

INCVNABVLA

Qu

115

ket kamp

Restaurację wykonała p. k. Marus-
kiewicz w r. 1967. Szkadlii roślady
przebyte w prawidłowej kolejności
dano nowe wyklejki i nowe kesy
ochronne. Wylepiony w oprawy
miedzioryt przekazano do Oddzia-
łu Graficznego BZ.

17 II 67.

Inc. 115

3	10	3	1	7	10
18	11	2	11	7	20
26	2	18	5	7	13
29	14	8	8	16	
28	17	4	4	15	
25	18	5	5	15	

B. M. 3 2 10 14
 — N. 5 10 2 1 2 10

Inum. 115

[Paris S. Valatona ca 1483]

Pisum 1 (1184: 79/80) = 16T 1775

Claudin 294 (2 eggs: 1300.
de Troyes: 1300/1300 in Oxford)

Filigr: de bam (Briquet 1248, 12482)

Inc. Qu. 115.

slitaculix 2° byta
(po slitaculix 2°) brach
slitaculix 2°

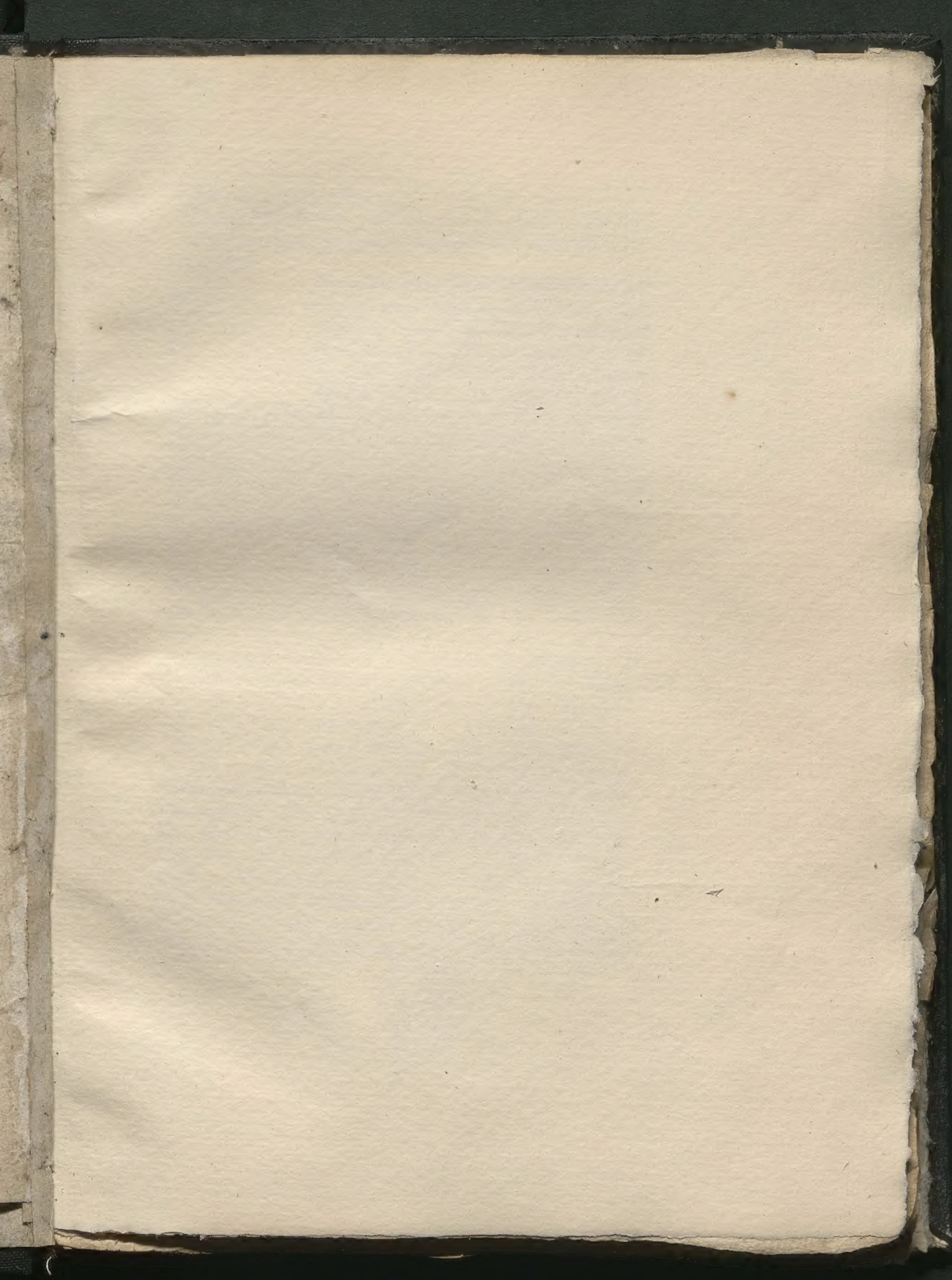
2-qi egg. 1184, 1185 - 1186
Palace in London

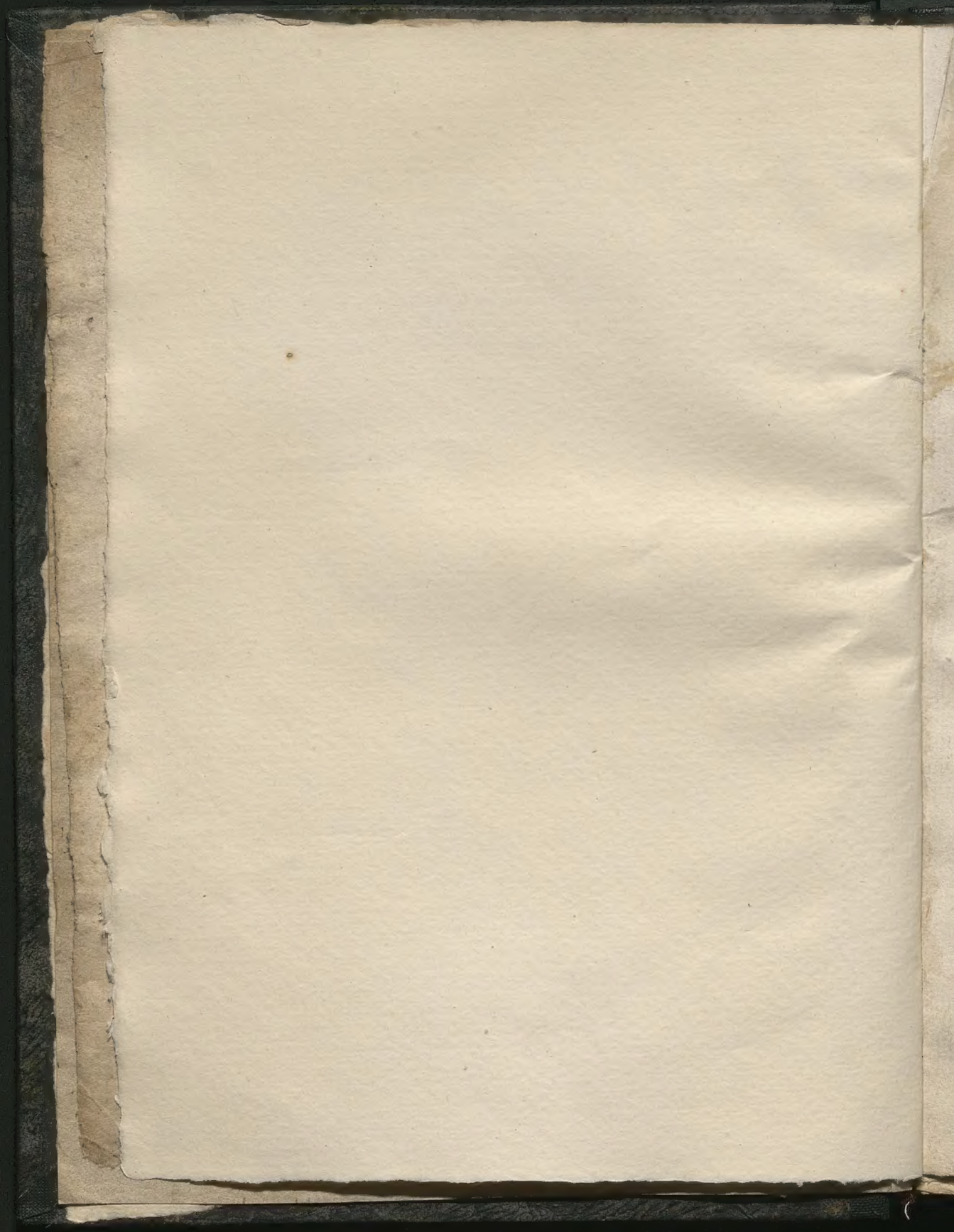
T.4

Continetur articuli edemnat. **Wetcom**
¶ ~~tit~~ repertorium magni Guilelmi
¶ Tractationes physicae sicut bonae
¶ Formalitates Petri Thomae magni scotista

in dno. 177

In nomine domini nostri ihesu christi fudatoris catholice religionis Insuper et
condempnati p[re]fatus sub bone memorie reuerendo p[re]d[ic]to d[omi]no stephano
d[omi]na p[re]uicacia p[re]fatus ep[iscopu]s die d[omi]nica q[ua] cantat[ur] in ecclesia leticia
p[re]fatus anno d[omi]ni m[illesimo] c[entesimo] lxxv[icesimo] qui et q[ui] condempnauit libros seque[n]tes
s[ci]licet de amore s[ue] de deo qui mapit Cogit me multu[m] et p[er]
fuit[ur] caue uigil[antia] g[ra]tulare amor[is] p[er]t[er]ere madata // Ite libri
geom[et]rici qui sic mapit ex[co]mmunauerunt iudi et d[omi]na rano
nari q[ui] s[un]t s[un]t eni[m] p[re]uicaces p[er] libros rotulos seu catinos m[ag]na
tios aut g[ra]m[ma]t[ica]s ex[co]mm[un]ata p[er]aleg[ia]z p[ro]uocationes demo
ni s[ue] qu[er]ationes in p[er]u[er]sa aia[rum] s[un]t in quib[us] in talibus
et p[er]u[er]sib[us] fidei orthodoxe et bone morib[us] eu[er]t[ur] adu[er]sarij
tracta[re] ex[co]m[un]icationis s[an]cti in alijs iust[is] p[er]mis q[ui]nado h[ab]et
q[ui] t[ame]n d[omi]natus d[omi]natizauerunt aut audierunt p[er]m[issu]m
arti l[et]t[er]ar[um]

Incipit repertorium magistri guillemi varrillois qđ
alio nomine dicitur vade mecum vñ collectarium non
opinionis scoti sed opinionum in scoto nullatenus sig-
natarum

Noniam letius intellectus cōquiescit
et mens capit acutius veritatem. dum
non solū quid dicat. s; quis dicat intel-
ligit. hac ex re vt in doctore subtili qđ
proficere et altissimarū cōtēplacōnum
riuulos capere valeat. iuxta decursum

operis sui pñcipalis ī q̄tuor sentēciarū libros: qđ opus
nominat anglicanū. solumq; in 2º suo super sentencias
quē non integravit totaliter in anglia exparisiensib⁹
reportatis. a. xv. distinctiōe inclusiue vsq; ad. xxvi. ex cl
uine insertum est. disposui fauente altissimo et matre
dei vnigeniti cui⁹ sū indignus seruuulus quālibet sum-
matim prosequi cōclusionē vt opinio ⁊ opinans agnos-
catur. Qm̄ vero in medietullo doctoꝝ politus pandit
clarissime veritates. Sicq; procedendū existimo vt siq;
alicui⁹ doctoris propria sit opinio hic doctor ex pprio
nomine. Si vero plurium vn⁹ solus duo aliqui tres
pprijs clarent nonunib⁹ maxime cum opinionis rōnes
ex vno capi nequūt sed pluribus et tunc si vn⁹ solus
ponitur hic erit in opinione princeps. ceteri coadiuto-
res. princeps ōnium scotus. vt vera sint illa metra

Scoti subtilis nomen subtilia donat. Quē vestis vi-
lis pes nudus corda coronant. Vocat equidē scotus
natione subtilis doctrina. sed iohānes baptismo. de du-
nis cognōte. Cui⁹ pñi sentēciarū q̄stio prima incipit
sic. Et trum hōi pro statu isto ⁊c hanc autem q̄stiones
que est de causa theologie effectiua diuidit in theolog.
orum ⁊ phōꝝ sēncias. posita tēcia rōne pro parte phi-
losophoꝝ: sequit quedā additio q̄ incipit. Notādum
autē qđ nullum supnaturale vsq; ibi. Contra opinione
istam t̄plicit̄ potest argui. Et 5º cōtra phōs habita

ratioe vt clari⁹ manifesta sit veritas ꝑ theologos argu⁹
it ratioe sumpta ex doctore soleni: qui henric⁹ sorbonie⁹
ex collegio seu de gadauo ex p^ata nominat in summa sua.
et incipit in n^{ra} questioe. Contra ista qstiones arguo et
probo q^z qstiones necessariae s^ut et sumitur ex p^{te} medij et
extremitatu. Quarta ratio p^{tra} p^hos q^z incipit. qua
rto sic arguit ordinatu ad aliquem finem. est thome pri
ma p^{te} summe. q. i. ar. i. in solutioe principali. et sum
mitur ex fine et ordinatis ad finem. Quinta ratio q^z incipit
.v. arguo sic. nullu agens s^ut est herici de gando in summa
et guilli varrois libro. i. q. 2. et sumitur ex natura instru
menti et eo vtetur. et in s^o hec ratio videtur concludere ꝑ eum s^ut.
dum p^{tra} eum dicit doctor subtilis. q^z t^lis secundu eum non
potest haberi s^ut hec quid habet heric⁹ in summa. ar. i. de
hinc in principio solutiois principalis est quodaz extra quod i
cipit. anq^z tamen hec dicendo vsq^z ibi. ad ppositu ergo
applicando s^ut. Et tunc discussa qstione p ^pte theologoz
motiuis p^hophoz respondet. Ad secunda inquit ratio q^z
re response thome. signat ibi thomas priam p^{te} summe
.q. i. ar. i. soluendo ultimū argumentu et q^z thome solu
tio a doctore subtili subtiliter impugnat. secunda adu⁹ solu
tio in illo s^o dicta tamen response ad secunda ratio s^ut. et est thome
priam p^{te} priam. q. liii. ar. ii. maxie soluendo argumentu secundu
et gondeffrid⁹ quodlibeto. xliii. q. iii. seu ca. ix. Ad tertiū
respondet sic q^z principia priam s^ut hec est solutio herici o^{mn}is ga
dauo in summa et dū alit^{er}. et secunda soluit dū dicitur Et ideo
alit^{er} d^{icitur} q^z t^lmini primi principij s^ut. ex ppositino p^{te} priam
summe capit^{ur} et hec secunda reiecta solutioe. scio respondet ibi
Alia dat response q^z ex solis maiorib⁹. Est autem fratris
guilli varrois libro. i. q. 2. soluendo quintu argumentu
Tandē ad argumenta principalia qstiois descendit vt
sua ppleat qstioes. dicit i principio. Ad primu distinguo o^{mn}
obieto naturali. est autem hec solutio ex fratre guillo var
ronis li. i. q. 2. soluendo secundu argumentum s^ut

Sequitur secunda questio

erū cognicō sup naturalis necessaria viatori rē
hec ē scōa plogi questio q̄ causaz theologie al.
picit forālem nulla de foris assignabit opio solū dum
octo vie pmittūt r̄ extāt t̄p̄tite Addit p̄ hec clausula
ō lecta machoēti rē. in q̄ dī q̄ mltū obliata ē āno c̄iti
.1300. hoc fiat regis armenie haynot̄ i oriē tali scribit
bytōna ad philipum frācie regem r̄ dūz sequit̄. Et p.
pbecia dicit apud nos esse rē. ex calixto expositā iū vi.
agio sancti iacobi repeis. ibi em̄ legim̄ apud salē cadis
machoēti fore ymaginez clauē tenētem iū maib̄ q̄ dūz
ruet r̄ lex machometi dī salem lingua arabica de ca.
dis ē mons

Tercia plogi questio
trum theologia sit o deo rē. Trinax h̄l mouet
doctor q̄stioēm de theologie obiecto qd̄ causaz
materialē aspiciat. post aut̄ locatā diffiucōz obiecti pri
mi ē qd̄dā extra qd̄ incipit sic. Qm̄ ē essencia cognita
vsq̄ ibi. Cōtra istud arguit duplici r̄ dū descēdit ad
scōaz q̄onem sub qua sez racioē sit obiectus theologie.
de. posita p̄tēta q̄lū aliq̄t potest p̄gnosci q̄druplici.
infert inde ita possz poni de deo alia sciēcia sub rōe eius
ad extra. vt aliqui ponunt sub rōne rep̄atoris. hoc egi
dius de roma quodlibeto. iii. q. 2. Et hinc nil pōt poni
sub rōne aliq̄ attributali rē. frater guill̄s varrois li. 1.
in plogo. q. 2 vi. post. v̄l posset poni o deo sub rōne cō.
muni rē. hec b̄ric̄ in sūma hec in duab̄ p̄is q̄stioib̄
de necessarior̄ theologia. Tunc descēdit ad theologiā
p̄tingēciūz. r̄ dicit in quodā correlatio. Ex hīs p̄z dic̄
tis i pbacō illi op̄ionis q̄ ponit xpm̄ esse subiectū pri
mū rē. hec fuit op̄io doctoris deuoti qui iobānes bona
uētūre noīnat. p̄z in plogo sui. 1. q. 1. Descēdit hinc do
ctor vt soluat argumēta prime q̄stiois soluēdo aut̄ ad
argumēta infra dicit. qd̄ addit de passioib̄ frater. G.
var. li. 1. dis. 2. q. 3. ar. 1. r̄ 2. Tūc t̄m̄iatis duab̄ p̄is
q̄stioib̄ t̄ciā incipit sic. Ad t̄ciā q̄stioz videt̄ pbabiliter
posse dici rē. lēz velle s̄l̄ b̄ric̄ o ganō. qd̄libeto. 3. q. 17

Intulerit duas breues qñones s; secūdas/ Prīa vtrum
theologia i se sit sciē/ Scda vtrū ad aliā sciāz hēat rōz
sub alēnātis v; subaltnate In solucōe priē qñonis ē qđ
addi pot illuc/ Sed est aliud dubiū r incipit. Igit ē
necessaria pđi obiecti necessariū rē vsq; qđ aut sit o ne
cessario obiecto rē Sequit q̄rta q̄stio

U trū theologia sit sciēcia pētica rē/ s; sil duas mo
uet qñones ad cāz finalem theologie dirigentes
oculū Prīa est pēticaris/ s; dā p̄mū o; iō priō soluit r
ēplici dī. ar. q. 2. 3. ē aq. pētica p̄gi cō accipit tēz extē
siones r incipit/ Circa tēiū articlū sūt opōnes vna ē
tēis godofredi s; o fontib. qđlibeto. 10. q. 2. q. subtlissie
i. pbata. sequēs euasio appoit/ Ad rōnes doctoris i. s. 1.
Ad primū q. sciē pētica r ē rēpōsio eius d. godofre. v. sū
pra q. euasione senota/ scdaz ad rōē opōēz adducit ibi
Aliē dī qđ illud aq. hī ē r act. dīcūt pētica ē finis rē.
Hec aut ē opō doctoris solēnis qđlibeto. viii. q. 1. s; ea
mūltipharie i. pbata a doctore tēia totū p̄putādo/ S; 2.
qu. ad ipm r eius apponit opō dū dī iō alī dī q. finis
sciēcie moral sic r prudēcie ē actus v. tutis moral rē/ r
ponit i sūma s; viuacit hūc modō dicendi doctor euacu
at/ Et quarta hui. qñonis vēit opinio hic/ iō corūgit ab
alijs ista opō/ r dī q. hī ē dī pētica a fine qui ē pēdera
cō pētica/ ē vero bec opō fratris iobāis rōditon i. plo
go. 1. q. vi. ar. 2. q. breuit rēcta scdaz tēiāt qñōē/ pā r i
cipit/ in cui. p̄cipio opō hēici d. gānd. poit i sūma
theologiā ponens speculatiāz nō pētica. r d. duplici ac.
tu volūtatis distinguēs ex sūmma ar. ix. q. 2. i. solucōe ad
tēiū argumētū r ponit sūdamēta ex sūmma r ex alibi
dū addit/ Itē pōt argui scdōm i. telletm istī alibi rē/ qđli
beto suo. v. q. iiii. r qđli. viii. q. 1. Tūc incipit doctor ar.
guere p̄ cū r i. 1. argumēto qđ incipit Cōtra istud priō
sic rōz istoz duco ad oppōitū rē/ arguit ex dictis opinan
tis d. hie in vli r i. pēticari qđli. iiii. q. xi. Kurl. i. tēcō
argumento quod incipit pētica. tercio cuius dilectio p̄i
cipalit itendit rē/ r sumit mōrē ex opināte qđli. 13. q. 2

Tanō respōdet doctor hērici fūdamētis/priō ad autori-
tates eorū que videt pcludere rē/Ad ptra dictōz a ducit
ex dictis alibi opināris qēlibeto. i. q. ix. Secūda via seu
opiūio ad idēz poit dū sequit ī textu/scōa via dicit q l3
dilecō finis recte ⁊ nō recte/exstat. hec via fratris guil-
lermi. var. in āglia ⁊ garrois in gallia li°. i. q. iiii. ponit
aūt theologiā nō esse practicaꝝ qz obctm ptingēs nō h3
hac ī pbata fcia via sequit dū v3 in l3a. fcia via ponit
qz volicō nō ē pprie praxis rē/Est aūt fratris hērici na-
talis britois origiē pdicatois ordine/ō sensoris theo-
logie officō qōlibeto. i. q. 3. ar. iiii. Unde pcludit theolo-
giāz nō fore practica/ l3 speculatiuā cū duob⁹ pcedētib⁹
Ita qz h3 tres ī hoc pmoni pveit iō primo p hūc in.
spāli arguit/scōo sil p tres/Quarta via q in textu inci-
pit ibi/Quarta via dicit q theologia ē affectiā. est doc-
toz deuoti li°. i. in plogo. q. 3. ⁊ fratris egidij de roma.
li°. i. quāz distinguit doctor vt possit bñ defendi. v. via
sequit ibi/Quinta via dicit theologiā esse cōtēplatiāz/
quā ponit frat. G. varrois li°. i. iiii. q. opioē vltima quā
elucidat doctor subtilis vt bonū sēsuz capiat/hec quū
qz opioēs scōm pmunē voces theologiā negāt practica
Sed due vltime nō ponunt eas speculatiāz/ l3 bñ tres p-
cedentes. Sequūt ex ad v3o due opinioēs. Prima ē go-
defridi defontib⁹ qōlibeto. 13. q. 1. ⁊ poit theologiaz du-
plicem fore hī tū/vnuꝝ practica/ l3 quūꝝ speculatiuū ⁊
incipit. Alia est opinio discordās apcedētib⁹ rē. Scōa
ē sancti thome priē pte sūme. q. 1. ar. iiii. ī solucioē priē
pali. has duas nō appbat doctor priāz ī pbat mltipha-
rie. scōa ī pbatioē nō iudicat dignā vt sc3 idē hī tū
simplex sil sit speculatiu⁹ ⁊ practica. Doctor aūt tenet
theologiā esse pcticāz mltiplici aūt. dī. vt dici qat sic ⁊
nō. Tūc cū descendit ad solucō argumēta hērici de gā-
dano post solucōz pncipaliū argumētōz priē ⁊ scōe qz
in loco illo. ad illud de medicia dicit quid rē. Iste quidē
ē hēric⁹ idēz qōlibeto. vi. q. 2. ⁊ qōlibeto. 12. q. 22. ⁊ hec
quo ad plogū dicta sufficiant.

Sequitur prima distinctio primi libri

Tercia prima distinctio priorum quod dicit doctor. Utrum
ipse obiectum fructus sit finis ultimus? In ista quaestione
doctor multiphasie redarguit et post aliorum adducit rationes.
Priorum dicitur beneuolentia li. 1. di. 1. ar. 20. q. 5. Arguitur
ex ratione imaginis quod capax est dei et ponitur dum doctor dicit
Alii arguunt quod ista opinio est recte. Secundo rationes beati thome. Priora
presumme. q. 11. ar. 1. quod sumitur ex hoc quod anima nostra imme-
diata a deo creatur. Concludit ergo in eo immediate beatificatur et
ponitur ibi. Alii arguunt quod rationes eius sit anima a creatur

Secundo quod dicit doctor de ratione obiecti fructus an in ipso sit
aliqua distinctio et articulat autem hanc quaestione ar. quadruplici et in
principio ar. 2. qui incipit. de secundo ar. dicitur quod non est possibile
ille loquendo de potentia absoluta dei quod aliquis apprehen-
sor fructus essentia divina non fruendo persona recte. Hec est opinio
henrici quod li. 2. q. vii. post opinionem propriam habet secunda ar. est quod
dum vacat quod incipit. Item si intellectus noster in aliquo pro-
ducto a se recte. usque ibi/modus ponendi est iste recte. Kurium in sol-
uendo 3. ar. est quod dum prius vacat quod incipit. quod quicquid non
necessario communicatur usque ibi. si dicas quod ista ratio concluditur
Et tunc discussa hic inde veritate tandem venit ad soluendum
dum principali argumeta et secundum soluendo sic dicit. Ad se-
cundum dicendum quod illa quod uniformiter respiciunt essentiam et perso-
nam recte. sic respondet henricus quod li. 1. q. 1.

Quarto licet doctor dicat. Secundo quidem dicitur si prior ob-
iectum fructus aspicimus? de quo sunt due quoniam. una de ob-
iecto in se. secunda de ratione obiecti. 2. aspiciatur modus fructus elicendi.
de quo est hec quaestio. Et in medio prior et secundi situata est quaestio
fructus in se/veluti si in veritate et monade respiciatur me-
dium quod arismetici non dicerent idem proputando ex numeris. ter-
cia omissa quod incipit. Consequenter quod de frui in se et prior super-
posito recte. Quartam persequimur quam doctor quadruplici ar-
ticulat ar. 7 in primo ar. opiniones introducit. Henricus de ga-
dano. et in tribus libris sequentibus articulis ex quod li. 3. q. 17. et

qđli. iiii. q. ii. 7 tho. priā. 2. q. 10. ar. 1. 7 2. Ista 7o qđtio
est mltū pfusa addicioib⁹. in priō. ar. ex loco illo argui
tur sic visioe posita necessario ponit 2c. vsq; ad illū locū
ex clusīe. Cōfirāt racō ista. et pot esse racō scđa. Addicio
est rursus in eod ar. ab illo loco. Si scio instet admino
res qđ nō pcedo. vsq; ad illū locū. Item 3 primū ar. az
gnif. ome necessario agēs agit 3o necessitate 2c. Est addi
cio scio ex loco illo/ quitqt nō ipeditū nccō agit/ vsq; ad
illū locū. Itē pcluiōe negatiā primi articuli. arguo
sic addicō ē. Itē i. 3. ar. dū pcedit doctor pcedēdo 3 hē
ricū qđ de? potencia sua absoluta pōt cāre sui visioez
fñ fructioē/ i vno. S qui icipit. dī qđ illa maior ē vera de
illis absolutis. quoz neutz dependet ab alio 2c. Pponit
respōsio hērici qđli. 12. q. v. 7 cito sequit vnū extra/qđ
icipit. absolutū includit hāc instāciā 2c. vsq; ibi contra
quantum articulum

vinto de fruēte in. v. questioib⁹ doctor qđt descē
q dendo qđtioez quād. allegat sapientē in diffinici
one dei. de? inquit est spera intelligiblis cui⁹ centrū est
vbiq; cūserēcia nūq; . Idec scđm doctore inrefragablez
quē fratres alexandrū de halis noiant. priā pte summe
sue ē hermetis tmegesti/in pprietario suo. Frater bar
tholoe⁹ assent hāc esse scđi phi/ in de vita phōz. assent
epedocles petit fieri vt vnus ab alio acciperet/ 7 lic qu
estio tmiāt 2c Sequit distinctō scđa

c Irea scđa dis. ex pte vnitatis duas sil mouet qđ
tiones vnā rālem. si aliqd scz sit m entib⁹ actu
infinītū. 7 priō argumēto i ptez flaz. respondet frater
G. var. dis. 2. hui⁹. 1. q. 1. solūdo quintū argumētū. 7 hoc
signat doctor dū dicit. Respōdet qđ maior est vera 2c.
Notādū tñ qđ quid libi hūt hic scđa qđtione qđ incipit
Utrū sit aliqd ens simplicit primū 2c led nō ē de textu
sequēs eū qđtio qđ nō ē scia sz scđa est An aliqd infinitū
esse. sic an deū esse sit rse notū/ quā priō soluit/ qz logica
est 7 subtilissīe discussa ppōnis ple note racioē/ Lria.

negatiā infert correlariā p̄ter primū. Scdm q̄ nulla ē
distictō p̄ se nota ī se ⁊ nota nature ⁊ nobis sic distigue
bat thō. priā pte iūme. q. 2. ar. 1. ī solucione principali
Terciū nulla ē distictō/aliud ē p se nobis notū sapiēti
bus ⁊ insipientib⁹ sicut idē faciebat thō ibid⁹ ⁊ priā se.
cūde. q. lxxxiiii. ar. 2. Quartū nō valet distictō q̄ ali
qua sūt p se nota primi ordinis aliq̄ scdī sic distigebat
G. var. li. 1. dif. 2. q. viii. Et scda t̄minata questioē ī pri
mo solucōis p̄ncipio priē/dicit cā exēplaris nō ē aliud
gen⁹ cause a cā efficiēte/sicut ponebat hēricus qdī. ix.
q. 1. ⁊ 2.

In p̄bacōe aut prime questiois post assignatā duāz or
dinis essencial⁹ ⁊ accidētāl⁹ ē qdā vacat. qd̄ īcipit. Ex
tibus d̄r̄s. 3. ille r̄c. Rursus ī. 2. ar. p̄ncipali vbi ip̄sē p
bat q̄ ītellectō ⁊ volitō sui sūt idē cū essencia primi ī
primo iducis argumētū ex ydēptitate potētie ⁊ obiec
ti. Et ē thō. primo scripti ex dil. 3v. q. 1. solucō scdī ar.
gumentū. Unde idem habz egidius de roma qd̄libeto
tercio. scūda/post pbat q̄ ītellectō oīz ē in primo idēz
cū primo. ⁊ ī quinta p̄bacōne dicit. Item. v. posset sic
argui iste ītellect⁹ nō ē nisi qdā intelligere/vbi ex ydē
titate intellect⁹ ⁊ ītelligerē pcludit q̄ si vnus ītellect⁹
sit oīz ⁊ ip̄sū intelligere vnicū ⁊ ita ppositū. Sic argu
it alexāder de alexādria ordine minor officō ḡn̄alis dif.
3v. q. 2. solucō argumentū scdm. Alterius dum doc.
tor pbat īfinitatem prime via q̄druplici/prima via q̄.
ē p efficiēciā satis iuxta p̄ncipiū ē qdā extra. qd̄ īcipit
sic. Inq̄rat itaqz quomodo racō p̄bi/vsqz ibi. scda eciaqz
declaracō plequēc ē r̄c. ⁊ īfra pbat primi īfinitas p̄
fenciam hoc modo. qz creat īter namqz creacōis extre
ma ē distancia īfinita. hec est racō henrici qdī. iiii. q.
vltima. ⁊ richardi de media villa ī. 2. dif. prima ar. iiii
q. quarta. Tandem post quatuor. iiii. vias pbat p̄posi
tū ex negacōne materie/qz forma finis p materiā. hec ē
r̄c. 1. bo. 1. pte sum. q. vii. ar. 1. ⁊ tād t̄i at suā questioē

Etia questio est de vnitāte dei ⁊ iuxta p̄ncipi
um in aliqb⁹ libris ē qdā vacat qd̄ incipit/con.
sequēt arguit ad hoc p̄ p̄m. 12. metaphisice ⁊c. vsq; ibi
pterea plura boā. ⁊ īmediate p⁹ argumētū p̄ vna pte ī
pede q̄stiois ē vnū extra qd̄ incipit. In ista q̄stioe ponē
do hūc p̄ceptū dei/ vsq; ibi. In ista q̄stioe p̄clusio ē c̄ta/ ⁊
īmediate p̄f̄ op̄io fratris. G. var. li. 1. dis. 2. q. 2. q. scz
vnitas dei ē accepta a lege ⁊ de mōstrari nō pōt s̄l̄ sol
uēdo vltimū argumētū de plib⁹ bonis idē aducit hac
dis. q. 2. soluēdo t̄ciū argumētū

In sc̄da pte distin. q̄tuo ⁊ s̄l̄ mouet q̄ones sicuti tres
ī priā vt inde numerus r̄sultet septenarius q̄ ē ⁊go ter
minādo aut̄ t̄ciā q̄onē p̄bato it̄eto ē qdā vacat qd̄ in
cipit. Sc̄d⁹ ar. t̄m oportet r̄ones ad q̄onem istaz soluē
dā nō esse demonstracōs ⁊c. vsq; ibi. Item pōt argui d̄
volūtate ⁊ dū obiecit q̄ se ⁊ r̄ones dissoluit/ infra dicit/
sic dicūt qdā de noticiis abdita. vt h̄ric⁹ q̄dli. ix. q. xv.
⁊ frat. G. var. dis. 3. h. 1. q. 1. Q̄trū aīa sp̄ se itelligat actu
elicto. Ruzius post q̄rtā suā r̄ōs ad p̄bā q̄ ī v̄inis est
p̄ductō adducit p̄bacōs alioz prima. Idē arguit alif
qdā doctor ⁊c/ q̄ ex hoc q̄ priā p̄sona p̄stituit p̄ r̄lacōm
Ad l̄c̄dam arguit in deo p̄ductōs. h̄ric⁹ ē q̄dli. vi. q.
1. ⁊ sequens racō eiusd̄ est. ⁊ sequit̄. Arguūt alij p̄ racōs
boni ⁊c. Argumēta sūt bonauēture li. 1. dis. 2. q. 2. Solu
ta hac t̄cia questioe p̄sequēt quarto respōdz q̄oni. in p̄i
cipio p̄mittēs op̄ionē q̄ est h̄rici ī sūma. ⁊ i q̄dli. vi. q. 1
p̄p̄t adēq̄cōs actūū eff̄cialiū ⁊ nocōnaliū. Et int̄ argu
mēta aī op̄ionē doctoris sūt multa uacat. vnū incipit
Item q̄ de intellectu vt formet̄ ⁊bū ⁊c. vsq; ibi. hic pos
set poni vna respōsio ⁊c. Sc̄dm ibi. Confirāt qz pte eff̄
cia q̄i opat̄ actū ⁊c. vsq; ibi. P̄terea si actualis ītellec
cō patris ⁊c. Et īspōsō q̄oni iuxta mētē p̄priā ē vnū va
cat qd̄ incipit. Adērandū q̄ tota materia dis. x3. ⁊ dur
at vsq; ibi. obiecit q̄ istā deductōs. Finita aut̄ quarta q̄oē
incipit soluere primo p̄bando q̄ sūt due p̄sone p̄ducte

Secūdo q̄ vna est ī pōncta. ⁊ priō dū dicit. Nūc restat p
bare q̄ vna sit ī pducta vbi dicit vn⁹ doctor 2c. Hic do
ctor hēric⁹ ē qdli. vi. q. i. Et sequit vnū vatat. Itēz dis
2v. arguit. vbi arguit ad oppositū innascibilitas 2c. vsq̄
ibi. p̄retea arguit sic plura supposita absoluta 2c. Inci
pit aut vltiō soluere priāz q̄onē ⁊ modicū anq̄ respōd
eat argumētis p̄ncipalib⁹ dicit. Hic inducat dictū illi⁹
doctoris d̄ duplici p̄dicatōe 2c/sic in bonauētura libro
priō dis. v. q. i. sic q̄ tminat tota sc̄da distinctō

Sequitur t̄cia distinctō

c Ircā dis. t̄cia. priō mouet sūl duas q̄onēs. Et so
luēdo priāz dicit. Quod nō est distinguēdū q̄ de
us possit cognosci negatiē nō affirmatiē/sic distinguit tho
priā pte sūme q. 3. ar. 3. Nec sc̄do ē distinguēd de cogni
cōe q̄ ē ⁊ si ē. Et ī mediate sequit vnū magnū vacat
q̄d incipit. Nota q̄ illud q̄d dicit p̄ nomē ē qdqd ē 2c. vs
q̄ ibi. Nec ē distinguēd de si est vt ē q̄stio d̄ v̄itate ppō.
nis 2c. sic fecit tho. priā pte sūme q. 3. ar. iiii. ī solucōne
e⁹ dā argumētī. ⁊ ī motis t̄b⁹ alijs descēdēdo ad q̄onē di.
cit itēconis sue esse. El trū p naturā possit haberi alijs
p̄cept⁹ simplex in q̄ p̄cipiat de⁹. Et īmediate de hoc poi
tur op̄io doctoris solepnis ī sūma ar. 22. q. 2. ⁊ 3. Et po
st doctor iuxta mētez suā. entis ponit vniūcacōz. Et
sūt m̄lta extra. primū in fine priē rōnis. ⁊ incipit. Item
illi duo p̄cept⁹ sūt simplicit̄ simplices 2c. vsq̄ ad princi
piū sc̄de rōnis p̄ncipal̄ ibi. Secūdo principalit̄ arguo sic
Sc̄dū ī fine sc̄de rōnis p̄ncipal̄ ⁊ incipit. Vel sic foris
rō 2c. vsq̄ ad p̄ncipiū t̄cie rōnis ibi. Tercō arguo sic 2c
Tercū incipit in fine t̄cie rōnis ibi. Ad istō sūt alia me
dia. dis. viii. q. 3. Contra primā op̄iōz arguit 2c. vsq̄ ibi
Tercō dico q̄ de⁹ n̄ cognoscit natural̄ a viatore 2c. ⁊
tacta op̄iōe de q̄ditate rei materialis īmediate an q̄rtū
dictū q̄ q̄ditas sc̄dū tho. priā pte sūme. q. xii. ar. iiii. ē
obiectū ad eq̄tū in lect⁹ viatoris. De priā se expedit ve
niēs ad sc̄daz q̄onē duplici p̄dicta dis. p̄pōit ordinē eorū
q̄ p̄fusa actu cognoscūt. Est aut vnū vacat ibi. q̄d incipit

it. Et hoc supposito qd singulare 2c. et tunc ibi pbo qd 2c.
2c. Est et sequens qd incipit. Ordo i gñacōnib⁹ p impfec.
tū mediū 2c. vsqz ibi. Scdo arguo nō scdm avicēnā. Et
ē scdm modicū anq agat o noticia habituali. et incipit. et
tūc qd erit de spē intelligibli vlioris 2c. vsqz ibi. Ad tciū
dico q vtrobiqz pcedit

q. Eleio tciā ē. Altrū de⁹ sit primū obiectū natu
rale adeqtū r̄spectu itellect⁹ viatoris. In pñci
pio dū dicit. In ista qōne ē vna opio. Et ē opio otho. in
priā pte sūme q. xii. ar. iiii. et q. lxxxv. ar. i. et illa ipugā
ta ibi. Est alia opio q ponit deū esse primū obiectū itell
ect⁹. Ponit scda opio q ē hērici qdli. xv. q. ix. et qdli. xiii
q. ix. In scdo aut ar. pñcipali in q venat si ens sit ob.
iectū adeqtū itellect⁹. ē vna adictō q incipit r̄spōsio p
batō i pbat pgnicōz substācie ituitiāz 2c. vsqz ibi. Per id
eciā pcludit ppoitū de pñb⁹ essencialib⁹ 2c. Post modū
anq tūmēt qōne ibi. Hys visis de ente vltior r̄stat du
bitacō 2c. Poit vni esse obiectū adeqtū itellect⁹. Et est
opio egrōy de roma qdli. iiii. q. io. Sunt vō duo extra
modicū an fine qōnis. vnū incipit. Cōtra august in⁹
viii. detri. ca. v. si potueris p se pspicere bonū 2c. vsqz
ibi. p idēz dico ad illd viii. ca. o bono 2c. aliud incipit.
Cōtra voluntas nō ē vliuz 2c. vsqz ibi. ita patet et exposi
tō illi⁹ auctoris 2c.

q. Quarta qō scdm numez et vltiā q ad priāz ptes
tciā dif. est de sincera et cta vitate. si ē cogōsciblis natu
ralit ab itellectu viatoris absq spālū lūmīs illustracōe
Et imediate post argumēta i pede qōnis. ponit opio hē
rici et i sūma ar. i. De hinc articulata qōne. i. fine primi ar
ē qdā extra qd incipit / nota igit q qtuor sūt pñnes 2c
vsqz ibi. Quātū ad scdm ar. vt i nullis 2c. Est etiā aliud
extra mediū pñcipiū ar. tciū qd incipit. Cōtra qñuis ob
iectū nō i qñtū mutabile 2c. vsqz ibi. pz etiā q r̄pñtacō.
nū i se mutabile 2c. Et i eod ar. oū pñdz ad tciū tāgit op
pñōz hērici negātis oēs spēz itelligiblez qdli. v. q. xiiii.
Inqto articulo est quoddam extra quod incipit. Itē
acc⁹ itelligendi nō magis. vsqz ibi hoc etiā i pve iens

quod illatum est rē. vbi tūgit opione hērici i sūma. Et
de psequēt doctor dicit/igit dico ad qōz qz ppt vba rē. i
cipit ar. h^o z tūiāt ibi. Ex dictis pz ad oēs autoritates
augi. i oppositū. Sext^o & ar. de pūmū n rpi i libris
iō duxi apponēd sub forma q sequit. De sexto ar. vidē.
dū est qz rōnes facte p priā opione aliquo verum pclu.
dūt i quātū accipiūt ab augustino/licz n pcludāt illam
pclusiōz flaz ad quā iducūt. Eluiciēdū ē qz affib^o sic
a cā p se z pncipali nō ē expectāda sincera veritas/ qz
notitia szus ē circ aliquo p accidēs vt dictū fuit/ licet
act^o szuū aliq sint cti z veri/ sz & tute itellect^o agētis q
ē pncipacō lucis icate illustrātis sup fantasmata cog
noscat qōitas rē z ex hoc hēt sincera veritas/ z p hoc
soluit primū arguētū hērici. Et scdm i tēcōz augusti.
nō plus pcludit. Ad scdaz rōz hērici dico qz aia muta
bilis ē ab vno actu disposto ad aliū scdm diuersitatez
obiector z suā illimitacōz z imatralitate. qz ē respectu
cui^o sz filz ab actu i nō actū qz nō sp ē i actu sz respectu
priōz pncipioz qz veritas ē ei nota ex terminis z pclu
sionū euidēt deductaz ex eis nō ē mutabilis a pūo i pūū
scilz a & o in flz. ita em i lumine itellect^o agētis rectificāt
itellectū vt ipsa spēs itelligibilis tūiōz licz i essendo sit
mutabilior aia i rpnādo. tū in lumine itellect^o agētis i
mutabilē rpnat z p duas spēs itelligibiles cognoscūt
tūmū primi pūcipi/ z ita ista vno ē euidēs z cta euidē
ter. Ad tciā dicēd qz pcludit qz cū qz nō ponit nisi spēs
szibiles vl fantasiua nō aut pcludit d spē itelligibli rpn
tate qōitate. Dicēdum aut qz si potēcie szitūe nō sūt in
pedite spēs itelligibilis sziblis veracit rpnat rē. sz in
sōpno potēcie szuū extioz sunt ligate. iō & t^o ymagina
tia pūuās spēs szibiles scdm diuersitatē flux^o huōz ca
pitis apphēdit eas tāq^o res qz sūt similitudēs qz viz rez
hūt scdm phm d motib^o aialū vt pl^o pcludit tciā ratio
1 Ad scda pte tciē dis. solū mouet vna qō q ē d vest
igio z sūt tres ar. in priō ponit thome opinio.

Primo scripti dis. 3. ar. 2. q. scz vestigiū ē in pssio dereli
cta ex trālitu alie sup vacuū .v. plenū ips ipsece rep
sentās qz p modū speciei. Quātū ad scdm ar. de respectu
creature ad deū z i quo pssit racō vestigiū ponit opio
henrici qdli. ix. q. 1. z. 2. de duplici respectu. Et hic ponit
vnū extra qd sic incipit. Dicitur. q. sic. sicut sol modo ē
zē. vsqz ibi. q. tū igit ad hoc dicitur. Et quātū ad tciū
articulū de fundamēto vestigiū ē opio henrici qdli. 3. q. ix
z qdli. v. q. 2. z qdli. iiii. q. vii. z. viii. z qdli. 2. q. 3.

Sequit tciā ps dis. tciē

Treca tciāz ptem tciē dis. mouet qtuor qstiones
e Prima ē de meōria z spē intelligibili z imediate
i pncipio soluōis poit opio henrici qdli. iiii. q. vii. viii
z. xxi. z maxē qdli. v. q. xiii. Et post pauca duz dicit/istō
ponit doctor alius. Iste alius doctor ē godofred⁹ de fon
tib⁹ qdli. ix. q. xix. qdli. xiii. q. 3. z psequet i fine scde vie
ē qdōā vacat qd tmiat in pncipio tciē vie z icipit. Hec
de actioē itellect⁹ agentis

Scda qstio tciē ptis dis. tercie. Est de genita noticia z
cā eius z ipncipio soluōis ponit opio henrici qdli. iiii
q. vii. Et p⁹ dū dicit doc. p ista opioē arguit p rōes ē
idē henric⁹ qdli. v. q. v. z i fine i pbacois pntis opiois ē
qdōā extra. qd durat/vsqz ad aliā opionē z icipit. Spe
cialt ec illō d excitacōe n videt valere. Scda opio poit
dū dicit doctor. Alia ē opio q totl ē i alio extred. Est
aut opio godofredi d fontib⁹ qdli. vi. q. vii. z qdli. viii.
q. 2. z qdli. ix. q. xix. z qdli. xiii. q. 3. Et pprie i fine ipug
nacōis b⁹ opionis. vsqz ad tciā opioz. ē qdōā vacat qd
icipit istaz sex rōnū factaz d opionē tho. z godofredi zē
Tercia opio poit inqt doctor. hec ē henrici qdli. v. q. xiii
z post modum dum doctor dicit/istam idē istaz posicio
nem de passione zē. Henricus est qdli. 3. q. iiii. z est opi
nio quarta. Quinta op o poit duz dicit doctor. Quin
ta opinio ponit/qz species obiecti in intellectu et cetera
. Et est thōe prima parte summe i. q. lxxxv. articlō scdo

Sexta opinio ibi scilicet opinio que reddit in idem 2°
Est egi^o q^ol. 1. 3. q. 12. 13. 7. xiii et i mediate aⁿ soluc^oz
q^ostiois sc^om m^otez doctoris Est q^odā magnū extra/q^o
incipit. Nota q^o i tellectiois ad obiectū in q^ontuz 2°. Et
i mediate aⁿ soluc^oz ad argmēta opionū p^o ordinē ē q^o
dā extra q^o icipit. Hic sc^om suppoit nō sine cā 2°. Lon
ge post respondendo rōnib^o godesredi/doctor dicit ad
achillez eoz/q^o quilz moueret se 2°. ē q^odā extra q^o i ci
pit. Ad respōsiōz achillis videt sequi q^o lignū 2°. vsq^o
ibi. Illud etiā q^o videt p^o achille 2° 7 satis cito/dū po
st dicit. Iste tñ due opiniones videt. 3. 2. iiii. 2°. Hoc ex
iii. q^ol. hērici. q. viii. Et dū doctor post arguit 3° hui^o
modi p^ocordiā dū in quod loco dicit. Hoc p^ofirmat sc^om
op^oz illius doctoris 2°. Hēric^o est q^ol. v. q. xix. Letez
respōdēdo post rōnib^o tho. in illo loco. Sed illa antori
tas q^o dicit q^o i tellect^o possibilis 2°/quā necessariā p^orac
tāt aliqui ē tho. prima p^ote sūme. q. lxxxvii. ar. 1. Et egi
dū de roma q^ol. 1. q. 3. 7. q^ol. 2. q. 23. 7 finalit iuxta finez
questiois est q^odā extra. q^o incipit. Ad indiuidua ei^os
speciei 2°. vsq^o ibi/cū arguis vltra q^o tūc 2°

Andem quo ad hoc vltiō q^oit de p^opacōe causa
rum noticie scz intellect^o 7 obiecti q^o exstat prin
cipalior in quo nil dico. Ad p^oplemētum tocius dis. que
rit doctor. Et tñ in mente sit ymago t^omitatis. Et t^opli
ci discussio artic^ole/mouet doctor duo dubia. 7 primum
soluēdo tāgit. quosd^o dicētes patres uō habere secūditā
tē. ad p^oducēd^o spm sanctū/nisi der. lictā ex p^oductōe filij
Hec hēric^o q^ol. vi. q. 2. Immediatē aūt aⁿ soluc^oz argu
mētoz principalū ē q^odā extra. q^o icipit. Nota p^oxiā
racō r^ociendi s^oracōz 2°. Post vero respōdēdo sc^odo ar
gumēto dicit/si poneret patrem gignere in quantum
intelligens /sicut ponit vna opinio. hec henricus q^ol.
vi. q. 1.

Sequit^o distincō quinta

3° circa quintā distincōz priō q^orit. Et tñ essēcia vī
c^o na gnēt vl gnēt. 7 i. 2. ar. dicit. p^o ista go op^oione

magistri sic solēnī appbata adducit tñs rō. res gñāns
rē. est adā l^o. i. dīl. 33. q. iiii. vtrū essēcia diuina generet.
Ante autē rñsponsiōz argumētōz pñcipaliū īmediate. ē
qōaz addicō. q̄ incipit. Istud tñ qđ dētū ē de mltiplici
abstractōe rē. Rēspōdēdo rōui de pñuicare est qđōaz
extra pñū. qđ īcipit ibi. Exemplū hui⁹ de pñcipio quo
rē. Et tñmāf ibi. Per idē ad scđm qđ nullū extremū rē
Infra dū dicit ad aliud essēcia ē pāt filij. quidē doctor
rēpēt opiones alioz. Hic doctor ē hēric⁹ in summa
cōo qñt. Etrū filius generet d substantia patris
In pñcipio soluciōis locat opio hērici qđlibe.
viii q. ix. r i summa ar. lvi. q. 3. post in loco illo. Huic.
opioni addit ab alijs rē. est godefred⁹. Consequēt cū ar
guit p opinātes. quarta auctoritate augustinū p maxi.
minū r iponit. hērico vbi dixisse gigni p ipñsioz. d hoc
hēric⁹ qđli. vi. q. i. Et in quinta rōe ē qđōam extra/qđ
īcipit. Maior pbat per augustinū p maximinū rē. vsqz
ibi. Item ppositū p hoc pñstituit rē. Et ē scđm extra in
fine pñe diffictatis vsqz ad pñcipiū scđe īcipit. Aliiter
pōt dici qđ omnes iste sūt verē rē.

Sequitur distinctio sexta

In ca. vi. dīl. qñt Etrū pāt genuit filiū volūta
te. r in pñcipio soluciōis pñt opioz hērici i su
ma ar. lvi. q. 2. dicētis qđ pāt filiū volēs nō genuit/sz
necessitate naturali. r i tēo ar. dicit. Alii dicit quidēz
doctor dicit qđ intellect⁹ rē. Hic est tho. pñā pñe sūme
q. 3. iiii. ar. i. Et hēric⁹ de gñō qđli. vi. q. 2. r in sūma
i. 2. ar. cū ostēdit qđ pāt filiū nō generat voluntate vt
pñcipio elicitiō/qđ quid dīstīgūt. de lū volūate qđ po
test sūme aut noinalit aut ad vbiālit. Hū ortū possūt ha
bere ex fratre iohāne rodithon libro pño dīl. vi. q. vica
ar. 3. in pñli denecessitate. Et iuxta finem questionis
dicit. Tamen ad i tēcōnem augustinū de i tēcōne co
pūlante pñtū cum prole. dicit. quidam doctor rē. Hic
est henricus qđolibeto. 2. q. v

sequit distinctio septima

Tercia. dis. vii. mouet qñē / vtrū potēcia generā
di in patre sit aliqō absolutū / et post primū argu
mentū est qdā extra / durās vsq ad scdm argumētum
qō incipit. Itē pōtio neutra psequēcia valz qz ablatū
est rē. In fine aut argumētoz pedis qñis ponit opio
thome prime parte sūme. q. xli. ar. v. dicētis qz pat esset
ā generat / p^o mod^o vuz dicit doctor / dicit alr qz genera
cōis i dñis oz dare rē. Est opio hērici qdlibeto. 3. q. 3. et
i sūma. ar. lvi. q. vii. et hic nota qdūe i medio / Vtrū ge
neracō i dñis sit ynuoca v^o equiuoca. Et iō rñdēdo
argumētis thome et qz maxime priō ē qdā extra qō i
cipit / nota qz t^o plic^o pōt intelligi forma p^o esse / durat
vlgz ad solucōz scdō q i cipit ad aliud de quo et qō dico

Sequit distinctio octaua

n octaua dis. scdō qñt / Vtrū aliq creatura sit
simplex et i principio dicit. tbo. priā pte sūme. q.
3. ar. iiii. et lo. qñe. ar. ii. soluēdo tciū et quartū argu
mentū et li. ii. p gentiles ca. xlix. qz ois catura est cō
posita ex actu et potēcia. Tercio querit vtrū cū dī.
na simplicitate stet qz aliquid forāl^o dictum d deo sit
in genere / in principio ponit opio henrici i sūma. ar. 22
q. 1. 2. et 3. qz null^o pcept^o ē p^omunis deo et creature / et in
fra doctōri respōdet argueti p eū / Unde textus habet
respōsio aliquoz est qz ens ratū facit noticiā de se rē /
hēricus est qdlibeto. 10. q. vii. Rursus 2° arguit p^odoc
tores solēpnem a doctore subtili illa fūdamētali racōe
q tacta est superi^o dis. iiii. q. 1. qñ i tellet^o ē c^otus de vno
pceptu et dubius de duob^o rē Et psequēt dicit qz isti rōi
t^o plic^o respōdet priō qz aliquis pcept^o idē ē c^otus et du
bi^o. vt pcept^o sortis et p^ois ē dubi^o. et pcept^o alie^o homi
nis dubi^o / et tñ idē sic rñdet. Scdō responōdē ex hērico i
sūma. ar. 22. ut pri^o. qz pcept^o c^otis i dō et i catura sunt
duo p^opinqui tñ ideo vidēt vn^o. et hic ē c^otus in quodā
dubio. 1. p^osulo / dubietas tñ in ipsis distincte conceptus

Tercio soluit ratiō fratris. 10. rodithon li. 1. dis. ii
q. vi. q. ē cōtutudo de āobus disūctis hoc ē disūctiue
Dubitacō vero d̄ altero sepatim seu solitarie / post hoc
ē qdā magnū vacat/qd̄ incipit. 2. tra at vt oīo dispati
ergo nō videt̄ vnus/vsqz ibi/psirāt illud p argumētuz
pbi sc̄do de aīma 2c. Aliud vacat incipit de? nō d̄ sapi
ens qz in eo ē idea sapiē 2c. vsqz ibi / 2 si dicas qz de deo
cludim? 2c. Est 2 tciuz vacat incipit / 2 si instet qd̄ n̄
est pprie nuērus/vsqz ibi .cū arguit de d̄yonisio 2c. dū
aut̄ dicit. Alia est opio in alio extreo 2c. Opinio alber
ti de saxonis 2 fratris roberti holquor li. 1. q. v. 2 dū
longe post multū dicit. Aliqui pbant/ deū nō esse i ge
nere. thomas prima pte sūme. q. 3. ar. v. in solucōe pri
cipali po? r̄pondēdo priō argumēto p̄ncipali est quod
daz vacat magnū. qd̄ incipit. Contra 2cept? finitus il.
le ē act? finitus/vsqz ibi. Sed si arguas ergo r̄alitas.
q. uarto qrit verū cum simplicitate dī na possit
stare aliquomō distinctō p̄fectōnuz effecialium
Priō poit opio tho. primo scripti dis. 2. 2 herue. attri
buta diuina inquit/ solum distiguūtur per actum
intellectus nostri/ 2 post qñ dicit alij de clarāt istā po
sitōne sic t̄agit godefred. vii. qd̄li. q. 1. In impugaci
one aut̄ huius opionis vltiō vsqz ad opioz alias est qd̄
dam vacat quod incipit. Aliter arguitur prima ppō
vnum in re 2c. Et tunc sequitur posicio est alia que di
cit. hic ē h̄ericus quodlibeto. v. q. 1. 2 quodlibeto. 13. q.
1. attributa diuina distiguūtur per actum intell̄ctus
diuini/ iuxta principium arguendi contra eum dicit
doctor/ dicitur ad eam qz attributa nō sunt fundamēta
2c. Henricus est quodlibeto. 3. q. 3. 2 in summa articu
lo. 3vii. q. vii. Et satis cito sequitur vnum magnus va
cat quod incipit patet etiam eadem minor quia quod
libet tale 2c vsqz ibi/ Alterius probō qz tales p̄fectio
nes 2c. Rursus postq? soluit iuxta mētē suaz ē qdā ex
tra qd̄ incipit. Necesse ē vt sic quidq? oīo meli? 2c. vsqz

ibi hoc declaro q: i cluoi foraliū rē. r cito p^o alio vacat
qō incipit. Nota pro dicto damasceni q pelag^o pfectio
num rē vsq: ibi. cōfirmat p augustinū. viii. d. tri. ca. 2°
e dina i mutabilitate vltio qrit. vtrū sol^o de^o sit
imutabil^o iu. ii. ar. collatis decē mois d qb^o tres
ad ppositū sufficiūt. poit opio bērici qōlibeto. viii. q.
ix. i qua ponūt decēz modi. decem mōs ponit bēric^o ex
istēd res i qōlibeto. viii. q. ix. Prim^o est eius qō ex se ē
necesse esse r anullo pīcipiatue vt pat de^o. Scd^o eius
qō ē necesse esse s; ab alio pīcipiatue nō cātue vt fili
us dei r spūs sct^o. Terci^o ei^o qō ē necesse esse sed ad. i
alio cātū. Quart^o ei^o qō ē necesse esse. uō tñ ab alio pr
cipiatue aut cātū. s; d pedēt. Quin^o ei^o qō est ex se po
ssibile esse. ab alio. tñ necesse esse. Sext^o ei^o qō ē ex se po
ssibile ēē r n ēē ab alio. tñ necesse esse. Septim^o ei^o qō ē
i se possibile. ēē ab alio cātū tñ ab etno. Octan^o ei^o qō
est i se possibile. r ab alio cātū. s; tpalit^o cuz toto tpe.
Non^o qō ē in se possibile. r ab alio cātū. s; cū pte tps
Deci^o ei^o qō nec ex se nec ab alio ē possibile esse. iuuat r
taz matenā eiusdē qōlibetū. vi. q. vltia. vbi pter^o est qf
tuor modis. Pri^o ē vt orbes tñ capiat motū a priō. s;
nō esse. Scd^o vt sint ex se necesse esse sed ab alio cātū
Terci^o vt orbes sint ex se possibile esse. s; ab alio necesse
esse. r ē ab auicēna. Quart^o vt orbes ex se sint possibile
esse r ab alio. Et hec est opio platonis r fidei q: deus
pducit ptingēt r seruat ptingēt. r inde ē q in docto.
re nostro aliqui scribit decē mois iuxta qōlibetū. viii.
q. ix. aliqui scribit qtuor mois iuxta qōlibetū. vi. q. vl.
tima. Et pcedēdo ē qōdam extra qō incipit sic oio po
nit primū modū rē. vsq: ibi. sed arguit p auicēna si ē ab
alio rē. Et qū doctor dicit. hoc pīrat p pīrānōz arguē
ti q adducat a bērico rē. hoc habet iū sumā. ar. liii. q. 3.
in 3° principali. ii. ar. dum dī i textu. Contra istam con
clusionem in q pūmūt concordant philosophi q priā
causa necessario r naturaliter cauiat primū cauiatum

Est racō hērici quodlibeto .v. q. iiii. ita tamen addit. Se-
cunda racio apponitur. q̄ phōs q̄ potēcia respiciens rē
Racō est ibide hērici. tūc ppe ē vñz extra qđ incipit
. verū q̄ qđlibz aliud a dō hz ordinē rē. vsqz ibi licz ē if-
ta racō i se sit aliqlit apparēs rē ibi arguit doctor q̄ hē-
ricū q̄ s̄ contra diceret ex dictis vbi supra. Et nō lōge
sequit vñz extra qđ incipit. s̄līz pōt necessario pplace-
re in ostēlo rē. vsqz ibi istis rōibz eiusdez doctoris rē. Et
post scđaz rōz doctoris ē qđdā extra qđ incipit. Rēspō.
sio aut est vez p̄cise rē. vsqz ad tēciāz rōz q̄ incipit. prete-
rea rē reddit in idē rē. et post quartāz rōz est aliud extra
qđ incipit. Lōcedo sed euident requirit aut potēcia rē.
vsqz ibi. et si psequēs vltimū scz q̄ cāe secūde rē. In fi-
ne tocū q̄stiois ē qđdāz magnū vacat qđ incipit. posset
dici alit ad illud in pueniēs rē. rē durat vsqz ad finē. dis.

¶ Trea. dis. ix. respōdēdo ad tēciū argumētūz quo
tat ggoriū sup illud iob sciebas tunc qñ nasci-
tur? eras. Tbi sciend q̄ scđm veritates autori-
tas ggori ex li° moraliz. xxix. sumpta quē doctor sub-
tilis dicit ggoriūz dixisse sup illud iob. xvi. sciebat tūc.
qñ nascitur? eras rē. nō est sup illo vbo sed super illud v-
bz eiusd capituli in iob rē eiusdez libri in moralibz q̄.
paulo añ ad iob dixerat. dūs nūq̄ post ortūz tuūz p̄cipi-
sti diluculo rē ostendisti aurore locū suūz. Tnde dicēdū
doctorem itellexisse sup illud iob. i. añ illud iob. rē est sa-
tis p̄muis mod? loquēdi maxie q̄ nō est post illud vbu
nunquid post ortum tuū rē. sed añ q̄uis i mediate rē añ
illud sciebas tūc rē mediate. vel forlitan autorez p auto-
ritate posuit ex i ad v̄tācia maxie pp̄t illud vbu nascitu-
rus: sol? em de? memoriā oīa p̄tinētē p̄tinet. Tl ter-
cio dicat q̄ s̄lī ex s̄lī sumplit. sic ibid dicit beat? ggori-
us ex pones illam beati mathei ca°. i. autore qđ em in
ea natum est de sp̄ritu sancto est natū inquit. i. p̄ceptūz
Sic in pposito nascitur? rē ortus app̄ximant vt qđ dici-
tur sup vno super alio dici videat rē

¶ Irea distinctōz. r. querit doctor vtz spūs s̄ac
tus pducas p actū volūtatis. Respōdet primo
q̄stioni. Aliq̄ tū ēa moueat dubia ē qdōa vac
at qd̄ incipit. De p̄icipiū pductiū p̄c̄m̄ alicui supp
osito r̄ et durat vsq̄ ad motioēz dubioz. Soluēdo au
tē dubiū primū poīf primo opio doctoris solēpnis in
sūma articulo. lx. q. i. distiguētis de natura. Quantū
ad scdm̄ dubiū idē r̄ndet doctor distiguēs d̄ ēplici ac
cōe volūtatis. Tūc doctor incipit arguere p̄ eū: r̄ i. r̄
argumēto dicit doctore solēpnez dicere act̄ nocioāles
fudari i actib̄ eēnalib̄ h̄ qd̄libeto. vi. q. i. Et i vltiō
argumēto dicit eū sentire volūtate r̄ naturā tm̄ distig
scdm̄ r̄oēz de h̄ qd̄libeto. v. q. i. Tūc r̄nt doctor noster
p̄ dubio r̄ ibi ē quodō vacat qd̄ durat vsq̄ ad solucōz
scdm̄ dubiū r̄ incipit. Cōtra istō arguit ēplici q̄ non r̄.
Post solucōz scdm̄ dubiū scdm̄ mētē doctoris sūt ēa extra
mediū ē mltū magnū. primū incipit. Cōtra dileccō ēa
ture ē īfinita r̄ r̄ t̄nat ibi. Istud argumētū q̄i apos
teriori videt pcludere necessitatē pductiois r̄ scdm̄ i
cipit ibi. Cōtra idē ē p̄icipiū pducēdi r̄ necessario p
ducēdi r̄ t̄miat aut ibi: scdm̄ est pbatū. dil. prima de
frui. r̄. t̄ciū incipit. Nō videt q̄ volūtatez esse rectas
r̄. finit dū z. r̄ndet dubio. Ad qd̄ r̄nt h̄erē qd̄libeto
.vi. q. i. Et ē vnū vacat vsq̄ ad solucōz argumētorū
p̄icipaliū. Vtz t̄n q̄ solucō h̄ t̄ciū dubiū diffōi ter est
i diuersis libris. sed nō est magna vis. Si tamē q̄s ve
lit h̄ere sic sc̄bat dubiū t̄ciū. restat ubi d̄r q̄ natura a
git p̄ i p̄ssionē i intellect̄. n̄ volūtas. Cōtra hoc flm̄ est r̄
dis. scdm̄ i probatū r̄. v. Item nō ē ad p̄positū q̄ q̄rit
de distinctioē p̄icipiū actiui i mō agēdi sic eliciēs accōz
sine i aliud agat. siue nō. Alia rō x̄bū est torālī noticie
mēorie: volūtas vt eliciēs dat obiecto primū donum
q̄ amorē. r̄ in hoc se vel ex ista rōe ē donū sile obiecto
rep̄ntato. t̄do amor nō gignit nec ē ymago ip̄us sc̄us
filius h̄ quidē verū est r̄ bene: s̄ non saluat quomodo

hec pñcipia possunt elicere differēt qñuis ponat aliqñ dis-
tinctō in tñnis pparatis ad pñcipia in assilari tantum
Tercia via qñ si est necessitas .vt act⁹ tendit ī obiectū
nō tñi vt elicif a potencia/vl aliē si vt in actu nō tamē
vt qñ prior actu elicif. Contra istā arguif. qñ ex parte
pñcipij/vt quasi pcedit actum est necessitas ad elicien .
dum .nec voluntas repugnat necessario .qñ voluntas p
fecta potest habere pdictōm perfecti pñcipij elicitiui .

Item everso necessitas non tollit libertatem ppñ nūc
dictum. Item necessario agere est pdictō moī operandi.
ergo nō repugnet alteri diuidēcium pñcipium actiuuz
Sicut nec mod⁹ ille .cui⁹ ē mod⁹. Sicut g⁹ duplex pñci-
pium ita duplex necessitas pueniens nec est alia ratio.
nisi quia hoc est hoc ergo nō omnis necessitas est natu-
ralis stricte capiēdo naturale quo⁹ voluntas non est
natura et hec de dubio tercō. Et tunc respondet argu-
mentis pñcipalib⁹ ⁊ nō est alia questio in pñti distinctōz
verum qñ est multum pñcipia p varia extra sꝫ scribatur
vt posui rē. Sequif distinctō .xi.

c Trea .xi. distinctō sunt due questiones. Prima
vtrū spūs sanctus pcedat a patre ⁊ filio. Et p
bato qñ sic addit .probant alij istum ordinem productio-
nis .henricus est qñlibeto .vi. q. i.

Secōdo querit vtrū si spūs sanctus non pcederet a fi-
lio distingueref ab eo immediate ponit opñōē dicenci .
um nullaz esse .quia includit īppossibilia . est godofred⁹
qñlibeto .vii. q. iiii. Post hoc modo impugnato ponitur
opñio dicenciū qñ non distingueref . thomas est priā
parte summe .q. xxxvi. articulo .2. Et egidius de roma
quodlibeto .i. q. vi.

i In distinctōne .xii. primo querit .Vtrum pater
⁊ fili⁹ spirēt spm̄ sanctū inquātuz oī no vñum
pñcipiū. Et ī pñcipio ē qñdā extra ī pede qñis qñ icipit
Itē amor noticia gñante rē vñqz ibi pñ .v. dñ ca⁹ . xvii
.b.ii.

Et q̄i immediate incipit aliud extra ibi. Pro hac questione.
q̄ ip̄s sanct⁹ distiguit a filio r̄. et durat vsq̄ ad solucōs
p̄cipales/ et de clarata q̄i veritate auctoritate ecclie du
biū mouet. Utrū pat̄ et filius magis spirēt sp̄m sanctū
volūtate vt est vna v̄l vt ē p̄cor̄s. Hic pri⁹ poīf op̄io hē
rici i sūma ar. liiij. Post arguit doctor subtil̄ q̄ eu. et in
vltiō argumēto dicit. Preterea q̄ opinātem. q̄ tenet q̄
sp̄s sanct⁹ possz distigui a filio/ et si nō p̄ce deret ab eo.
hoc habet henric⁹ q̄d̄i. v. q. ix. Et p̄sequēt mouet v̄nā
q̄onē anteq̄ t̄minet p̄ntez. Utrū pat̄ et filius possent.
vici vn⁹ spirator/ et descēdēdo querit q̄re t̄min⁹ uumera
lis p̄cedit addi t̄minis adiectis. vt dicāt duo spirātes
Et poīf op̄io tho. priā pte sūme. q. xxxvi. ar. vltiō solue
ndo vltimum argumentum

Secūdo q̄rit Utrū pat̄ et fili⁹ spirēt oīo vniforē sp̄m s̄a
ctuz dū dicit solucōdo argumēta p̄ncipalia. Dicit t̄n q̄dē
doctor q̄ pat̄ spirat p̄ncipalē et p̄ncipalē. fili⁹ aut̄ t̄m p̄n
cipalit̄ spirat. Hic ē frat̄ alexād de alexādria i p̄nti dis. q.
2. et bonauētura. q. 2. i siue. et i t̄cō dubio liali dū adit ali
us aut̄ doctor q̄ dicit sibi. Hic ē frat̄. G. garrois in p̄n.
ti dis.

Seq̄t distinctō xiii

c Irea dis. xiii. q̄rit. Utrū sp̄s sanct⁹ sit. genit⁹
et i pede q̄oīs poīf vnū extra. q̄o incipit. Probat
et aliē minor dupliciter r̄ vsq̄ ibi. Cōtra augus. de tri
ca. xviii. Post descendit ad varias op̄iones. Priā est.
egidij disticiōe p̄nti ar. 2. et fratris G. var. in p̄nti disti
ctioē ponunt has distigui p̄ductōes p̄minos q̄ sūt p̄lō
ue p̄ducte. Secūda op̄io ē tho. priā pte sūme. q. xxxvii. ar.
2. i solucōne vltimi argumēti ponetis has p̄ductōnes
distigui. q̄ vna p̄ductō ē ab vna p̄sona et alia a duab⁹
Tercia op̄io est godofredi de fontibus q̄d̄i. iii. q. iii. q̄
hec p̄ductōnes distiguit p̄ racōes priōris et posteriōr
quia vna est cū alia et cum opposito eius. Quarta op̄
inio itez est tho. prima pte sūme. q. xxvii. ar. iii. i lo
lucōne argumēti pri q̄ hec due p̄ductōnes distiguit

pro rationes poris et posterioris. Quinta opinio est henrici
in lumen ar. xxxvii. q. vii. hec emacōnes distinguūt per
principia formalia elicitiā/ q̄ ponūt esse rōes p̄loar agēci
um. Sexta opinio est eiusdē henrici q̄ distingūt penes p̄nci
pia distincta scdm rācōz puta penes naturā et voluta
tem q̄dli. v. q. i. Opinio vii. est fratris adeli. i. dī. vi. q.
i. ar. 2. q̄ essēcia oīo sub rācōe vna īdīstīcta ē p̄ncipiū
istaz p̄uocōnū. et īpbat doctor post īpbatōes aliaruz
opionum hāc septimā opīōz. Et in fine p̄me rācōis est
q̄dā extra q̄d īcipit et ē valde magnū. hec rō si p̄clude
ret necessario rē. et durat vsq̄ ad scōaz rōnez. Et ī fine
q̄onis est aliud extra q̄d īcipit. Exēpū hui⁹ ē/ alinus
generat alinū rē. et durat vsq̄ ad finēz dīstīctōis

Sequitur dīstīctō. xvii

c Circa dī. xvii. mouet sū duas q̄stīōes/ et habitis
hinc inde argumētis respōdēdo p̄mōscē q̄oni
P̄rio ostēdit opīōz henrici ex q̄dli. iiii. q. x. dīstīguētis d̄
habitu īfuso et acq̄sīto et dicit q̄ v̄tus scdm illā rōm
v̄tutis q̄ ponit 1° ethicorū q̄ v̄t^o ē q̄ h̄ntē p̄ficiet et opus
eius bonū reddit/ s̄ v̄tus theologia n̄ sic sed scdm illā
rōz v̄tutis p̄mo de celo et mundo/ v̄tus ē v̄ltimū d̄ po
tēcia sic quidē d̄z esse licet hic mltū libi sint corrupti
Unde libi p̄muniē sic habet q̄ v̄t^o acq̄lita ē v̄tus s̄zm
illā rōz v̄tutis q̄ ponitur scūdo ethicorū q̄ v̄t^o ē v̄ltimū
de potēcia. sed v̄tus theologia non sic s̄zm illā rōnē
v̄tutis q̄ ponit q̄ v̄t^o est v̄ltimū de potēcia. Et patet
q̄ hic textus est flus/ q̄ ista dīfīnīcō nō ē scdm ethicorū
Sed p̄i celi et mōdi. Scdo q̄ ī v̄tilit̄ r̄petit̄. Tercō q̄
sic n̄ ē ad p̄positū. Alibi tñ text^o ē īzplet^o ideo aut flus
sp̄ aut sup̄flus aut dīminut^o post modū p̄oīf opīo go
dosēdi d̄ fontib^o dicētis actū habere subāz suā a potē
cia/ s̄z īntēsiōz t̄lēz v̄l t̄lēz ab h̄itu q̄dli. xi. q. iiii. Ex h̄ic
mouet v̄nā q̄onē ī medio. T̄rū h̄ic^o moral̄ ī q̄tū v̄z
t^o sit aliq̄^o p̄ncipiū r̄spectu bōitatis moral̄ ī actu. Est ī
fra v̄uū extra. q̄d īcipit. simplicit̄ p̄iungit̄ prudēcie.
non dico p̄iungi rē. vsq̄ ibi. p̄iungi autem sic prudēcie.

Est et secundum extra. quod incipit/iste respectus aptitudinalis sequitur ex
natura extreorum etc. usque ibi. ista quoque quantitas via etc. Et est etiam
unum extra. quod incipit. Dubium est de respectu ad se obiectum
etc. et terminatur ibi. Potest dici ad confirmationem etc. Postea res
pondo ad primam quoniam secundum metem propriam ipso ar. est quod
da extra. quod incipit. ponit quod ad actum meritorium non suffi
cit etc. usque ibi. dici potest hic quod in actu meritorio etc.
Tercio quod si caritas possit augeri. ponit opus godofre
di quod li. xi. q. iii. quod nichil caritatis perennis manet in cari
tate aucta. et post dum dicit. Considerat ista opus. quod sit in plu
ribus speciebus etc. Idem est godofredus quod li. vii. q. vii. Et post
dum dicit. Secundo considerat quod si in modo videtur ponere magis et
minus etc. est idem godofredus quod li. ix. q. iiii. Post arguit.
doctor per eum sex viis et in fine patet via est quod da extra. quod
incipit. Si nullum agens potest intendere formam etc. Et durat
usque ad secundam viam. In secunda via est quod da extra quod incipit.
maior probatur. quod secundum philosophum. viii. physicorum etc. usque ibi. Nec
potest evadere per ordinem graduum etc. In sexta via dum dicit do
ctor/respondeat secundum istam positionem procedendo conclusionem etc. go
dofredus est quod li. xi. q. iii. Et post dum dicit/ad ista inveni
entia respondeat ad primum etc. Godofredus est ibidem. Tunc res
pondet doctor ar. in pede quoniam. Et sequitur magnam va
cat immediate quod incipit. Contra godofredum sunt due rationes
et durat usque ad finem quoniam. Nec conclusiones que sequuntur ad rationes
opinionis godofredi communiter non sunt in libris. Ad rationem au
tem illius opinionis dico quod terminum motus per se cuius motus sunt
forma et privatio sunt impossibiles. Sed foras remissa et ipsa
augmentata non sunt per se terminum huius motus. quia foras remissa non
est privatio secundum positionem quod da. sunt igitur foras remissa et intensa ter
mini motus/non per se sed per accidens/in quantum foras remissa
diutius quam per se terminum/qui est privatio. Unde licet per se termi
nus aquo corruptus in adventum termini ad quem ut pri
vatio/non tamen oportet quod foras que per accidens premitat
talem terminum a quo corruptus. Ad primam confirmationem
dico quod est ad oppositum quia ordo specierum est ad essencias et.

q̄ditates. ⁊ iō vna nō p̄tinet essenciā nec q̄ditates alte-
rius. s̄z ordo sc̄dm grad⁹ ei⁹ dē fore ē s̄m p̄tes materiales
q̄ pūt esse s̄l. ⁊ forā q̄to ē sub plib⁹ gradib⁹ fore. t̄to ē
intēsiō ⁊ p̄fēctiō. opposito igit̄ mō ē ibi ⁊ hic. Ad aliā
p̄f̄rācōz dico q̄ ē ad oppositū q̄ p̄b⁹ eo mō q̄ cōcedit.
magis ⁊ min⁹ i accētib⁹ negat insubstācijs. nec negat
magis. ⁊ min⁹ i sub⁹s sc̄dm p̄tes moblis ymo sic cō-
cedit ibi. igit̄ eo mō negat magis ⁊ min⁹ i subst ac̄s.
s̄m garo⁹ fore/igit̄ isto mō p̄cedit i accētib⁹. Et nōe q̄
ponit forāz subālez i se indiuisibiles. iō nullū gradū fore
ponit ac̄q̄ aliq̄ motu. i accidētib⁹ ⁊o q̄ forā accidēta-
lis ē diuisiblis s̄m grad⁹. ioco q̄b⁹ grad⁹ p̄patit̄ aliū ⁊
perficit̄ eo ⁊c

Quarto q̄rit doctor. Et̄n positū p̄existens ⁊ manēs
sit tota essencia caritatis aucte. ita q̄ line subiecto po-
neret essencia caritatis aucte n̄ ess̄ alia realitas vlt̄a
caritatē remissā. In p̄ncipio solucōis poīf op̄io thōe
dicētis p̄a sc̄de q̄. liii. ar. i. et 2. q̄ augmētū caritatis fit se-
cūō i esse subiecto. s̄z magis ⁊ min⁹ p̄ maiore disposicō-
nē subiecti/vl̄ maiore amocōz i p̄dumētū. n̄ aut̄ s̄m cari-
tatē i se. Ad q̄d argumētū de disposicōe dū doctor dicit
dū q̄ magis ⁊ min⁹ ē i diuersis subiectis ⁊c. Est respō.
sio egidij de ro. q̄dli. 2. q̄. xiiii. et q̄dli. vi. q̄. ix. Consequen-
ter dū dicit. Alia ē via q̄ de disposicōe vl̄ amocōe ⁊r̄ij.
⁊c. Est egidij vbi supra. ⁊ henrici q̄dli. xiiii. q̄. iii. Et dūz
dicit vlt̄en⁹ via t̄cia d̄ radicacōe forme ⁊c. extat egidij
q̄dli. iii. q̄. ix. In seq̄ti ē questioē q̄ ē quinta ⁊ vlt̄ia b⁹
distictōis dū dicit. magr̄ vn⁹ dici hic tria. Hic magis-
ter est henricus q̄dli. v. q̄. xix.

c Onsequēt i s̄za q̄dē. xix. dis. q̄ i p̄a nichil occur-
rit q̄ ē d̄ circūcessiōe p̄sōaz poīf i po ar. op̄io hē-
nei i s̄uā. q̄ aliquo ē i alio dupliciē/ aut s̄m totū/ aut
s̄m partē ⁊c. Et i. 20. distictōe ponitur opinio egidij di-
centis. q̄ potencia generandi p̄tinet ad omnipotenci-
am in patre. non in filio. Et modicus ante soluciones

argumētōz pñcipaliū. dū dicit. Et ex hoc apparet nō
nablis illi⁹ dicti rē. Tangit frat G. var. in pñti dis.
qñ ne vnica opione tēa

1. Ad dis. aut. 21. i pede qñtionis est vnū vacat qñ
īcipit sic. Itē negatiā exceptiā r affirātiā rē. r
durat vsqz ibi. cōfictū patet p augul. vi. de tri. ca⁹ viii
Et īmediate post icidit vnū extra sic. Ad qñ opio priā
q vnū rlm aliud nō exclusū rē. Et durat vsqz ad solū
cōz qñs. q īcipit sic. Ad qñ pōt fieri dis. vt dī pñuiter
rē. Et hūc aliq libri modicu post vnū extra. quod īcipit
Nichil nō idē hōi ul n hōi rē r durat vsqz ibi. pbat ēē
logice rē. In rēpōsiōe aut ad pñmū argumētū dū dī. a
liq ēē distingūt pñcipalē ppōne qñis qī ista sol⁹ pī est
de⁹ possit habere sīm pñcōnis sīm r sīm diuisiōis.
Im. adducētes illud pñcīā rē. sūmī potest ex fratre G
ganoīs ī tēio suo dis. vii. q. vnica. r boāuetura dubio⁹
tēo līttrali. iii. dis. h⁹. 1. Seqt disinctō. 22.

c. Itē dis. 22. qñt doctor vnica qñne. Utrū scilz
deus sit nō nablis ab hōīne viatore aliq nōīe
pprio. r pō⁹ argumēta pedis qñis collocat opio docto
ris solēns ī sūma/ quā ī pbat doctor mltipbarie alibi rē
ex pprijs dictis hericī ī qñ em īfēz⁹ dū tāgit qñtā pñm
mōris. Tñ arguit q r pūgnēt dictis b⁹ alibi. Pñio sic
pcedit em viatores aliqñ pceptū qñditatiui posse habe
re de deo. hoc hz heric⁹ in sūma ar. 22. q. 1. 2. r 3. Item
satis ppe dū dicit doctor. Scōo arguo sic obiectū pñec
tū pōt facere ī itellectu rē/ r post īmediate si ēēscēcia dīā
scō istū ī itellectu pprio nō pōt cāre/ nisi vīcū pceptū
rālez. h⁹ hz heric⁹ qñli. v. q. 1. qñli. 13. r. q. 1. r p⁹ rīpōdz
qñi sīm mētē ppriā. Uex q vix pōt repir ī ita qñ ppl
eta/ nisi ppleat aut ex reportatis pñuēn āt aliunde. Un
de vna qñtio que incipit. Circa. 22. dis. quero. Utrum
de⁹ sit nō nablis a nobis viatorib⁹ aliq nōīne ligīfi.
cāte eius ēēscēciā dīnā/ vt est hec ī se/ nō ē de ope āglica
nō/ seu pñcipali/ nec ēē qñd. pñfācō p modū diuisiōis vl

verius diuisio distinctōis ante moraz questionez. Et ē
tūc respondēdū argumētis. Ad primū pcedo q̄ de⁹ est in
effabilis q̄tū ad illū cui fatar ⁊ cui sit expressio per no
mē v̄l p signūz aliq̄d/qui nō pōt p illud deuenire i cogi
tione dei i se distincte. Licet ipm̄ signū q̄tū est ex se sit
rpn̄tatm̄ ⁊ exp̄ssiuū illi⁹ essencie in se ⁊ distincte i effabilis
Est igit̄ cui⁹z q̄tū ad actum p̄bēdētes ipm̄. nō q̄tum
ad signū rpn̄tatm̄ ipsi⁹. Ad sc̄dm̄ dico q̄ illud videre si
lq̄ est ipm̄ nasci. fili⁹ em̄ quodquid h̄z nascendo accipit.
sic ipm̄ sanctū audire ē spm̄ pcedere sc̄dm̄ augu. et iō
q̄cūq̄ audiet loq̄et. ⁊ quecūq̄ accipit loq̄t. Sed isto v̄
bo n̄ pōt a nobis ali q̄d de dō exp̄m̄ v̄l mōstrari. Idēo
quod signo nobis dato s̄hibē q̄ possit a nobis exprimi/
v̄l p̄gnosci indigem⁹. Ad illud hylar. et abrosij l̄l. Di
co q̄ v̄tus gen̄. racōis excedit l̄zmones nostros. ⁊ oīa
signa ip̄posita v̄l ip̄onēda a nobis sunt diuina ad expr.
meduz aliq̄e pceptū distincte itelligib̄lez de illo vt i se
Ad racōz dico q̄ nichil pōt significari p vocem nisi al
iq̄d cognoscat p̄fule ⁊ i p̄muni. quia voces sūt note ea
rum passionū q̄ sunt in aīa. ⁊ hoc sufficit ad intēctionez
ph̄i. ⁊ p̄mentatōis. distinctius tñ pōt p nomen aliq̄d
significari/q̄ cognoscat vt dictū est prius. Et cum di
cit augustin⁹ q̄ verū cogitat de⁹ q̄ dicitur. Dico q̄ ve
rum est sumendo cognicōm p quodam signo naturali
ipsius intellectus/vel obiecti. ⁊ cōparando eam vt q̄d.
dam significatum ad vocem representat q̄ aliqua vox
vel nomen que sunt/vel ad signum ad placitum tunc
verius representat q̄ aliqua vox vel nomen que sunt
tantum signa ad placitum. ⁊ licet tantum verius repr
esentet non tamen distinctius. Breuiter ergo ad m̄m⁹
potest dici. q̄ multa nomina inponuntur/que signifi
cant deum in comuni. quia sic potest naturalit̄ p̄cipi
a viatore vt patet distinctione tertia. Vel si verum est
q̄ distinctius potest significari/quam concipi potest

deus nominaria viatore nomine significante hanc est
enciā/ qmōcūq; aut sit de istis & simile ē deū nominari tali
nomine/ & hoc siue illud sit ipositū vñ ab ipō deo ul' ab ā
glo pgnoscere ipm l' a viatore. Verisile ē q multa noi
na sint i scriptura sancta distincte illā essenciā significā
cia. Iudei dicūt de nomine dei. quo vocāt eū tetragra
maton vt videt de^o dicere exodi scio. Nec dices filijs.
isrl q est misit me ad vos. hoc est nomen meū. et alibi.
Ego sū de^o abrahā rē. hoc est nomē meū/ & nomen aao
nay nō indicam eis. cuz igit deus sit noīnablis a viato
re noīne significāte pprie esseciā dīnā vt est hec essencia
q viator. pōt illo signo vti/ & itēdere exprimere figātū
illi^o signi siue ipē iposnerit illud signū/ siue ali^o quicū
q q pgnoscit significātū. tñ g^o sigō pōt viator vti tāq no
mine/ licet nō poterit illud tāq signū iponere. Si illa
ppō esset & a q nullū nomen pōt iponi alicui distinctus
q intelligat. Nec tñ est ita q null^o pōt vti noīne distic
tius significāte rē. q ipē possit itelligere & iō simpliciter
pcedendum est q mltis noībus exprimētib^o diuinā essen
ciā sub rōne dīne essencie potest vti viator rē

Sequitur distinctio. 23.

c Trea dis. 23. qrit doctor. Et trū psona scōm q
dicit aliquo p mune patri & filio & s. l. dicat p
cipue aliquo scde intencōis. in pncipio solucōis poi
tur opio egidij dicentis qd hoc nomen psoa tñ dicit se
cūdā itencōz. Cōsequēt iserius est qdā vacat. qd inci
pit. Item arguo sic. Si psona dicat forālī i p muna.
bilitatē ergo formalit rē. & durat vñq ibi. Et si hoc & m
sit/ tūc videt dubiū rē

1 Al. xxiii. dis. ē qdā extra mltū lōgū iō rpen ill
uo disū i qdā atiq i duas pres. priā ps diceba
t extra & incipit ibi. Contra istud qrito methaphisice ca^o
23. de vno quidem rē. & tñiāt ibi tenētes p mune viā vi
tates rē & incipit. 2. ps q dī addi^o. & durat vñq ad finē &
qois & dis. & si. i. ps dicit ex. & 2. addi^o totū pōt dici vacē

i M. xrv. dis. mouet q̄onē. An p̄oā dicat sb̄āz vel
flacōz. Et ī fine ē q̄dōā extra q̄d incipit. xlii. z.
flacō īfra suū gen^o nō distinguit nisi p̄ illa supra q̄ fun.
dat. z durat vsq; ad finem distinctionis

Sequitur dis. xxvi.

c. Treca dis. xxvi. qrit doctor. Utrū psonē diuine
pstituat i esse psoali p ilacōnes origis / 7 in pnci
pio ponit opio ppositum dicetis / persoās di nas se totis
distigui. Contra quā arguit doctor ppris motiuis. 7.
vltiō dicit. alit eē arguit p ipm. qz si pater se toto 2c. hoc
ē argumētū herueli pdicatoz. Post h^o ponit opio pmunis
que dicit persoās diuinas ilacioib^o pstitui / hanc seqtur
tho. priā pte sūme. q. xxvi. ar. 2°. Ex oppoito i loco illo
est tēcia opio pcor dās rōnib^o 2 auctoritatib^o adductis p
sc dās 2c. ponit o p iō dicens di nas psoās pstitui pabsolu
ta / quā illeq^o frat iohēs de zippis i priō suo 7 qōli. xxv.
7. xxvi. 7 ibi roborat ne noua vidiat auctoritate eius / dē
ātiq^o doctoris scz fratris iohīs bonauēture vt iohānes
iuuet a iohāne i primo suo dis. xxv. q. priā. Et de ista qf
tione ē notāō qz est mltū lōga dū est ppleta vtputa. vii.
vl. viii. filioz. qō p tātō dico. qz in diuersis libris diuersi
mode habet

Seqt̃ distinctō. xxvii

¶ Item henricus respondet quod sic tres rationes. Prima est. Utrum verbum sit intellectus actualis cui respondet benedicere. vi. q. i. et i. summa quod verbum est intellectus declaratiua. Secunda ratio est an verbum in diuis dicat propriam plenam generalitatem. Idem henricus respondet verbum supra quod sic imprimis in ipsum intellectum dispositum virtute noticie simplicis. et de noticia declaratiua. Tercia ratio est Utrumque verbum dominum dicat respectum ad creaturam. Respondet idem benedicere in summa quod sic. 11. habito doctor noster arguit quod benedicere in dictis prima et secunda ratione. et iuxta metes propriam verbum diffinit. Ex qua diffinitione aliquid intert correlari. et ibi ponit seu tangit quoddam. quod posuerunt ipsum in media de se gignere species in intelligentia. Egidius quod li. 3. q. xii. xiii. et xiiii. Infert igitur

q^d vbu n̄ ē spēs i intelligēcia/q^d supflui ēēt eaz pōnere
sic posuit egidius qdli .v. q. vi. Infert vltra q^d obiec
tū ipm̄ non ē vbu sic posuit frater petr^{us} aureoli in pñti
dis. 7 frat nichola^{us} boneti ipñcipio sue methaphisice. 7
li^o. v. sue theologie. Infert vltra q^d vbu n̄ ē tmin^{us} pon
et^{ur} p^{er} intellectōz sic posuit t^{he}o. pa pte sūe. q. xxiii. ar. 1.
Et p^{ro} mouet dubitacōz. Et tū q^{uod} intellectō sit vbu cui
p^{ro}tein^{us} negatiōe hēricus r^{es}pōd^{et} s^{ed} q^{uod} sit declaratiō i tell
ectō vt vbu dicat ex qdli. 2. q. vi. 2° Sed q^{uod} d^{icitur} dis. xxviii

i. Tl. xxviii. dis. lii. mouet duas qōnes. Priā vtz
i genitū sit pprietas p^{ri}is. Scōa vtru i nascibi
litas sit pstitutiō p^{ri}e p^{ri}one i o^{mn}is/respōdeo p^{ri}mi q^{uod}
tū o^{mn}i duos pstituit ar. q^{uod} s^{ed} ē quō i geitū possit esse p^{ro}p^{ri}
etas cū videat negōz i p^{ro}port^{ione}ne/cui dubio ipñcipio secūda
ar. iducit r^{es}pōdes doctor denot^{ur} ex p^{ri}o li^o dis. xxvii. q.
2. 7 dis. xxviii. q. 1. et añ distictōz. xiii. q. iiii i solucōe pñ
cipali. Et du^o t^{er}cō liali. dicit em q^{uod} i genitū n̄ dicit tolā
negōz/s^{ed} p^{ro}notat fōntes plenitudiez. Et i mediate p^{ro} se.
quis quodā extra. q^{uod} icipit. Ali^{us} dicit q^{uod} hoc positiuū
ē esse ex se 2°. 7 durat vsq^{ue} ibi. Sed i illud p^{ri}o 2°. 7 fra
ter i fratē 7 iohanes i iohāne. 7 subtilis i deuoti sur
git. Insolucōe aut s^{ed} cōaz q^{uod}stionē. est q^{uod}ā extra q^{uod} i ci
pit. R^{es}pōdeo negō pñcipiati i ente ē o^{mn}i i p^{ri}mi cabl^{is}
2°. 7 durat vsq^{ue} ibi. Preterea nulla negō ē p^{ro} p^{ri}o 2°. Post
i eadez dis mouet tres qōnes. Priā vtz o^{mn}ia p^{ro}na p^{ro}st
itua^{nt} i esse p^{ro}oali/alia relacōe positiā ad s^{ed} cōaz p^{ro}na^{nt}
p^{ri}o solucōe p^{ro} f^{or} op^{er}io t^{he}o. p^{ri}ā pte sūme. q. xl. ar. iiii
affirātiōe r^{es}pōdētis/s^{ed} distiguētis de pstitutiō vt ē p^{ro}p^{ri}e.
tas 7 vt ilacō. Scōo pōitur op^{er}io deuoti doctoris disti
guētis de pstitutiō. vt ē ongo. 7 vt ē ilo i pōdis. xxvi. q.
iii. Tercō ponit opinio doctoris solēpnis in sūma 7 q^{uod}
li. ix. q. 1. et x. distiguētis o^{mn}i gnacōe i q^{uod} tū pōnal^{is} i q^{uod} tū ap
titudinal^{is}/ p^{ro}ns vl^{ter} p^{ro}terita. Quarto pōit op^{er}io fratris io
hāis o^{mn}i uppa ex distictōib^{us} xxv. et. xxvi. h^{oc} p^{ro} p^{ro}ntēis
paz p^{ro}oaz pstitui p^{ro} absolutū n̄ p^{ro}lōz iō q^{uod}oi negatiōe mōz

Quint^o doctor hic respōdet ad questioēs. ⁊ exhibi qdā p
nu extra qdō icipit. Cōfirat p illud augustinⁱ de q̄titate
Et durat vsq̄ibi. Ad hoc ec adducit auicēā ⁊c. Et i fine
q̄onis ē vnū extra qdō icipit. Quāuis neget i oīs oīs
prioritas scōm naturā ⁊c. ⁊ durat vsq̄ ad finē questioīs
Sequit^r dis. xxx^o.

e Irea di. xxx. q̄rit sil doctor duas q̄ones. Priā
vtrū de deo dicat aliq̄ ilacō ex tpe. Scda vtz
dei ad caturā possit esse aliq̄ ilacō ralis. dū q̄rto argum
to i fine q̄onis dat qdā r̄pōsio. dicēdo q̄ nō ē v̄m nisi i
agentib⁹ naturalit^r. ē opio durāti i p̄senti dis. Priē aut
q̄oni r̄spōd^r b̄ric⁹ qdō. ix. q. i. distinguens de ilacōe in
q̄tū ē ap̄tudiāl et potēciāl/ p̄is/ul futa. Scde ecia
q̄oni r̄spōd^r idēz qdō. 3. q. iiii. Et vbi supra negatiē. qz
de⁹ nō ē ad aliud ordiat^r. Et ipō i vtraq̄ q̄one a docto
re i p̄bato ponit opio fratris G. var. li^o. i. p̄senti dis. q.
vnica. ⁊ in scdo dis. i. q. v. ⁊ in. iiii. i maia de eucaristia
q̄one vltima in solucōe ar. i. p̄ncipal^r ⁊ tēq̄ inuēniētis
eiusdē. Et tbo. priā pte sūme q. 13. ar. vii. i solucōe p̄nci
palī. Dicūt hū duo q̄ ex ilacōe q̄ ē i catura r̄fert ex tpe
de⁹ ad caturā r̄spondēdo negatiē ad primā q̄onēz. Ad.
scdaz q̄one r̄spondet idē duo. tbo. vbi supra. Et frater
G. var. i p̄nti dis. q. vnica negatiē. qz de⁹ nō h̄z ordinē
ralē ad caturam. Quib⁹ i p̄batis r̄pōdet vtz q̄oni sec
unduz mētez p̄priā. Et post r̄sponsionē ad scdaz q̄onem
obiecit q̄ se q̄druplici argumēto/in quoz scdo dicit. Itē
si catura b̄eat esse q̄ditatiū in q̄tū h̄z esse exēplatiū i m
vnā policōz. Hec est opio b̄rici qdō. viii. q. ix. i fine. Et
in solucōe q̄rti argumēti p̄dis q̄onis r̄petit solucōz du
radi dicentis. q̄ solū cā natural^r r̄fert ilacionē realī ad
suū effectū. qz forma scōm quā agit īclinat naturaliter
ad pducendū effectū hoc i pbat doctor ⁊c

Sequit^r distinctio. 31

i III. 31. dis. mouet q̄onēz. Vtrū idēptitas silitiū.
do. ⁊ q̄litas sint ilacōes rales i deo. Et i scdo ar. dicit

Preterea forā ei⁹ dem spēi nō enūerat / nisi pp̄t matēas
pbacō . oīs forā sepata a materia hz totā entitatē in
spēi scōm aliq̄s . est op̄io tho p̄a pte sūme . q . vii . ar . i . In
solucōe p̄ncipali poit op̄io hēri . q̄dli . v . q . i . dicētis . q̄ tu
damētū eqlitatis i dīnis n̄ ē rale . qz magitudo trāssit i
essenciā . Et p⁹ r̄nōz argumētis p̄ncipalib⁹ . Et p⁹ i spō
liōz ad p̄ncipale . p̄m ē q̄dōā magnū extra . q̄d icipit Cō
tra istā solucōz arguitur mltiplicit̄ . z durat vsqz ad sol
ucōz scōi argumētū p̄ncipalē

Seq̄t dis . xxxii

c Irca dis . xz . mouet sil duas q̄ones . Prima ē vtrū
pat̄ z fili⁹ diligāt se spū sancto . Secda vtrū pat̄ sit sapi
ens sapiēcia geita . In solucōe p̄az ser poit op̄iōes . q̄rū
sexta ē sua . Prima ē magistru sūmaz eā rputātis diffici .
lex / iō in solutā illiq̄t . Secda ē negāciū ip̄az ppōz z r̄tra
ctatā ab augul . i fili dicēciū . Tercia ē symois de torāco
dicētis . q̄ pat̄ z fili⁹ diligūt se spū sancto sic signo . qz .
ip̄e est lignū dilectōnis ipōz . Quarta ē fratris alexadu
o halis dicētis p̄a pte sūme q̄ p̄i z fili⁹ diligūt se spū sa
neto appate . qz amor a pp̄at sp̄itui sancto . deide dici
tur p̄i z fili⁹ diligūt se spū sancto . ille ablati⁹ p̄struis in
zōe effect⁹ forāl . Et p⁹ has op̄iōes d̄mnat q̄ōz iuxta mē
tē pp̄az . z distincto de dicere iuxta mēte pp̄az q̄druplicē
accepto . dubitacōz mouet Utrū declarare forālī omē
declarable . sit pp̄ū xbi . Et poit op̄io hēnci q̄dli . 2 . q . vi .
dicētis q̄ sic . z p⁹ satis cito ē q̄dōā extra q̄d icipit Tē
ad q̄onē scōaz p̄cedo negatiāz pte q̄ois rē . z durat vsqz
ibi . Dico ad argumētū in oppositū q̄ anselmus

c Irca dis . xxxv . q̄zo Utrū i deo sint r̄lacōes et
ne ad oīa scibilia q̄ditatiē cognita . In ista q̄oē
doctor poit tres op̄iones . Prima ē tho . p̄a pte sūme . q . xv
ar . 2 . Et godofredi q̄ ydee sunt r̄lacōes et̄ne i deo ad
alia cognita . vt ea distincte intelligat . Secda op̄io est hē
rici q̄dlibeto . v . q . iii . et quodlibeto . vii . q . i . et . viii . Et
q̄dli . ix . q . 2 . dicētis q̄ iste ydee siue r̄elaciones . sūt i est
ecia dīna vt ē p̄mū obetm cogitū po⁹ dū dicit doctor .

Tercia opio ponit ydeas siue relacões tñes in actu in
telligendi. et habent tñem dñs intelligere nostrū. secūdu
pñm quinto methaphisice hz respectū ad intelligibile sñ
mensuratū ad mēsurā / go si esset ifinitū sñ dñū hēret
r'spectū ad ifinita intelligibilia. qz vt finit⁹ ē hz respectū
ad vnū intelligibile. go cū intelligere dñū sit ifinitū in
ipō intelligere suo erūt infinite relacōnes ad infinita in-
telligibilia et

1. ¶ xxxvi. qñt Utrū fundamētū relacōnis ē ne
ad deū vt cognoscētes hēat & esse essencie / ex b⁹
qz est sub tñi respectu. In pñcipio solucōnis poñt opio
hērici de eternitate exñciū in sūma ar. 2. q. 23. et. xxiii. et
qñli. viii. q. ix. i fine. et qñli. ix. q. 1. et. 2. et qñli. xi. q. 3. et.

1. ¶ scōda pte xxxviii. dis. et tota. xxxix. dis. mouet
doctor quinqz qñones vt pñ in līa et pveniūt i cō
muni. Ponit tres opiones ad videduz quō cōtitudinalit
de⁹ cognoscit omīa. Priā ē fratris iohānis bonauētūre
li. 1. dis. xxxv. ppt scz ydeas / qponūt in intellectu dño
Scōda est sancti tho. in priā pte sūme. q. xiii. ar. ix. et. 13
qz tot⁹ deflux⁹ tñis pñs ē eternitati. Tercia ē et⁹ tho. pri
ma pte sūme. q. xiii. ar. xiii. in solucōe pñcipali et argu
mētoz et godofredi. qz pūt esse necessaria cāta respectu
dñe sciēcie / et tñ ptingecia respectu scōdaz cāz. In spā
li aut qñ venit ad solued qñtā qñone q ē. An de⁹ necessa
rio sciat omēz pñdicōz exūtecie omz ponit iohēs solucōne
iobānis bonauētūre li. 1. dis. xxxviii. ar. 2. q. 2. distigūe
tis istā de⁹ necessario scit et sñm pñpolicōne et diuisionem

Sequit distinctō. xli

c ¶ Irea aut dis. xli. qñt doctor. Utrū sit aliqō me
ritū pñdestinacōnis et re. pbaciois. In pñcipio
poñt opio augus. sup eplaz ad ro. qz si boā opa nō sint
i pñciēcia dei iō pñdestinādī. bñ tū fides. q opioz p⁹ mo
du i li⁹ rtractacōnū rēctat. Scōda opio ē magz dicen
tis nullū fore meritū pñdestinacōnis vl r. pbaciois. Et az
guit p se magz ex illo. lxxxiii. q. ix. lxxviii. vli dicitur / qz

p̄destinacō venit de occultissimis meritis rē. Et r̄ndet.
magr̄ augus. istā auctoritatē r̄tractasse i fili illi⁹ ad ro
manos. Sed 3 obicit doctor qdē scz hēri. qōli. viii. q. v. i
finē. qz libz sup eplaz ad ro. edidit qn solū erat p̄l bit. li
brū aut. lxxiii. q. qn erat epūs. nō ē v̄sile qz si r̄tractet
aliquid d̄ illis libris. q̄s fecit qn erat min⁹ sciēs. qz cē
aliquid r̄t̄ctet d̄ ill⁹ q̄s fecit qn erat magis sciens. 3o
scō pōt op̄o tho. p̄a pte sūme q. 23. ar. v. qz ex pte dei
nulla ē q̄renda rō q̄re hūc p̄destinat r̄ illū re pbat. nisi.
voluntatis sue beneplacitū. Extrinseca aut pōt pōt rō
maifestacōnis mie d̄ine i bonis/ r̄ iusticie i re p̄bis Con
tra istā pōnem arguit doctor solēnis. qōli. v. q. v. r̄ qōli
viii. q. v. ex eo qz null⁹ defect⁹/ aut culpe/ aut pene ē de
p̄fectōe vniuersi / qd tñ exigeret. si ad maifestacōz d̄ine
iusticie r̄ p̄bi dāpāret. Et iō idem hēri. alit̄ dicit qōli. iiii
q. xiiii. r̄ vbi supra act⁹ d̄inus pōt capi duplici. vl vt
ē a deo r̄ sic accōmis d̄ine nō ē rō. vl vt t̄m̄iā ad aliqō
passū et sic bñ rē

Sequit̄ dil. xli.

c Irea dil. xliii. q̄rit doctor. Vtrū deū esse oī po
tētē possit p̄bāri rōe naturali. In hac q̄one rñ
dēdo ad argumētū s̄m p̄ncipale/ cū dī notā esse oī potē
ciam p̄pe luptā. qz oīs rō p̄bas ip̄sibile seq̄ ex ea est sō.
p̄bistica. Itē pōdet egi. de ro. qōli. v. q. vii. qz illa rō est
sophistica nec tñ pōt solui p̄ naturalē rōz/ qz p vt dī sō
p̄bistica r̄ peccas i matena ē hñs aliq̄ p̄missaz falsaz r̄
nō pōt solui nisi p̄ it̄erēp̄cōz illi⁹ p̄mis̄e qz tñ n̄ pōt cogno
ci it̄erimēda p̄ rōz naturalē

Sequit̄ dil. xliii

It̄ dil. xliii. pōt op̄o pugnās 3 op̄o eiusdem
opinātis/ rō em̄ qd i qōli. vi. q. iii. hēri. dicit d̄ rēz ip̄s
sibilitate. vñ surgat aut ex deo vt sit boā p̄sequēcia. de⁹
nō pōt facere. g⁹ nō pōt fieri vl e⁹ qz ex rei ip̄sibilitate
dicat̄ de⁹ n̄ posse/ r̄ ibidē d̄ēminat qz ex rei ip̄sibilita
te d̄z argui/ deū nō posse n̄ e⁹ vt sit p̄sequēcia e⁹zno. nō
in ip̄so s̄m p̄bi artē i scōo thopicor. Affir̄atiō siq̄dē ar
gui⁹ de⁹ b⁹ pōt/ g⁹ ē possibile. Negatiō aut e⁹zno b⁹ n̄ po
tēt fieri g⁹ d̄ n̄ p̄t. oppoītū maifeste d̄ic qōli. viii. q. iii. Ita

q^d patz ibi ē psequēcia ī ipō nō psequēcia cōtrō. ita q^d sic
affirātīe seq^t de⁹ pōt hoc/ g^o ē possibile. Sic in eodē or
dine seq^t. de⁹ nō pōt hoc. g^o uō ē hoc possibile/q^d est ma
nifeste oppositū dicti in. vi. q^dli. q. iii. Unde ad declara
cōz q^onis z argumētōz ibi positōz. Notādū q^d s^m ip
suz q^dli. vi. q. iii. sunt p^onderāda in affirātīuis. Et q^otu
a ī pposituz dū affirātīū p^oncipale dicit pfectōz simplici
q^otuor signa. Primū est ī q^d p^onderat ipā pfectō simplici
ī s^m lē. vt ī pposito potēcia actiua s^m lūbām et vt
pōā absolutū. Scōm signuz ī q^d p^onderat potēcia pas
siua sibi corispōdes s^m lūbām z vt aliud absolutū/ita
q^d ī duob⁹ signis prius corispōdet absolutū abioluro.
In tēio ligno r^ofer^t potēcia passiua ad potēciā actiuam
z possibile ad potētē r^olācōe reali z scōm esse. In q^orto lig
uo potēs ad possibile. z potēcia actiua ad passiua r^olācōe
racōnis. z solū scōm dici hec in affirātīuis. In negatis
aut īq^ot isto mō. nō pcedit vt ī pposito. q^o ī potēcia nō
dicit nec pfectōz simplici. nec pfectōz aliquā. Ideo pu
mo deo nō at^obuif. vt dicat aliquid possibile. q^o de⁹ nō
potest. sed priō ī potēcia īpossibili donat. Et ex hīc nō
posse de⁹ dī. hec ex illo. vi. q^dli. Sup hec r^oquirat ī hac
dis. r^oportata doctoris nostri p^osi⁹ vt p^osius āgliā inue
z veritas appareat. Hec sint p^opriō libro. zc

n O^oraduz tñ q^d nō notau extra addiciones seu
vacat que p eodem habēf. tot quāsi quīl⁹z pri⁹
fratris iohānis de dunis tot habeat. sed qui min⁹ habz
plus gaudeat. Sūt em̄ in magnū īpedimētuz. licet in.
p^oncipio fuerint annexa quāsi ī adiūmētuz. sed vt in an
tīquo z optime correcto libro reperi sic signauī vt ma
gis cognita magis fugiant. z de cetero si ne eis prim⁹
scribat. Et sic feci ī priō. sic ī ceteris sequētib⁹ itēdo fa
cere libris dō michi p^opriū q^ouis sequētes tot nō hēat. Le
tez scōd q^o ī hoc priō sūt aliq^o autoritates aug. l^o alioz ī
cepte z non p^oplete. z libri nō semp occurrunt dispoīni
huic annectere operi Consequenter zc

Secunda questione prologii

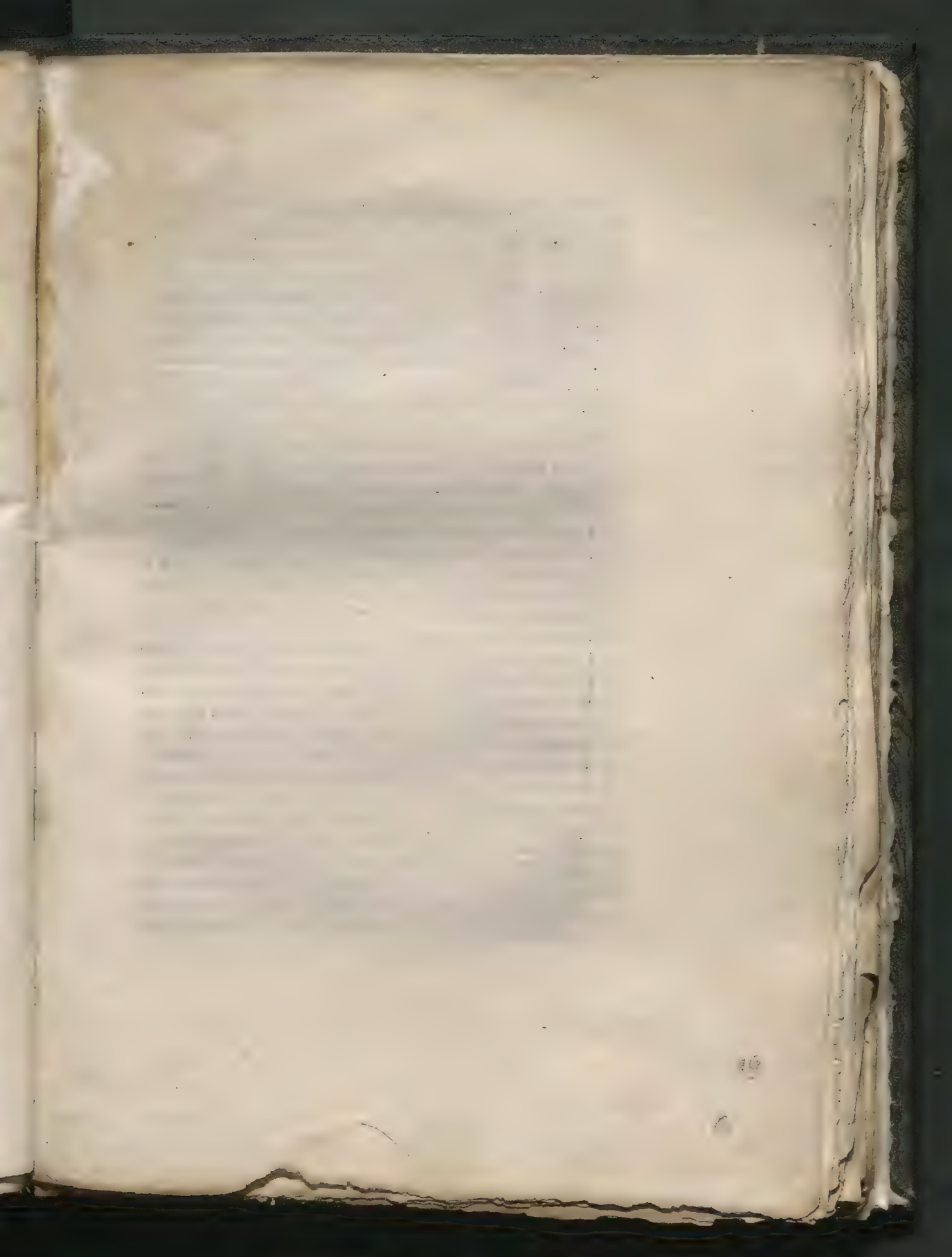
Gregorius in omelia de aduentu. scilicet cum multa iam pronuncia-
ta completa sint. dubium non est quod sequantur pauca que restant
. quia sequentium rerum cunctitudo. est principium exhibitio. Augustinus
in prima epistola ad ieronimum. et habet in decre. dist. ix. solis eis
scripturarum libris qui canonici appellantur. discisci hunc ho-
morem differre. ut nullum auctorem eorum scribendo errasse.
aliquid firmissime credam. alios autem ita lego ut quod tali-
bus sanctitate doctrinarum prepolleat non ideo rerum putez
quia ipsi ita senserunt etc.

Item de utilitate edendi vulgus marium et feminarum in tam
multis diuersis que generibus. et credit et predicat quod per
nua usque ad tenuissimum victum panis et aque. et non quotidi-
ana solum. sed per textos plures dies perpetua ieiunia.
que castitas usque ad coniugium. plus que contemptum quam patientia
usque ad crucez flammam que neglectas que liberalitas usque ad
patrimonia distributa pauperibus que denique totius huius mundi
diuulsiuio usque ad desiderium mortis intendit. paucis
hoc faciunt. pauciores bene prudenter que faciunt.

In. xliii. de tri. ca. .i. neque ideo quidquid scimus ab homine
potest in rebus humanis. ubi plerumque superuacue vanitatis
noxie que curiositatis est hinc sciencie tribuo. sed illud tamen que fi-
des saluberrima que ad veram beatitudinem ducit gignit
defendit et roboratur.

Item. xv. de tri. ca. .xliii. scilicet quid est quod potest esse verbum et ideo iam
dignum est ubi nonne quid est inquit hoc formabile nudum for-
tum nisi quidem mentis nostre quam hac atque illac volubili que-
dam motione iactamus. cum autem a nobis nunc hoc nunc
illud sicut inuentum fuerit vel occurrent cogitat. et tunc.
verbum fuit verum quoniam illud quod nos dicimus volubili motione
iactare ad illud quod scimus peruenit atque inde format eius
omnimodam similitudinem capiens. ut quomodo cum neque res
sic sic est cogitet etc.

Explicit dicta super primum
Sequitur super secundum

Tibi scđi prima distinctio

i Irea p̄mam distinctionem scđi sunt sex q̄oēs
Prima est. verum primaria causalitas respe
ctu oīuz causabilium dē necessitate sit ī ēbus
personis. In principio ponitur opinio henrici q̄oli. vi
q. 2. dicentis q̄ sic p̄p̄t declaratiuam noticiam/que est
verbum. ⁊ amorem insentiuum q̄ ē spūs sanctus. quia
hec opinio in multis de est libris. dignum duxi hic not
are. Inquit ergo. q̄ emanatio extrinseca creaturaruz.
necessario prelupponit emanatiōem ad intra nō solum
q̄ a tota trinitate. ⁊ ita a personis p̄ductis p̄ducantur
creature scđm genus causē efficiētis. sed q̄ sapiencia ⁊
amor p̄ducti sunt ratioēs in intellectu essentiali. ⁊ ī vo
luntate disponēte ⁊ ordināte ad creaturaru p̄ductiōē
scđm gen⁹ causē formalis. ita q̄ verbū p̄cedēs ⁊ amor.
procedens respectu essencie sunt principium forāle act
us creandi. et quali principium proximum ⁊ essencia.
remotum. Et habet essencia sine pater illud verbum ī
se in suo intellectu ad perficiendum ipsum. Et similiter
filius qui est ipsum verbum ⁊ spūs sanctus. Sed pater
habet ipsum a se. quia ipsum dicendo. Filius vero ⁊ sp
ritus sanctus habent idē verbum in intellectu suo.
essentiali ipsum perficiens a solo patre. Ista opinio pro
batur. quia ad hoc q̄ deus producat aliquid extra se nō
sufficit simplex noticia rerum ⁊ simplex amor concom
itans qui solum ad noticiam speculatiuā pertinet. S
requirit noticia de claratiā rerum ⁊ dispositiā fiendoz
⁊ amor insentiuus seu affectiuus affectās earum produ
ctionem. Sed noticia declaratiua ⁊ amor affectans suē
verbum ⁊ spiritus sanctus. que sunt proprietates pro
ducte ad intra ergo ⁊ Maior probat ratione ⁊ exēplo
Racōne sic q̄ tūc opus p̄ducit cū sapiencia disposit. et
volūtate affectat. ita q̄ sapiencia dispositiā et amor affec
tās ad praxim p̄tinet. Sed simplex noticia ⁊ amor con
comitās nō p̄tinet ad praxim. sed ad solā speculatiōem

in quantum talia igitur quantumcumq; deus cogno-
ceret operanda simplici noticia .si de eis vt de operan-
dis non disponderet et quantumcumq; voluntas operā-
da si productionem earum non affectaret nunquam per
sapientiam ⁊ voluntatem ea produceret. Secundo po-
nitur exemplum. sicut enim artifex creatus duplicem
habet noticiam respectu artificialis. vnaz simplicis no-
ticie in arte vniuersali in qua intuetur operanda pure
speculative. Et aliam noticie dispositiue ad opus. qua
in arte particulari concepta. De arte vniuersali intuet
ordinem productionis. ⁊ est cognicio practica. sine qua
est impossibile ad opus procedere. et suo modo ex parte
voluntatis. Et quia hoc non cognouerunt philosophi
ideo coacti sunt deum dicere alia a se de necessitate pro-
duceret. Scda questio est. vtrum deus possit aliquid cre-
are. nec dū vt de? sit pōr sꝑm naturā catura catura/sz i tē
pore dō necessitate pōt istā rōz agēs pfecti? mi? p̄suppoit
i agēdo q̄ agēs i pfecti? sic natura mi? p̄suppoit es i pot
ēcia q̄ ars es i actu g° de? nichil p̄suppoit. qz ē pfecti?
q̄ natura. Hec est rō egroij de roma quodlibe. vi. q. iiii.
Et post dicit doctor q̄ nichil pōt capi dupliciter. Uno.
modo pro nichilo secundum esse exñcie .nō tamen secū-
dum esse essencie. Et iuxta hanc distinctionem. dicit do-
ctor solempnis in summa articulo. 2. q. 23. et. xxi. q̄ ca-
piendo priō mō nichil/nichil potest creari. quia deus ni-
chil potest producere quod nō est possibile produci. Ca-
piendo autē secundo mō nichil potest cāri. Tercia q̄stio.
est Vtrum sit possibile deum pducere aliquid aliud a
se sine principio. Et introducuntur duo doctores p̄tēdē-
tes adinuicem. Prim⁹ est thomas prima parte summe
q. xli. ar. 2. dicens quod de? potuit aliquid aliud a se p-
ducere sine principio. Scd⁹ est hēricus qōli. i. q. vii. et.
qōli. ix. q. xvii. dicens impossibile aliud a deo esse sine p̄n-
cipio. ⁊ probat hoc primo dupliciter. Scdō probat hoc
idem qōli. i. q. viii. ex eo qd omēs spēs sunt eq̄līs i poā.

Et ita si sol potuit esse ab eterno et asinus potuit esse generare. Et tunc deducit quod asini generati usque ad nunc nec erant finiti nec infiniti. propter inconuenientiam. tandem ostendit doctor quod neutrum concludunt. Consequenter coniungit duas questiones. Prima est que est quarta in ordine. Et trinum creatio angeli sit idem angelo. Secunda que est quinta in ordine est. Et trinum relatio creature ad deum sit idem fundamentum. Ad quam primo respondet. et primo ponit opinionem henrici questionum. v. q. vi. et. vii. et questionum. vii. q. i. et questionum. ix. q. iii. dicentis quod omnis relatio est eadem fundamentum. tandem per doctorem disputantem de relationibus in comuni contra henricum descendit et petit in speciali de relatione creature ad deum. et ponit opinionem henrici questionum. 3. q. ix. quod sic: et hoc in quantum fundamentum nichil est nisi quodammodo relatio ad deum. Hac improbata ponit secunda opinio que eiusdem henrici videtur questionum. ix. q. iii. circa medium questionis. in qua dicitur quod relatio angeli ad deum differt realiter ab essentia angeli. Sexta questio est. Et trinum angelus et anima differant specie conclusio certa est quod differunt specie. sed ratio queritur. Dicitur bonauentura libro. 2. diff. 1. i. secunda parte articuli. 3. q. 1. quod est unitas et non unitabilitas. fratres alexander de balis prima sede collatione de substantia angeli. q. v. dicit quod gradus maior et minor in inclinatione. quod angelus intelligit siue discursu. animam cum discursu et

Sequitur diff. 2.

c Circa diff. 2. sunt xi questiones. quatuor de mensura angeli. tres de loco eius. et quatuor de motu illius. In prima questione. an in existentia actuali angeli sit aliqua successio foraliter Et introducitur in questione duo doctores pugnantes. Primus est doctor deuotus libro. 2. diff. 2. articuli. 1. q. iii. qui dicit in actuali existentia angeli fore successiones quod probat quod duplici via. Alius doctor ex aduerso est doctor solennis questionum. v. q. xiii. dicens implicare iudicium in actuali existentia angeli fore successiones. quia ibi non est aut prius aut posterius. et probat idem questionum. eodem. et questionum. ix. q. vii. quod differt cum dupliciter ut medium a tempore et eternitate

vt extreīs pō qz eternitas pānēs mēsurat sic possibilitate p
 mutacoīs *¶* ps voē mēsurat mor. eūū sic mēsurat pma
 nēs vt mutabilitatē nō abigat Scōdo qz eternitas mēsurat ī
 deficientēs ⁊ indefectibile. tpus deficiens ⁊ defectibile. eūū
 vero mediās indeficientēs sic mēsurat. vt tñ defectibile .i.
 potens deficere. Scōda questio est. vtrum in āgelo actua
 liter exñte necesse sit ponere aliquid mēsurās exñciā. vel
 duracionem exñcie eius. aliud realiter ab ipā exñcia. ⁊ ī
 pmo ar. ponit opinio doctoris solēpnis qdli. xi. q. xi. dicē
 tis ex multis ei⁹ indistinctib⁹ multoz angelorum eiusdē
 rōnis pponi vnū eūū qd est qritas discreta ī eternis si
 cut in corporalibus ex multis vnitatib⁹ numer⁹ relinqt.
 Tercia questio est vtrū oī in eūēnorū sit vnū. Hac po
 nit opinio henrici qdli. v. q. v. dicentis q tot sunt eua
 quot eūēna/ita q in qlibet eūēno sit aliqd indiuisibile
 ppum pertinens ad gen⁹ quātitatē/ ⁊ ex multis tali.
 bus pōt pstrui numer⁹ vnus Quarta questio est et vl.
 tuna ad mēsurā angeli est. Vtrū mēsuret eūo opacō ā
 geli. Et ponitur in pñcipio hērici opinio. q. xii. q. viii.
 dicentis opacōm intrinsicā angeli tempore discreto mē
 surari Quinta questio q incipit ī scōda pte pñtis distic.
 cōnis de loco āgeli est Vtrum āgel⁹ sit in loco In pñ.
 cipio ponit opinio tho. pma pte lūmē q. lii. ar. i. et. 2. di.
 cētis āgelū esse in loco p opōm pñse/ pbat auctoritate.
 damacen dicētis in corporea natura/ vbi adest ibi opatur
 Hac ex ar pñse opinione im. pbata Scōda ponit opōm
 q nō vult vti vbi suspectis. vt dicat āgelū esse in lo
 co pñse per opacōm/ s; dicit ipm esse ī loco p applicacōz
 ei⁹ ad locū. s; re vera isti ī idē icidūt. quid em ulti app
 licacō nisi āgeli opō. hec ē opio godofredi qdli. viii. q. 13
 In sexta questioe nō venit opinio Questio septima est
 Vtrū dno āgeli possint sil' esse ī eodē loco. Et argumēto
 ī pede questiois dicit q nō ex hoc q due cause totales
 nequeūt eē respectu eūīdē effect⁹ ⁊ angel⁹ est totalis.
 tā respectu sue opōnis Scōda racō addit ex godofredo.
 qdli. vi. q. v. qz q hnt eūō modē eēdi. ī loco neqūt esse siq

patet ex duobus corporibus gloriosis. que non possunt naturaliter esse simul in eodem loco. angeli autem habent eundem modum essendi in loco. Octava questio que ad terciam premissam presentis distinctionis pertinet. que prima est in sua parte. Sed octava in ordine est de motu angeli talis. Utrum angelus possit moveri de loco ad locum motu continuo. et probato quod continuu non potest componi ex minimis. Tunc egidius romanus quodlibeto. iiii. q. vi. et quodlibeto. vi. q. xvii. et distinguit de minimo secundum materiam. et secundum formam. Et dicit quod est dandum minimum secundum formam in tamen secundum materiam. Et consequenter descendit ad solutionem argumentorum principalium. Et respondendo prime consequentie secundum argumenti et antecedenti dicit frater rogerius bachonis in opere minori ad clementem papam quartum. quod licet possibile sit continuus posse dividi secundum omne signum. non tamen possibile est divisiu esse. quia ista divisio est in potencia et in fieri et nunquam tota in facto esse potest esse. Tertia questio est. Utrum angelus possit se movere. Tandem post multa dicta de levi et gravi et eorum motu. godofredus venit notens grave se movere. sed grave generatis in virtute in gravi manente. et movet grave. quodlibeto. viii. q. 2. Decima questio est. Utrum angelus possit moveri in instanti. Post argumentu habitum in pede questionis immediate dicit. Hic dicit quod angelus potest moveri in instanti. sed non tempus per se. sed discreti. quod probat. et in libris correctis nil aliud habet. Est autem opinio thome. per parte summe. q. liii. ar. 3. Cuius id est ut arguit idem thomas. sed quodam opinione dicente. quod angelus per totum tempus preces descendit. et in ultimo instanti illi tempore movetur ut per se in illuminatione et generatione que sunt finis motus. et si ut in instanti dicit thomas. hoc esse impossibile. quia quod descendit in tempore cum toto descendit in ultimo instanti illi tempore. quia descendere est eodem modo se habere nunc et post. Ideo loquendo de tempore continuo non est possibile angelu descendere per totum tempus preces. et moveri in ultimo instanti illi tempore. nec in presequente. quia in duo

instācia tēporis nostrū est sp tpus mediū/ ideo si moueat
in instāti illud instās est instās temporis discreti/nō con
tinui cū uon sint/nisi duo tempora: ⁊ sequit post in tex
tu. Alius doctor dō isto tēpore discreto dicit. qre qre ⁊ n
amplius. ⁊ aliqn est hic quoddā spaciū sine scriptura. ⁊
tamen nichil deficit. Est autem iste doctor henric⁹ qōli
xiii. q. vii. est aut opinio eius q. āgelos pōt moueri ⁊ in i
stāti tēporis nostrū. ⁊ temporis discreti. ymagiāt ibi du
plicem accū āgeli. Prīmū pfectum c⁹ modi est intell
ectio ⁊ volitio. ⁊ hūc dicit mēsurari tempore discreto se
habente ad modum oracionis ideo sibi respondet uō in
stās temporis nostrū solum. sed tpus nostrū cum multis
instāti bus habet em talis actus moram. Est scōo alius
act⁹ āgeli i pfectus c⁹ modi est moueri. ⁊ hic mēsurat
scōm eum i diuisibili seu i stāti tēporis discreti. Cui i tā
ti correspondet i tempore nostro nō iam tpus/ sed i stās
⁊ hoc tpus discretum assilāt numero i quo sunt simpl
ices unitates/nō oracioni cui⁹ partes morā habent max
ime vocalis. Ex quo inferē secundum eum fore duo tē
pora discreta in angelo. Scōo inferitur angelum posse
moueri tā in instāti temporis cōtinui q̄ discreti. iuuat
ad materiā hanc cōcipiedam quolibetum eius xii. q.
viii. Tercio ponit hic doctor quietem mediā inter duo
instācia temporis discreti/quod accipit inotum āgelicū
Et hanc mēsuram dicit mora intellectionis angelice.
Quarto ponit vnū solum instans reale in motu angeli
licet multa fantastica de ybi. Circa vndecimā nouita
tis opinātis nil adducit rē

Sequitur distinctio tertia

c Treca distinctionem tertiā sunt decem questi
ones. septem de indiuiduacione. Et tres de cog
nitione angelica. Prima est. Etrum materialis substa
cia ex se siue ex natura sua sit indiuidua. Hic dicit fra
ter. Adm ex primo distinctione. xxxiii. questione. vii
ar. pō q lic natura ex se forālī ē natura ita ex se linglū

ita quod non oportet aliam causam singularitatis querere
Secunda questio est utrum substantia materialis per aliquod
principium in se cum sit de se individua. Huic questio
ni respondet beatus quodlibet. v. q. viii. et. xv. q. nullo pos
tuo/ sit materia. sit forma/ sit absolutum. aut respectus i
diuiduas individuum. sed negatione duplici iudone scilicet
per se et per accidens vbi iudone contra videm generis et
iudone contra comunicacionis speciei vbi negatione dupli
ci. quia secundum actum et potentiam In tertia questio est
quod existencia est principium iudiuacionis et videtur opinio
turonensem seu fratris nicolai boneti iuxta sua principia sue
metaphysice libro. viii. de separatibus vbi iuxta proprietate
ticorum dicta est

Quarta questio est. utrum substantia materialis sit per
quantitatem iudiuua/ hec dicit godofredus quodlibet. vi. q.
xvi. et quodlibet. vii. q. v. q. substantia materialis est singula
ris et iudiuua per quantitatem. quia videtur in partes primo
petit quantitatem. Contra quam opinionem doctor argu
it quinq. viis. Et inter tunc viam et quartam posuit ali
am opinionem de iudiuuacione per quantitatem que est egi
dij deroma quodlibet. i. q. v. dicentis substantiam materialem
iudiuuari per substantiam signacionis ceteram a quantitate que tunc
signacio est eadem cum substantia materiali. Et consequenter
propter argumenta doctoris infra dicit idem egidius quodlibet
2. q. v. q. quantitas non tunc precedit in corrupto genitum. sed
precedit naturaliter formam geniti. alioquin generans in
istati in quo iuducit formam iuduceret in non quantum quod
videtur falsum. quia agens particulare non attingit
materiam nisi i quantum genita. Et post dicit doctor noster q
ista ratio non debet hic adduci. quia fundatur. sed godo
fredus vbi supra videtur tenere contra hoc adductum.
tenet enim q. quantitas non sit primus actus materie. nec
aliqua forma corporeitatis manet eadem in genito et cor
rupto loquendo de corpore isto in genere substantie dicit
nullam quantitate manere eandem numero i genito et corrupto.

Quinta questio est. verum substantia sit hec et in diuina
per materiam. Hec est opinio sancti thome prima parte sum-
me. q. vii. articulo. i. q. sic propter multas auctoritates.
Et antequam soluat quintam questionem. Adouet sextam. utrum
substantia materialis sit indiuidua per aliquam entitatem po-
sitiuam per se de immanente naturam ad singularitatem etc.
Septima questio est et ultima de indiuiduatione. Et utrum
sit possibile plures angelos esse in eadem specie preponit
egidius quodlibeto. 2. q. vii. respondens negatiue idem
thomas secundo scripti dis. 3. q. iiii. et sic posui discipulum
ante magistrum. Contra arguit doctor quia deus po-
test vnum angelum annihilare et post vnum in eadem sp-
ecie facere. sed non primum secundum eos quia idem homo se-
cundum istos non possit resurgere idem in numero nisi
anima intellectiva remaneret eadem in numero. thom. i.
quarta dis. xliii. q. i.

Octaua questio est. verum angelus possit cognoscere se
per essentiam suam ita quod essentia sua sit ratio cognoscendi
sine aliquo representante precedente actum naturaliter
In principio ponitur opinio thome in prima parte sum-
me. q. lvi. ar. i. q. licet in actione transcurrente obiectum sit
separatum ab agente. tamen in actione immanente oportet obie-
ctum esse unitum ipsi operanti et ut unitum. est ratio illis opo-
nis immanentis sicut spes visionis in oculo. Sic in proposito
de essentia angeli iuncta intellectui angelico respectu in-
tellectionis. Post est opinio gaudensis q. lvi. v. q. xliii. q.
angelus non cognoscit se per essentiam suam sed per habitum sciencie
lem. de ista opinione ad longum videbitur. q. decima. Et ad
descendit ad soluendum argumenta principalia et soluendo se-
cundum dicit. Ad secundum vnum doctor dicit quod singulare potest inte-
lligi per se. sed non singulare materiale quia singularitas non prohibet
sed materialitas. hic doctor est thom. per premissas. q. lvi.
ar. i. in solutione. 2. argumenti. Alii dicit quod scilicet nec se nec
alia intelligit sub ratione singularis materialis vel in materialis.
sed vltis quod est per se obiectum intellectus. hic alii est henricus

qđli. v. q. xv. r. xxvi. r. qđli. viii. q. xiii. r. qđli. v. q. ix.
Nona questio scđm numcz r. scđa qđ ad cogicōs angeli
est an āgelus hēat noticiam naturalem distinctā essencie
dine. et post argumēta ī pede questiois. dicit. Hic pcor
dāt aliqđ ī ista negatiā. qđ angeli nō hūt distinctā noticiā
essencie dine naturalit. Et pñ⁹ pñās hic iducit hērie⁹
qđli. 3. q. 3. r. qđli. iiii. q. vii. qđ āglie⁹ ī tellect⁹ nō pōt p
se attigere dīnam essenciā nec p essenciā pñas pōt ip
sā cognoscere ppē ī pñocōs. nec p quācūqz spēm catā
pōt dīnā essenciā distincte naturalit cognoscere vt ex inte
cioē pbat qđli. iiii. q. ix. Tho. 4o pā pte lūme q. xii. ar.
2. eādē negatiā pbat. qz oīs forā catā ē detmiāta. dī
na aut essenciā ī detmiāta. iō nō ē pñocō. Et si qñat qđ
lit g⁹ naturalit pōt cognosci deus. Respōdet tho. q. l. vi
ar. 5. qđ āgelus naturaliter nō pñoscit dīnā essenciā p al
iquā spēm. nec p caturas ī seniores loquēdo de pñocōz
distincta. s. medio mō p suā essenciā vt ē ymāgo dei. Et
venis dicat cogicio ī specularis quā distincta
Tercia questio quo ad pñocōz āgelicā. r. decia sñm to
tuz/est. El trū ad hoc qđ āgelus pñoscit distincte qđita
tes creatas alias a se/ rñrat necessario qđ beat. pñas et.
distinctas racōes cognoscēdi eas. Hic ē opio hērici qđli.
v. q. xiii. qđ āgel⁹ omēs pñoscit qđitates p vnū hituz
sciēciali. m. mod⁹ pñēdi ī doctore nostro. P. o ista opio
ne 4o ex dictis sic opinantis. pūt elici qñqz rōes. Qua
rū pā ē sñm pñm ī 2° ethicorū/ī aīa non sūt nisi fa. p al
sio/potēcia/hit⁹. Sed rō itelligēdi ī āgelo nō pōt esse so
la potēcia. qđ sic naturale esset sufficiēt pñcipium rñpnt.
andi oīa cogōscibilia. nec sola passio ētū ē. ergo hit⁹. Se
cūda talis ī intellectu nō habēte habitum potest gene
rari habitus per frequētes actus elicitos. igitur si ī an
gelo nō esset cōcreatus habitus sciēcialis ad cognōice
dum. posset in se generare talem habitum. r. sic esset ī
potencia essenciali ad actum. nō solum secundum/sed
etiam primū sic intellectus noster/quod est ī veniens.

Tercia racō qz dionisi⁹ de. di. no. c. vii. qz dñcio vñer
si pñstet i hoc. qz supmū in ferious pñngit cū ifimo su
perious. sed summum i cogicōe bnāna est/ qz pñpce
cognoscat p hitū sciālem. g⁹ huiusmōi cogicō pñeda
ē in angelo. Quarta si nulla alia racō esset/ nisi qz. spēs
nō sufficit sine hitu ad pñctā cogicōs. Et hitus perfec
tus iñ specie sufficit/ frustra ponitur spēs pñt actum
intelligēdi. Quinta i volūtate nō ponūt aliq plura vt.
pñcipia volēdi diuersa obiecta g⁹ nec i itellectu oppo
tet ponere diuersa pñcipia itelligēdi / sz sufficit vn⁹ hī
tus i itellectu pñct⁹ ad repñtād qz naturalit⁹ ē cognō
scibilia. Scōdo pñt opio tho. pñ pte sūme q. l. v. ar. 3. di.
cētis qz nō oꝝ i āgelo ponere pñas rōes respectu singu
larū quiditatū creatay/ qz āglus iferior. licet p pñes ra
cōes cognoscēdi cognoscat pñes qñitates. supior tñ po
tēst cognoscere p aliam ynam rationem

Sequitur. iiii. et v. distinctō

i ungit po⁹. quartā z quintam distinctiōes. Et
in quarta querit vtrum inter creatiōem z bea
tificacōem āgeli boi fuerit aliqua morula. Et in quinta
querit vtru āgelus p⁹ meruerit beatitudinē qz eam ac
cepit. quā pmo soluit z repudiata racōe multiplici opi
nioe magistri dicentis āgelos pmo recepisse / post me
ruisse/ z dicit duo. Primum qz āgeli suam beatitudinē
meruerūt. Scōm qz pñqz eam acceperūt. Scōm pñat
tho. pñ pte sūe. q. l. xii. ar. iiii. qz meruū ē ex grā impecta
pñmū autē ex grā pñcta. Soluēdo autē qñtionem quar
te dis. de moris distinguit z dicit qz pñt poi due more
Unasqz in qua sūt i tñmo. Et alia sola pñcedēs i qua
sunt i via. Et ponit quid doctor qz sil⁹ erant omnes i
gracia creati i pmo istātī z i illo nichil meruerūt. In
scōdo isti meruerūt z uō illi/ quia posuerūt obicem ita qz
si non posuisset fuissent pñmati sicut aliq. Hic doctor est
tho. pñ pte sūme. q. l. xiii. ar. v. i solucōe vlti argume
ti. Secundo possunt poni tres more/ et hoc tripliciter

Primo qz in pma mora oēs fuerunt in naturalibus suis
In scda mali in peccato. iusti in merito. In tcia mali
i pena. z iusti in gloria z in pmo. Hec via videtur esse
magister dicentis qz mali demeruerūt apponi sibi graci
am qū apponebat bonis qī. Jam peccassent in scda mo
ra anqz in tcia grā apponeret bonis. z tūc in tcia boni si
mul duracione habuerūt graciā z gloriā. Secūdo mō.
ponendo tres moras/ita qz in pma omnes fuerūt in na
turalibus. In scda boi i grā z merito. z mali i demerito
Et in tcia isti z illi in tmino. Tercio modo ponendo tr
es moras/ita qz omnes in pma mora fuerūt creati i gr
acia z meruerūt. in scda soli boni steterunt in merito et
mali ceciderunt. in tcia isti z illi in tmino. Tercio pos
sunt poni quatuor more. z hoc dupliciter. Primo quia
in pma mora omnes fuerunt in puris naturalibus. In
scda mora mali peccauerunt. z boni steterūt. In tcia bo
nis apposita est grā z meruerunt. In quarta boni pmi
ati sunt. z mali condemnati. Secdo modo qz in pma
mora omnes fuerunt in naturalibus. in scda omnes i
grā. i tertia boni steterunt z meruerunt. z mali delique
runt. z in quarta hī z illi in termino zc

Sequitur distinctio. vi.

i In sexta distinctione querit Utrum āgelus ma
lus potuit appetere equalitatem dei. thomas p
ma pte summe. q. lxi. articulo iii. loquens in ducit q
non. In eadem dis. Secdo mouet questionem. Utrum
primum peccatum āgeli fuerit formaliter superbia. in
principio autem scdi articuli ponitur opinio bonauen
ture li. 2. dis. v. ar. 1. q. v. dicentis qz sic. qz probat ex dic
to augustini zc

Sequitur distinctio. vii.

i In dis. vii. querit. Utrū āgel⁹ mal⁹ necessario.
velit male. in cui⁹ pncipio solucōis poit opio tho pā p.
te sume. q. lxi. ar. 2. dicentis qz sic ex pfortitate appetiti
ue ad apphesiā. apphedt aut i mobili iō volūt i mobili.

Secūda est opio hērici qđl. viii. q. xi. respōdētis qđ sic qđ
ēū sepata est volūtas angeli cui se iungit. ī mobiliter se
iungit. Et ī corpe questionis victo. de multiplici boni
tate restat inquit. Nūc vidēdum est de bonitate mora
li z malicia sibi opposita. Et dicit bonauētura li. 2. pte
pma. vii. dis. ar. 1. q. 2. et. 3. qđ nō pūt habere volicionez
moralit bonam. qđ omnē disformāt ex alia circūstancia
in ordiata. z tandem descendit ad solūdum argumenta
pncipalia. Soluēdo vō primum pntit solucioem dūi
bonauētura vbi supra. Soluēdo pnum argumētū se
cunde questiois. vbi dicit qđ licet mali angeli credant
ille tamē actus credēdi ē ī eis mal? qđ odiūt illud cōditū

Sequit distinctō. viii. et. ix.

c Trea dis. viii. nō poit opio. In ix. dis. querit du
as questioēs. Prima est vtrū angelus supior po
sit illuminare inferiorem. Secūda est vtrū vnus angel? pos
sit intellectualiter loqui alteri. ī pncipio questiois artien
lat questioz quadruplici articulo z cuiuslibz ar. inducitur
hēricus qđl. v. q. xv. et qđl. 2. q. viii. respōdēs qui post
modum a doctore multiplici i. pbat. dimitit. x. dis.

Sequit distinctō xi.

c Trea xi. dis. querit. Vtrum angelus custodiēs
possit aliquid effectiue cāre ī intellectu homiis
custoditi. locat ī pncipio opio auicē in. vi. naturalū
pte v. vi. c. dicentis qđ intellectus supior est causa essen
di z cognicōis aīe intellectiē/ ita qđ aīa solum itelligit
p puerionem actualem ad illā intelligenciam. Contra
hanc opionem arguit thomas pma pte sūme. q. lxxviii
articulo. v. quia tunc frustra vniret anima corpori. qđ
nullam pfectōm hinc acquirere. sed solum ab intelligē
cia recipet perfectōnem. Hanc racōnem improbat do
ctor. quia tunc frustra ī resurrectione aīa vniretur cor
pori z pretereā inquit secundum aliquos eorum anima
intelligit inquātum est supra corp? Hoc habet thōas ī
quarto sententiarum distinctōe. l. q. 1. Post ī secundo

articulo dū qrit quid possit āgelus in homine. Dicit e-
gidius qdlibeto. vi. q. xvi. q. potest facere spirituum ⁊
humorum motum localem/ ad quem motum sequitur
transposicio ⁊ ordinata immutacio intellectus possibilis
ab eis

Sequit distinctio. xii.

c Trea distinctionem xii. querit. Utrum in sub-
stācia generabili ⁊ corruptibili sit aliqua ētitas
positiua distincta realiter a forma. Et post primum ar-
ticulum in pede questionis dicit. Dicit quod materia est
ens in potencia. Hoc hab. t. richardus de media villa.
qdlibeto. iii. q. v. articulo. i. hoc idem in questione prin-
cipali rētat/ de illa opinione que ē illi⁹ fratris richardi.
Scda opinio ē alberti magni pñuiciātis formā ⁊

Sequit distinctio. xiii.

c Trea dis. xiii. mouet duas qones. Prima ē Utrū
corpus celeste sit essencia simplex. Scda ē utrū
aliud celum sit mobile a celo stellato. Soluēdo primā
questionem tāgit opinionem godofredi qdlibeto. v. q. 2.
⁊ herici qdli. iii. q. xvi. q. diuersa materia ⁊ alterius ra-
cōis. est in corporibus corruptilibus ⁊ corporibus celestibus.
Et circa finem questionis tāgit. Utrum corpa
celestia sint animata. Et dicit ibi thomas ex prima pte
summe q. lxx. articulo 3. q. nō. quia frustra illa anima
vniretur tali corpi. quia ex eo nō acquireret perfeccōm.
Soluendo autem secundam questionem dum ad celum
mercurij venit. Dicit vltorius cum mercurius habeat
deferens cui⁹ centriū mouetur/ ⁊ nō circa terram sicut
centrum lune/ sed ex vna parte describendo vnum cur-
ulū partū sicut patet in almagesti. ⁊ tunc debz dici dis-
tinctiō. ix. vii. viii. ix. x. et yndecima capitulis

Sequit distinctio. xv.

c Trea dis. xv. mouet due qoes. Prima ē Utrū i
mixto remaneant elementa secundum actum. Secun-
da. Utrum ymago trinitatis in anima rationali con-
sistat in tribus potencis realiter distinctis. Dicotiō

Hic notandum est in principio quod ab ista. xv. distinctione
 inclusiue vsq. ad. xxvi. exclusiue nichil scripsit super sec
 undum suum in ope aglicano doctor subtilis ideo. totus
 de reportatis pulientibus sumit. Soluendo scdas questio
 ponit opio thome pma parte summe. lxxvii. q. ar. i. di.
 cetis quod intellectus et volutas sunt potencie realiter distincte
 Cuius ratio est. quia potencie et actus pertinet ad idem genus. est
 autem intelligere accidens. ergo et intellectus. sic de velle.
 et volutate. Post dicit. vnus doctor modernus addidit tale
 rationem nullum simplex creatum potest esse principium
 totale et immediatum diuersarum operationum. Hic est
 berue natalis quodlibet. i. q. ix. Post quod dicit doctor. vnus
 alius modernus ponit talem rationem. accidens variabi
 le non inest substantie nisi mediante accidente invariabili. 2.
 Hec egidij ratio. quodlibet. iii. q. x. Secunda opinio dicit quod sunt p.
 tes anime realiter distincte inter se. quibus non ab essentia
 anime. Hec videtur bona uentura libro. 2. distinctio. xx
 iiii. articulo. 2. q. 1. Tercia est opinio dicentium quod potencie
 anime sunt idem essentie anime. distincte tamen realiter re re.
 latia. Hec est opinio henrici quodlibet. iii. q. xiiii. 2.

Sequitur distinctio. xvi.

i. In distinctio. xvi. querit doctor. Utrum anima ade
 ent creata in corpore. Infra ponit opinionem bona
 nature distinctio. xvii. 2. articulo. i. q. 2. dicentis. quod anima
 ade est composita ex materia et forma et tamen creatur. quia non
 est de materia preexistente vel preexistente 2.

Sequitur distinctio. xv.

i. In distinctio. xvii. querit doctor. Utrum padis
 sus sit locus conueniens habitaculo humane. Dum au
 tem de altitudine eius loquitur dicit. Dicunt quidam quod at
 tingit vsq. ad globum lunarem. Et quo ad longitudinem.
 dicunt ipsum ad orientem. Huius sunt frater alexander de balis
 i. summa/ albertus magnus in summa Et maxime frater
 nicolaus boneti super genesim ad litteram. ubi dicit quod be
 ne tenet padisus terrestris spacium duorum aut trium

climatum. Et post dū loquit de lōgitudine. allegat ani-
cenam. vbi p̄muniter textus falsus ē. Debet enī sic esse
pp̄t qđ recurrit ad sentētiā auicene pō canoīs.
sentētia scđa. doctna scđa. ca. viii. qđ ī titulaf de accidē-
tib⁹ aeris ⁊ imp̄ssioib⁹. Et ista dū allegat plini⁹ qđ solū
hic allegat debz sic scribi. ⁊ pliniū qđ to naturalū vi. c.
Et post ē qđ dā extra vacat hoc ē dictu qđ dā spaciū
vacuū modicu tū. c. spaciū racōz nō inveni. dum dicit.
doctor aliā racōz ponit iste doctor ⁊

Distincō. xviii.

i. **M** dist. xviii. pōit q̄stio. Utrū ī materia sit racio.
scilicet ad formā naturalit educēdā. Et pōit
opio alberti magni dicentis ī materia p̄siderari potēciā
passiua. potēciā receptiua. ⁊ actū. qz ī rōe scilicet ponit
inchoacōm formaz

Distincō. xix.

i. **M** xix. dist. mouet q̄stioz. Utrum ī statu inno-
cēcie hūissemus corpa ī mortalia Soluēdo ponit opio
dñi bonauēture ī p̄nti dist. ar. 2. et. 3. dicētis qđ hec pp̄o
corpus ī statu innocēcie fuisset ī mortale racōe nega-
cōis intellecte ī hoc qđ est ī mortale eq̄pollet isti corp⁹
ī statu innocēcie nō potuit mori. Et hec ē distinguen-
da/ secunda qđ ly nō/potest addi ad ly potuit/per resp-
ectum ad ly mori. et tunc est falsa. vel addi solum ad
mori. et sic est vera. Tunc solueno primum argumē-
tum principale pōit pp̄riam solucōm dū dicit. Alii autē
dicūt qđ fiebat restauracō per esum ligni vite. bonauē-
tura est vbi supra ⁊

Distincō. 2.º.

i. **M**. xx. dist. de sūt tres q̄stiones. Prima ē.
Utrum filii p̄creati ī statu innocēcie fuisset
statī cōfirmati ī iusticiā origināli. Et respōdēdo ad vltz
argumentum dicit sic. Si ista duo opposita essent a ca-
usa vniuoca cōcluderet scz bonum iusticie originālis.
Et malum iniusticie originālis. Et debet post addi

Et debet post addi si vero vna est equoca cū altera / vni
uoca nō tenet. Exemplū / qualitas corruptibilis potest
generare q̄litate corruptibilem . vt calor calorem / g.
q̄litas incorruptibilis qualitatem in corruptibilem. non
sequit̄. q̄ qualitas incorruptibilis immediate a deo crea
tur / sic in pposito r̄

Sc̄da questio . vtrū in statu innocentie fuissent illi soli
geniti qui nunc sunt electi r̄

Tercia questio est . vtrū filij ī statu innocentie creuissent
in corpore ⁊ sciēcia sicut modo . dico iquit q̄ fuissent .
nesci / ⁊ quod nexui eorum nō fuisset primo apti ad mo
tū pgressiūm . idē r̄. Hec est tota ⁊ breuissima q̄stio.
que ī reportatis p̄senti nullaten⁹ est reperta r̄

Sequit̄ distinctō. xxi.

i M. xxi. dis. querit. Utrum peccatum p̄mi hoīs
ī statu innocentie potuit esse veniale. Dicit fra
ter alexāder de balis ī sc̄da sc̄de collatioē de peccatis.
q̄d nō potuit ēē veniale . q̄ pure corūpe nō h̄y manēs
veniale summā rectitudinem quā habuisset homo ī sta
tu innocentie r̄

Sequit̄ dis. xxiii.

i M. dis. xxiii. querit. Utrum de⁹ possit facere vo
luntatem creature racōnalis ī peccabilem p̄ na
turam. In p̄ncipio solucōnis ponit op̄io fratris alexā.
dri de balis sc̄da sc̄de dicentis q̄ nō p̄at auctoritatibz
⁊ rationibus r̄

Sequit̄ dis. xxv.

i M. dis. xxv. querit. Utrum aliquid aliud a volū
tate causet effectiue actū volendi ī voluntate. Ecce ī
p̄ncipio dicit godofred⁹ de fontibus . sed nō saluatoris
q̄dli. vi. q. vii. et q̄dli. viii. q. 2. et q̄dli. ix. q. xix. et q̄dli. 13
q. 3. dicentis q̄ sic . ⁊ illud potest esse fantalia. Et infra.
dum dicit doctor. dicunt alij ad racōnem ⁊ sub racōne
delectacionis. ⁊ sub racōne illiciti. vt patet ī obiecto for
nicacōnis. Hic est h̄eric⁹ de gandauo q̄dli. xii. q. v. Ad
p̄miam aut racōz godofredi dum dicebat q̄ mouens et
motum sunt subiecto distincta. Idem h̄ericus respōd̄z

quolibeto. x. q. ix. et qđli. xiii. q. xi. in fine/ et qđli. xiiii. q. 2. et maxime q. v. qđ habet solum veritatem in corpali-
bus. Ad scđam etiā racōz eius de materia et efficiēte qđ nō
coincidunt. Respōdet henricus qđli. xiii. q. xi. qđ in vo-
luntate duo possumus cōsiderare vť in qđrum est appe-
titus/ vel in qđrū est liber. in qđrum liber efficit. in qđrū
appetit/ suscipit et

Distinctio. xxvi.

c Irea. dis. xvi. querit Et tñ gracia sit in essencia
anime vť in potēcia Et ponit opinio thome in
pñti dis. articulo. 3. dicētis qđ sic

Distinctio. xxvii.

i In dis. xxvii. querit Et trum gracia sit vtus poi-
tur opinio hērici qđli. xix. q. xiii. qđ grā est quali lumen
supnaturale se habens ad virtutes theologicas/ sicut.
lumen naturale se habet ad virtutes acquisitas ergo
et cetera

Distinctio. xxviii.

c Irea. xxviii. dis. querit Et trum libez arbitriū
hominis sine grā possit cauere omne peccatum
mortale Et in pede questionis allegat gregorium in mo-
ralibus libro. xv. sup illud iob. xxxiii. pteret multos et.
Ubi notandum est qđ nō est super illud iob immediate
xxxiii. conteret multos et Sed super textum sequentē.
in eodem capitulo scz super illud Mōuit euim opera eo-
rum. Idcirco in ducet noctem. et conterentur. Ideo.
glosandus est doctor subtilis qđ est super illud mediate
vel immediate. et maxime quia immediate quasi sequitur
inuat hic concordia de conteret et cōterentur. actiō em
suum corresponsdet passiuum. Soluendo autēz dicit do-
ctor. Hic dicitur qđ ratione verborum augustini que ad-
ducit contra pelagianos. qđ non possit cauere ab omni
peccato sine gracia. Sed hic diuersimode poit Et no-
modo quod liberum arbitrium possit vitare singula.
peccata mortalia tñ nō oīa Hic hēricus qđli. vi. q. xi

Alia responsio quibuslibet quodlibet manens in peccato
mortali possit seruare preceptum quantum ad explecionem
non tamen quantum ad intencionem mandatis qui vult ser-
uare preceptum ex caritate. Est etiam bonauentura in preterito.
dis. ar. 1. q. 3. distinguens de implecione mandatorum dei
aut quantum ad genus operis. et sic possunt impleri per solam
gratiam gratis datam aut quantum ad intenciones mandantis
Et sic non possunt impleri sine caritate et gracia gratum
faciente etc.

Sequitur distinctio. xxix.

i M. xxix. dis. querit doctor. Ettrum iusticiam ori-
ginalem in adam necesse sit ponere aliquod do-
num supernaturale. Hic dicit henricus quodlibet. vi. q. v. quod pre-
rectitudinem illam non fuisse si que fuerit opus ponere
in voluntate rectitudinem que est sicut qualitas in quanti-
tate cui opponitur curuitas inflicta ipsi voluntati natura-
liter quam incurrit peccando. et ex ista curuitate sequitur
inobediencia virium inferiorum etc.

Sequitur distinctio. 30.

c circa dis. 30. 31. et 32. quatuor mouet questiones
de inflicione eius et remissione eiusdem. In. 30. si qui-
dem mouet duas. Prima vtrum quilibet secundum legem con-
munem propagatus ab adam contrahat peccatum originale
Secunda vtrum illud peccatum sit carencia originalis iusticie

Sequitur distinctio. xxxi.

i M. 31. querit. vtrum ipsa anima contrahat peccatum
originale a carne infecta

Sequitur dis. 32.

i M. 32. etiam vna mouet questionem de remissione pe-
ccati originalis. Ettrum in baptismo reuertatur.
peccatum originale. et de hinc articulatur has questiones qui
duplici articulo in quibus articulis duas vias tangit ansel-
mi et gandensis. et quia satis notat doctor noster viam an-
selmi. Idcirco noto qualiter articulis respondet doctor so-
lemnus. Primum articulus est qualiter ab anima per hanc infectio-
nem in carne. Hinc respondet henricus quod voluntas peccat in car-
ne. causant quodam qualitatem morbidam consequentem

curritatem volūtatis que qualitas dī fomes ⁊ lex mē
broꝝ tyrann⁹ ⁊c ⁊ sicut quoddam pondus in carne exci
tans motus sūuales ⁊c. Idec henricus quodli. .v. q. xxiii
Secundus articulus est qualiter seminat caro infecta
Idem ibidem respōdet qd vlt̄ tota caro pentum fuit in
fecta hac morbida qualitate vel si nō saltem ex feruore
et libidine in seminatione inficit ipsa caro seminata.

Tercius ar. est qualiter inficit ab ipsa anima inficit
anima. idem qdli. vi. q. xxii. qd in instanti creacōis et
īfusione anime ipsa maculat a carne infecta Quart⁹
articulus qualiter anima ab ista infectione liberat per
baptismum. Idem ibidem respōdet qd ista curuacō ma
net in voluntate quam incurrit peccando aut si nō saltē
manet fomes ⁊ solum vt materia exercende virtutis

xxxiii. et. xxxv. et. xxxvi. ac xxxvii. qōes

e Tunc iūgit qtuor dis. sūl in xxxiii. qrit Utrū pe
ccatum sit a bono vt causa. xxxv. quent Utrū
peccatum per se sit corrupcō boni. xxxvi. in qua querit
Utrum peccatum sit pena peccati Et xxxvii. ni qua q
rit Utrum peccatum possit esse a deo Soluendo aut.
has questiones ⁊ inquirendo cui⁹ boni est peccatum p.
uato Dicit doctor qd illi⁹ boni in quo est qd illi nocet Se
cundo mō ponit qd boni supernaturalis scz gracie Ter
cio mō qd est corrupcō habituū acquisite. Duo ad
hec tria videat bonauenturali⁹. 2. dis. xxxv. 1. et. 2. arti
culis Soluēdo aut pma questiō dicit doctor qd bonū est
causa mali Sed de mō ponendi inquit dī diuersimode.
Uno mō qd bonum est causa p accidens mali. ⁊ hoc ē.
dupliciter vlt̄ qd accidentalitas sit ex pte cause / vel ex p
te effect⁹ Videat doctor de uotus li⁹. 2. dis. xxxiii. ar. 1. q
.2. et. 3. ⁊ capiēdo accidentalitatem ⁊ ex pte cause ⁊ ex
pte effectus Ponit etiam bonauētura vbi supra qd pecca
tum nō habet causam efficientem / sed deficientem et sic
habet voluntatem p causa deficiente nō efficiente Post
modum mouet vnam questionem Utrum voluntas.

creata sit totalis causa et immediata respectu sui velle.
ita quod deus respectu illius non habeat aliquam efficien-
ciam immediate sed tantum mediate Et probato quod sic
secundum viam viam quinq; vijs est quoddam extra.
quod incipit. Nota quod virtus istarum stat in tribus po-
sicionibus a. b. c. et Et durat vsq; ibi Probatio secun-
de consequencie et Alterius descendendo ad solutionem.
argumentorum questionis xxxvi. dis. Utrum peccatum
sit pena culpe vel peccati Dicit bonauentura libro secun-
do distinctione xxxvi. articulo tercio questione prima.
quod non semper illud quod est pena. est a deo tamen inq-
tum. est ordinatum culpe est a deo. quia ipse ordo est a deo
et

Distinctio xxxix.

c Treca xxxix. distinctionem doctor querit dupli-
cem questionem Prima est Utrum synderesis
sit in voluntate Secunda. vtrum consciencia sit in vo-
luntate Ad habendum autem noticiam harum duarum
questionum Et argumentorum. quia doctor est hic be-
culogus. Est notanda opinio henrici. quolibeto. i. q.
xviii. in qua dicit quod in intellectu sunt duo. et in volun-
tate duo correspondentes illis duobus. Singulum sex
singulo. In intellectu autem est lex nature que est de vi-
bus principijs agendorum et huic correspondet in volun-
tate synderesis que est quasi quidem motor vniuersalis
stimulans ad talia principia vniuersalia. et sic dicitur.
quali electio naturalis. dicitur autem secundum eum.
a sin quod est si seu cum et heresis electio quasi cum lege ambulat
in ipso autem propter euphonia vel ad differencia cuiusdam figure
grammatical que dicitur synderesis. que est quoniam ex duabus vocalibus sit v.
na. et habet opposita diuersi. que est quoniam ex vna vocali sunt due Se-
cundo in intellectu est recta. et est de preclaris agendis et habet
sed et ex maiori de vlibus principijs sumptis sub illis vli-
bus de dictamine rationis. huic autem in voluntate correspondet que
scilicet que id dicta est a cum et scia. et dicitur electio deliberativa
Distinctio xli.

In distinctione xli. querit Utrum aliquis actus possit
esse indifferens. Hic ponitur opinio sancti thome. pri-
secunde q. xviii. articulo ix. Quam doctor dicit requirē-
dam in bonaventura. Ponit autem eam doctor devot⁹
in presenti distinctione articulo primo q. 3. non q³ eam
teneat. ymo inprobat. Ipsa autem opinio secundum eū-
aut viam dei nimis ampliat si dicat sufficere referibili-
tatem habitualem ad finem ad meritum. Aut nimis ar-
tat si dicat exigi actualem. Ponit autem ibi frater iobā-
nes bonaventura loco primo eam inter tres opiniones
quarum ultimam seu terciam tenet. duabus primis.
ripudiatis. Est autem talis opinio q³ est bene dare actū
humanum indifferenter secundum speciem / hoc est dic-
tu / secundum esse quod habet ab obiecto / non tamen se-
cundū eē individuum hoc est vt elicitur cum circumstā-
cijs. quod notat in breuiloquio doctor subtilis dū dicit
Hic dicitur q³ nullus singularis actus est indifferens.
hoc est vt est quoddam individuum. Et post modum.
iungit. actus tamen in hoc est indifferens hoc ē secūdu
speciem siue secundum quid in p^{re}sum individua perfec-
tionem addunt ad suas species etc

Sequitur distinctio. xliii.

In distinctione xliii. querit Utrum voluntas.
creata possit peccare ex malicia volendo aliquid.
non ostensum sibi sub ratione boni veri vel apparentis.
Hic ponitur opinio bonaventure libro secundo distincti-
one xxxiii. articulo primo q. iii. q³ nō etc
Distinctione secunda i fine quarte questionis. damace-
nus intelligimus enim in intellectu quoniam petrus et
paulus sunt eiusdem nature et communem habent na-
turam et paulo post neq³ enim ypocritales hec in se invicē
sunt seorsum autem vnaqueq³ et secundum partem scz.
secundū se ipsam separata est plurima separancia eam
ab altera habens et in loco distant et tempore differū
et mente mensurantur

Genedius massiliensis presbiter .xvi. distinctōe. in li.
de ecclesiasticis dogmatibus quem dictis augustini p
magna parte pposuit. Ideo liber ille aliquē esse augusti
ni dicis animas hominū. nec esse ab initio. nec inter cete
ras intellectuales naturas nec simul creatas sicut ori
gines fingit dicimus. nec cū corpibus per coitū semiā
ri sicut luciferiā aut trull⁹ ⁊ quidam latiorum presum
ptores firmāt / s; dicim⁹ corp⁹ tātū per coniū copulas
seminari ⁊c

In illa questione Utrum voluntas sit totalis causa .
⁊ immediata respectu sui velle aug⁹ de libero arbitrio ca
pitulo .viii. totā quidē substāciā quā de nichilo fecit pōt
ēdigere ī nichilū . a volūtate vō bñte iccitudine nō va
let illā separare ⁊c

Explicūt dicta sup sedm librum
Sequitur super tercium librum

Incipit liber tercius pma dis

c

Trea primam distinctionem tercū apud doctorem subtilem sunt quinqz questiones
Prima vtrum possibile fuit naturam humanam vniri deo in vnitae persone. Et probato secundo articulo vi. possibilitate.

talīs vnionis ex parte persone que assumit secundū mētem propriā tangitur probacō fratris guillm varronis libro. 3. q. i. q. scz persona diuina includit in se virtualiter perfectōnem cuiuscūqz persone create. Quo ad tercū articulū scz de possibilitate hui⁹ vnionis ex parte nature assumpte. Primo ponit probacō eiusdem fratris guillm varronis triplex ibidem. Prima est quia singularitas precedit personalitatem/ ergo de⁹ potest influere ad singularitatem nō nisi fluendo ad personalitatem. Secūda quia illud quod est vni⁹ generis potest habere motum alteri⁹ generis. Tercia qz q̄to aliqua sunt magis diuersa tāto sunt magis vnibilia. Tunc descendendo ad argumenta quomō potest respect⁹ terminare dependentiā dicit hēnricus q̄libeto. xiii. q. v. qz persona diuina inq̄tum relatiua est terminat dependentiā nature cōte ad ipsam in duplici genere efficientis et formalis. efficientis quia verbum ad se sumit. Secūdū probatur qz terminat inq̄tū p̄soā ilatiā

Secūda questio ē. Vtrū tres persone possint assumere eādem naturā numero. frater guillm varrois dicit qz sic in questione. v. qz p⁹ pōt esse sine posteriori sine cōtradictione ⁊ per cōsequens pri⁹ potest emanere indistinctū. facta distinctione circa posteri⁹

Tercia questio est. Vtrum vna persona possit assumere plures naturas. Respondet doctor qz sic. Et cum arguitur in pede questionis aut esset vnus homo. aut plures Respondet frater richardus de media villa ordinis miōrum qz nec esset vnus homo nec plures Joo

Ideo aliter dicit thomas tercia parte summe q. 3. articulo vii. in solucione secunde argumenti qd esset vnus homo ab vnitae suppositi sicut vnus sciens licet sciret multas sciencias &c

Quarta questio est Utrum suppositum possit substen-
tare ypostatice alia naturam creatam qd istam qd habet
Doctor dicit qd sustinere effectiue nichil potest nisi deus
in cuius potencia obedienciali est omnis creatura. Substenta-
re autem inquit formaliter frater guillelms var. q. 2. huius est
eius non potest creatum suppositum. quia non est illimitatum
suppositum Secunda ratio eius quia deus solus potest illi
creature illapsum generali. ergo et isto speciali &c

Quinta questio Utrum formalis ratio terminandi vni-
onem nature humane ad verbum sit proprietate eius relatiua
Hec questio de comuni habet duo valde magna extra.
Unum incipit immediate post primum articulum. qui
est de proprietate constituyente personam. Et non durat per
quatuor lineas. id totum residuum vsq; ad principium ar-
ticuli est extra seu vacat In secundo articulo questionis que-
ritur quid est ratio terminandi huiusmodi unionem. Ponitur opi-
nio var. huiusmodi tercij. q. 1. Est enim secundum eum propter perfec-
tionem et continentiam perfectionis realitatis suppositi.
creati in ipso assumpta. et propter potentiam obediencialem
in natura assumpta. per autem inceptionem ad argumenta prin-
cipalia incipit quoddam magnus extra cuius caput est. Ad
aliud de supposito per accidens dico qd alio modo dicit per ac-
cidens metaphysice et logicę &c Et durat vsq; ad finem
questionis Sequitur distinctio 1.

i In secunda distinctione sunt tres questiones Pri-
ma est Utrum naturam aliquam immediate vi-
a verbo ypostatice et non fuit eo includat contradictionem
articulat istam questionem doctor duplici articulo Pri-
mus est de natura nata. fuit an ista possit non fuit. Huic
articulo respondet henricus quodlibeto sexto questio-
ne sexta qd non propter presenciam obiecti inmutantis.

Articulus secundus est an natura nō nata frui possit. assumi dicit idem henricus quodlibeto xiii. q. v. q. non ppter cōparacōnem illapsus generalis ad illapsū spe cialē. Arguto autem contra hanc opinionez. pōt opi nionem fratris guill'i varonis libro. iii. q. ix. dicentis q. natura iracionalis potest vniri verbo diuino in racione ypostatis et non persone propter distīōnem ypostatis et p sone in verbo diuino

Secunda questio Utrum fuerit aliquod medium cōge nitatis inter verbum et naturam assumptā. intrinsecum aut extrinsecum. Hic doctor ponit duos articulos. Pri mo articulo dicit frater guill's varonis li. 3. dis. 2. q. 1. q. anima primo assumpta ē a verbo. in scōdo instāti nature anima vnita est corpori et per hoc in isto scōdo instāti cor pus vnitum est verbo. et ita partes cōpate toti prius or dine execucionis assumpte sunt. sed totum prius ordiē intēcōnis In scōdo articulo de medio extrinsecō ponit opinio bonaurenture hui' terciū dis. 2. articulo. 3. q. 2. q. gracia in ista vnione fuit medium cōgruitatis

Tercia qstio ē. Utrum i caracōm pcessit corporis organiza cio et aīacio. Hic sunt duo ar. Prim' de pōtate tempis. Scōdus de pōtate nature. Et p'm' i duos. quoz 1' est de pōtate organizacōnis ad animacōm. Ubi ponit du os modos loquendi de organizacōe. Quoz p'm' est hēri ci qōli iii. q. vi. dicētis. q. organizacō ē pducō vltiē for me disponētis i mediate ad aīaz nitellectiuam. Ali' mo d' est thome i iii. distinctiōe xi. articulo 1. q. i. soluendo. secundum ar gumentum questionale tēie ponentis. q. organizacio corporis humani est induccio anime itellec tue iē

Distinctio. iii.

i In distinctione tertia mouentur due questiones

Prima est Utrum virgo fuerit concepta in pe cato originali. Soluendo dicit / dicitur conuincit q. sic Prima ratio sumitur ex nobilitate filij quia vniūsal

redemptor nō redemisset autem si nō fuisset concepta .
in peccato originali thomas prima parte 2. q. lxxxi. arti-
culo scōdo Scōda est ppagatio ex viro ⁊ muliere etiā ha-
buit sitim/ famem/ ⁊ reliquas penalitates non volunta-
rie assumptas. idem thomas eadem. q. articulo iiii. 2c
Secunda questio est. quare non cōtraxit corpus xpī pe-
ccatum originale. primo ponit opiniōm magistri de qua
in scōdo distinctione. xxx. de illa proportione de qua om-
nes filij eius creati sunt . ⁊ est opinio q̄ aliquid porciōis
non fuit in seculo in adam sed seruatum mundum i eo
vsq; ad generationem xpī Contra istam opinionem su-
nt ponende siue querende ex precepto doctoris ratioēs
⁊ sunt in veniende in domino bonauentura huius tēp-
distinctōne tertia parte secunda articulo secundo o. q.
prima Est enim contra sanctorum dicta vt patet ex da-
malceō greco qui dicit cristum conceptum fuisse de ma-
rie sanguinibus purissimis Est et contra augustinum
louaniensem qui dicit cristum assumpsisse prenu-
cias nostre carnis seu masse Et est contra fidei documenta q̄.
dicunt cristum descendisse ex semine abrahe ⁊ dauid. iō
in patribus nec formaliter nec qualificatiue distingueba-
tur caro cristi a carne patrum nec materialiter Unde.
ergo non contraxit cristus peccatum originale Henri-
cus enim q̄ tota caro beate marie fuit sanctificata. et iō.
quod assumebatur ad formacōnem corporis dominici.
fuit sanctificatum. quia secūdum eum peccatum orig-
inale cōtrahitur ex carne cōcupiscibiliter seminata et i-
fecta ex q̄dli. vi. q. 32. 2c

Sequitur distinctō. iiii.

c Tercia distinctōnem quartam mouetur vna que-
stio. Vtrum beata maria virgo fuerit vere ma-
ter hominis opinio preponitur et philosophi et thome
prima secunde questione. lxxxi. articulo v. quodlibeto.
solus pater habet rationem actiui et mater passui

Secūdo ponit opinio bonaventure hui⁹ tēq̃ ar. titulo 3⁹ p
sentis distinctionis q̃ beata virgo maria misitavit ma
teriam in qua erat vis actiua. sed illa vis nō habuit ali
quā accōne. quia accōne ei⁹ p̃ueit spūs sanct⁹. Tercio
ponit opinio fratris guill⁹ var. q. xiii. hui⁹ tēq̃ q̃ colla.
ta fuit sibi vis sup̃naturalis secundum q̃ potuit coop̃a
ri spiritui sancto i instanti rē

distinctio. vi.

i In sexta distinctione queritur Et trum in cristo
sit aliquod esse aliud ab esse increato Hic dicit
henricus q̃olibeto. 3. q. 2. q̃ uō. quia verbum diuinum.
supplet p̃sonalitatem nature humane et ita esse Eandē
sententiam tenet godofred⁹ de fontib⁹ aliter p̃bans q̃d
libeto viii. q. 1. q̃ sicut eadē q̃titate dī materia quāta vt
recipiens ⁊ albedo vt recepta ita eadem existēcia exis.
tit verbum diuinū formaliter ⁊ natura vnita quasi per
accidens rē

Distinctio. vii.

i In dis. vii. querit. Et trum ista sit vera/de⁹ est hō.
In tercio aut ar. i. quo querit qualiter accipit
hoc predicatū homo ponit opinio archiepi senonensis
qui dicit q̃ accipit p̃ supposito/vt sit predicatio per idē
p̃tatem inueniēdo talem implicacōm/verbum est sup
positū q̃d est homo Ceterū in hoc dubitat ar. de ista cris
tus est hō an sit per se vbi dicit frater guill⁹ var. in pre
senti distinctione questione vnica q̃d est per accidēs p̃p̃t
implicacōnem in subiecto q̃d ē per accidēs xpūs enim
implicat de verbo esse hominem rē

Secūda questio est. vtrū de⁹ fact⁹ sit homo Ponit opio
bonaventure dicentis illā in p̃nti dis. ar. 1. q. 2. quia fac
tio potest referri ad p̃p̃em ṽl ad extremū alitū. Et hoc
dupliciter vel n̄ se ṽl in ordine ad alterū extremū Et ci
ra finem questionis dū dicit Et q̃ aliqui dicūt q̃ fieri
denotat mutacionem illi⁹ de quo dicit ⁊ p̃cessiōm resp
ectu terminū factionis tangit bonaventura vbi supra

Distinctio. viii.

i. ¶ **Dis. viii.** querūt due questiones. Prima est. **ve**
rum in cristo sint due filiaciones reales. In resp-
ōsione dicit qd nō a quibusdam Quoy rō duplex ē. Pri-
ma quia filiatio est per se suppositi et nō nature. Hec ē rō
bonaaventure in pñti dis. ar. 2. q. 2. et hēnci qōli. iiii. q. iii.
Alia racō est quia due disposiciones eiusdem racōis nō
possunt esse in eodem. Hec racō est thome tercia parte su-
mme. q. xxv. ar. v. qō et pbant alij quia potencia per se ē
ad formā et nō per se ad hanc formā et ita si posset esse
in potēcia ad formā et actu haberet formā si ēset cū ac-
tu et nō cū actu hū alij sunt sequētes hēri. qōli. iiii. q. 3.

i. ¶ **Dis. ix.** querit vnam questōnem. Utrū cristo.
debeat lafa vlt honoz latrue solū scōm naturam
diuinā. In terco aut ar. ponit vnā racōm quare nō pot-
uit fieri repacō hūmani generis per purā creaturā. qz.
tūc inquit nō ēset homo. Restituit ad illā excellēciā qd
habuit prius. qz tūc teneret seruire illi creature qd eā libe-
raret. Hec est racō bonaaventure dis. x. h. scilicet q. iii. 2^a.

i. ¶ **Dis. xi.** querit Utrū crist⁹ sit creatura. dicit in
solucione bonaaventure presentis distincōis ar.
scōdo q. 3. in solucōe scōi argumenti qd ista ppō est notā
da. qz p̄municacio ydioniatū nō fit in hīs vbi ē repugnā-
cia vni⁹ p̄petatis vni⁹ nature ad aliā naturā. Secundo
dicit ibidem soluendo vltimū argumentū qd nō fit con-
municacō ydioniatū i negacōib⁹ nec i hīs qd dicūt repugnā-
ciam vni⁹ nate ad aliā natā. Tercō dicit hater guill⁹
var. presentis dis. q̄stione vnica qd p̄posicio est simpli-
citer concedenda. negatur tñ a sanctis communit ppter
bereles dicentiū. cristum esse purā creaturā.

c. ¶ **Ircā distinctionem 13.** simul mouent q̄tuor q̄sti-
ones. Quarum prima est. Utrum anime cristi p̄-
ferebatur vel potuit p̄ferri summa grā que potuit conse-
rri creature. Arguit in pede questionis. Primo qd nō qz
anima cristi nō est summum gratificabile. Huic respon-
det godofred⁹ quodlibeto. xix. questōne xii. qd anime xpi

dabat habit⁹ quidem supernaturalis per quem augeba-
tur capacitas illi⁹ nature et idem replicat doctor soluē-
do argumēta p^{ri}ncipalia racōne vnionis ad deum vbi

i ¶ **¶** xiiii. distinctōe mouet doctor duas questioēs
simul Prima est. Utrum possibile fuit intellectū
anime xpī p^{ri}o et immediate perfici visione verbi perfec-
tissima possibili creature Et soluendo secundum argu-
mentū p^{ri}ncipale dicit. Ad scōm licet aliqui negent ob-
iectū sub rōne īfiniti videri ab intellectu creato et hoc.
absolute et p^{er}cidant īfinitatem nō videri formalit⁹ s^{ed} tū-
p^{er}mutabilit⁹. hūi⁹ sūt egidi⁹ de roma et hēric⁹ qōli. xii. q. i
Scōda questio Utrū possibile sit illū intellectum videre
oīa in verbo q^{uo} verbū videt Dicit tho. p^{ri}a p^{re} summe. q.
xii. ar. viii. et t^{er}cia p^{re} eiusdem q. x. ar. 2. q^{uo} nō. quia quā-
tū causam perfecti⁹ vident tāto necessario plures effec-
tus possunt videri ī ea et ecōuerso. sicut patet de cōclusio-
ne et p^{ri}ncipio. Henric⁹ autē dicit ex qōli. v. q. xiiii. q^{uo}
intellectus anime xpī potuit in verbo omnia videre ha-
bitualiter nō actualit⁹

Tercō mouetur questio in eadē dis. Utrum anima xpī
nouit oīa in genere p^{ro}p^{ri}o p^{ri}o venit tho. t^{er}cia p^{re} sume
q. xi. et. xii. q^{uo} cognicōne īfusa nouit oīa et nō potuit p^{er}-
fici Cognicōe aut acquisita potuit p^{er}fici Scōda opinio ē
hērici qōli. v. q. xiiii. vt dicat q^{uo} anima cristi oīa nouit
habitualiter nō actualiter et

Sequitur distinctō. xv

c ¶ **¶** Iⁿtra distinctionem xv. querit doctor Utrū
um in anima cristi secundum p^{or}cionem su-
perio^{ri}orem fuerit verus dolor Et soluendo preponitur.
opinio henrici distinguētis quolibet viii. questione
septima o^{mn}i p^{or}cione superiori vt est natura et sic dolet

Alio mō vt superior portio est ratio ⁊ sic nō voluit Jē
hēre qōli. xi. q. viii. et. ix. et qōli. xii. q. ix. Alii dicūt di
cit ei sūm tres articlōs i quos doctor suā diuidit q̄stōz.
q̄ doloris p̄ma racō ē innutacō offēliua v̄l corruptiua
disposicionis pueniētis nature et cetera que narrat doc
tor i textu Et post i tercio ar. de tristitia sunt duo ext̄a
Unū incipit. quo ad terciū esset diuersiō de dicēdū scdm
q̄tuor vias ⁊c Et durat vsq; ibi Et quo ad duo p̄ma ob
iecta scz fūicōm ⁊ iusticiā ⁊c. scdm incipit Cōtra istam
viā potest argui Primo qz racō cui mitis tātū ostendit
possibilit̄. Et durat vsq; ad argumenta principalia ⁊c

Distinctio xvi

i In dis. xvi. querit doctor duas questiones Priā
est vtrum cristus habuit necessitatem moriēdi.
Soluendo p̄mittit mentem bonauēture ex p̄nti dis. ar.
i. q. iii. q̄ habuit necessitatem moriēdi. qz in eo fuit po
tencia materie eiusdem rationis sicut in alijs hominib⁹

Distinctio xix

i In dis. xix. mouet questio Vtrum crist⁹ omib⁹
nobis meruit graciā et gloriā ⁊ remissionē culpe ⁊ pe
ne Et ponit in solucione opinio thome t̄cia pte summe
q. xlviii. et ē q̄ meritū cristi potest sumi q̄tū ad suffici
enciā ⁊ sic meruit omnib⁹ remissionem culpe ⁊ glorie.
collacionem ⁊ gracie Quātū ad efficaciam non. et vtr
umq; probat ⁊c

Distinctio 20

i In 20. distinctione querit Vtrū necesse fuerit ge
n⁹ huānū reparari p passionem xp̄i argumento
p̄mo q̄ tale est si nobili⁹ est lapsū ⁊ non est necesse ipm r̄
pari per mortem xp̄i nec li miu⁹ nobis est lapsum sed ā
gelus lapsus nobilior ē ho mine ⁊c Respondet tho. i p̄n
ti distinctione q. prima i solucōe terciū argumenti q̄ nō
tota natura āg eloz cecidit sicut hominum. iō nō ē sile.
Secō respōdet tho. i eodem 3º q. 2. p̄me distinctōnis q̄
hō cecidit alterius temptatione vt temptaciōe dyaboli
angeli autem non. sed ppria voluntate solum

Sequitur distinctio xxi.

c Trea dis. xxi. querit doctor Utrum xpi corp⁹ fuisset putrefactū si resurrectio n̄ fuisset accelera-
rata h̄eretic⁹ inducitur respōdens qđli. xii. q. xii. q. aliq̃
sunt futura ppter causas naturales inferiores q̃ tamen
nō sūt ppter causas superiores impediētes et maxie
ppter p̄mā causam impediētem Distinctio 22

i In 22. dis. querit doctor Utrum in triduo xp̄s.
fuerit homo In solucōne p̄mo ponit opinio-
nem hugonis de sacramentis li. i. p̄a parte ca⁹ penul-
timo. dicentis qđ anima ē hō Ideo in triduo verbū di-
cendū erat hō qđ habebat animā secū vnitā. Cui p̄sentire
videt albert⁹ magn⁹. dicens nichil ēē de qđitate rei nisi
formam 22. Sequitur distinctio xxiii.

c Trea dis xxiii. doctor q̄rit Utrum de credibili-
b⁹ reuelatis possit aliq̃s habere sciēciā et fides
Et p̄mo ponit responsio tho. ex p̄a pte sume q̃ i ar. 2 q̃
et si cū fide possit esse sciēcia de credibilib⁹ Nō tñ sci-
encia subaltnās/sed sciencia subaltnata. Sequens opiō
est henrici qđli. xii. q. 2. ponentis tplex lumen/fidei glori-
e et mediū/clari⁹ lūē fidei et ista lūē glorie dis. xxv

i In distinctōne. xxv. doctor q̄rit. Utrum ad hoc.
qđ fides sit in intellectu necesse sit aliquē habi-
tū infusum esse in volūtate. Aliqui inquit dicūt qđ sic qđ
p̄statu isto. intellectus non mouet nisi aduob⁹ ab obie-
cto scē et voluntate. Et videt esse thomas in tercio sc̄ip-
ti dis. 23. 22. 3. q. 1. Distinctio xxvi.

i In xxvi. dis. in qua agit de spe. Querit vtrum:
spes sit 4⁹ theologica distincta a fide et carita-
te et p̄positis aliq̃bus dicendi modis ponit opinio hen-
rici qđli. viii. q. xv. qđ spes distinguit a caritate. qđ spes ē
i irascibili. s3 caritas ē in concupiscibili et hec distinguit nō
solum i appetitu s̄eruo/s3 etiā i volūtate Et post mo-
dū ponit vnū magnū extra qđ incipit Preterea racō 3
hoc de arduo cōfirmat si excedens illud ē condicio. Et

Et durat vsq; ad p̄cipalem solucōnem q̄onis Ad que-
stionem 5^a dicendū q̄ spes 2^a

Sequit distinctio xxvii.

i In dis. xxvii. est vna q̄stio. Utrum sit aliq̄ virt⁹
theologica inclinās ad diligendū deū super oīa
In qua questione sunt tres ar. in 1° poit opinio tho.
q̄ natura nō sufficit ad diligendū deū super oīa line
habitu infuso. cōtra quā arguit godofred⁹ q̄dli. iiii. q. vi
Dant exemplū de aq̄ q̄ aliquando ascendit sursum. ne
sit vacuū plus curās de esse vniuersi q̄ de esse p̄po 2^a

Sequit distinctio. xxx.

i In dis. xxx. mouet doctor q̄onem. Utrū vtutes
morales sint in volūtate sicut i subiecto. In p̄
incipio ponit opio egidij de roma q̄dli. iiii. q. xviii. et
thome 1° scripti p̄nti dis. ar. 2. q. iiii. q̄ nō. Ubi cūq;
em loquit de eis p̄bus eas locat i p̄te sensitia. nō i volū-
tate 2ª aut post solucōnem auctoritatis de li^o. pol-
liticoz adducte in pede q̄onis de principatu despótico.
Poit doctor opinionem henrici q̄dli. iiii. q. xxii. ponēs
vtutes in voluntate. nō i q̄tū libera est/vel natura. s; i
i q̄tū deliberatiā Sequit distinctio. xxxiii.

c Inca. xxxiii. dis. mouet doctor q̄onem An vir-
tutes dona et beatitudines et fruct⁹ sint b̄t⁹.
inter se idem. Ponit i p̄cipio opinio henrici q̄dli. iiii. q.
xxiii. distinguētis de modo humano i quo sunt virtu-
tes/sup̄humano i quo dona/i humano i quo beattudi-
nes. Scōdo ponit opio bonauenture ar p̄o. q. p̄a p̄ntis di-
stinctōis. Conuenit em per vtutes bene 2 recte age-
re. per dona p̄fecte. p beatitudines expedite Tercō poi-
tur opinio thome p̄ma scōde. q. lxviii. ar. i. Et fratris ric-
bardi de media villa ar. p̄mo. q. i. p̄ntis dis. Dicūt q̄ oī
aliquid disponere volūtatem vt ē mobilis a racōne rec-
ta 2 hoc ē virt⁹. 2 aliud eā disponere vt ē mobilis a spi-
ritu sancto. et hoc ē donū. Et i q̄onis corpe allegat illō
poeticum. Mobile vincēdi gen⁹ paciēcia 2^a. parli⁹ ē 2^a.

Sequitur distinctio xxxvi.

c Circa dis. xxxvi. querit doctor Utrum virtutes
morales sint pñe In qua sunt q̄tuor articuli.
Prim⁹ ē de pñeione v̄tutū moralium inter se Et q̄ ad
hūc ponitur henric⁹ q̄dli. xi. q. xvii. distinguens quadru
plicem gradū in bono. Juxta pñm. vii. ethicorū Prim⁹
est pñeuerencia. Scd⁹ pñeicia Terc⁹ tēperācia Quar
tus heroyca dignitas In eodem ar. Scd⁹ opinio tho.
ponit in pñti dis. q. i. dicentis q̄ possibile est quēcūq̄ hī
tum q̄tūcumq̄ pñectū in genere nature acquiri ex ac
tib⁹ frequent̄ elicitis circa obiectum vni⁹ v̄tutis abiq̄
acquisicōne alteri⁹ v̄tutis Sed ille habet q̄tūcumq̄ i
tensus nō erit v̄tus. q̄ nō habet racōm v̄tutis nisi sit
pñoris alijs v̄tutib⁹. q̄ concordācia habet ad hī tū ne
cessaria ē i quolibet actu v̄tutis. Secūdo⁹ articl⁹ ē de cō
nexionē v̄tutū moralīū cū prudentia Et hic sunt duo.
dubia Primū de pñeione cuiuslibet v̄tutis cū sua pru
dencia Et ē hic opio godofredi q̄dli. v. q. xii. et q̄dli. viii
q. xvi. et q̄dli. x. q. xiii. et q̄dli. xii. q. 2. dicentis q̄ sic. et p
bas textu multiplici rē. Et si arguit p istos per articlū.
parisijs pñpnatū q̄ dicit stāte sciencia in v̄li et in p
ticulari de aliquo. volūtas nō potest velle oppositū error
Respondet q̄dli. x. q. xiii. dicendo articlū scd⁹ sensū
pñolitū. et diuisum. In sensu diuisionis dicit pñolicōne
falsam In sensu pñolicōis pot̄ iquit ablati⁹ et pot̄ per
dū p̄li et p̄q̄ rē. Unde et gramatic⁹ dicit p̄er dū vel p̄
si/v̄l per q̄ sepe resolui. Ablati⁹ habet q̄nq̄ regente ca
ret. Sed surgit dubiū. An habet rect⁹ in intellectu gei
tus sine v̄tute genita dici prudentia mereas. Dicit tho
p̄ma. scd⁹. q. lxxvi. ar. 1. q̄ uō. Itē henric⁹ q̄dli. v. q. xvi.
et q̄dli. xiii. q. xiii. Scd⁹m dubiū principale est de cō
nexionē omnium v̄tutum in vna prudentia dicit henri
cus q̄dli. ix. q. iiii. que est Utrum sciencia sit aliquid cō
positū in intellectu et nō tria vt pñmū libi omnes ha
bent quos vidi et male. quia habet scie vū augmētatur

secundum nitencōnem nichil reale acq̃rit realit̃ distine
tū a p̃cedeti. sed tū s̃m racōm. s̃z habit⁹ efficī p̃fectior
vt p̃fecti⁹ eandē cōclusionē vl̃ idem p̃ncipiū cognoscat
q̃ pus vl̃ nouā cōclusionē cognoscat vl̃ nouū p̃ncipiū
Et licet scōm act⁹ diformes vl̃ diuersaz rōnū. qz diuer
soz p̃ncipioz aut cōclusionū augeat. manet tū vniformis
7 simplex scōm rem. licet p̃fectioz s̃m vtutem q̃ ad mo
dū eadē albedo intensa. 7 remissa q̃uis p̃ act⁹ vniformes
intendat nichil aliud re videt dicere. 3° eūdem esse hīcū
p̃ncipioz et cōclusionū differētem solū scōm magis et
min⁹ intesum Tūc p̃formit inquit doctor subtil⁹ habz
henric⁹ dicere de eadē prudēcia acquisita s̃m numez ex
actib⁹ diformib⁹ / iusticie / tēporēcie / fortitudinis reliqua
rū qz vtutū Hanc cōclusionē im̃pbat scot⁹ hic. 7 sexto li
bro sue metaphisice q. 1. opinione scōa. Tūm qz actus
difformes difilia generāt in habitu Tūm qz sexto ethi
coz hīcus p̃ncipioz distinguit. ab hīcu cōclusionū. et c̃
distinctio xxxvii.

i In dif. xxxvii. ē q̃o Utrū omnia p̃cepta decalo.
gi sint de lege nature. Dicit thō. 1. 2. q. 100. arti.
1. 7. viii. qz sic qz omīa p̃cepta decalogi sequūt aut ī me
diate aut mediate ex p̃mis p̃ncipijs agibiliū. q̃ habent.
euidenciā ex terminis Distinctio. xxxviii.

i In dif. xxxviii. q̃rit Utrū omne mendacium sit
peccatū Cōclusio certa qz sic Sed racō q̃rit. vi
dit vt videt. si veritas spūalis limet ad deū. frater pe
trus de tharētasia in p̃nti dif. q. iiii. qz ideo ē peccatū
qz necessario auertit a deo q̃ est veritas. 7 medaciū ē p̃.
veritate. Dicit thō. scōa scōe q. iio. et ar. 3. qz racō ē qz
actus mal⁹ ex genere nūq̃ pōt esse bon⁹. est aut malus
in genere racōne obiecti. qz cōstancie sequentes nō tol
lūt p̃cedentē maliciā Adentiri autē actus mal⁹ ex gene
re. qz materia loquendi debet esse vez vl̃ apparens In
medacio ē materia opposita Dicit scō bonauētura ī p̃n
ti dif. q. 2. et Girardus odonis pō ethicōz impūgnans.

autoritate ne cdat eis zc. **Distinctō. xxxix.**

quarta distinctõe soluẽdo szm argumẽtũ.

cazo factū ē. ꝑceptū qđē ex yūrgine maria ꝛc

terciū libzū scoti sentenciæ

Sequitur super quantum et

Sequitur prima distinctio
quarti sententiarum

Tres quartum sententiarum. In prima
distinctione querit doctor subtilis septem
questiones. Prima est. Utrum creatura
possit habere aliquam actionem respectu
termini creacionis. In ista questione inq̃r
doctor communiter theologi tenent partem negatiuam
Et poit̃ q̃tuor ratiões aliorū. Prima est thome prima
parte summe questione xl. v. articulo v. oportet effectus
vniuersaliores. in causas vniuersaliores reducere. esse
est effectus vniuersalissimus. igitur reduc̃ in causam
vniuersalissimam/que est deus. Secunda ratio est ben
rici quolibeto iiii. questione vltima. Et richardi d̃ me
dia villa in secundo. distinctione prima. articulo. xl. q.
iii. supra distanciam infinitam non potest nisi virtus
infinita inter terminos creacionis. vt inter nichil ⁊ ens
est distanciam infinita. igitur. Ex eodem medio aliter fo
rmatur ratio a thoma prima parte summe questiōe xl. v
articulo quinto in solucione terci⁹ argumenti. non est
aliqua proportio nullius potencie ad aliquam potēciā.
ergo non est aliqua proportio distancie que est inter potē
ciam et actum ad illam que est inter nullam potēciā
et actum ⁊c. Tercia ratio est egidi⁹ quolibeto quinto.
questione prima. Et fratris petri de tharentalia. libro
secundo. distinctiōe prima. questione tertia. Agens infe
rius presupponit in agendo effectum agentis superi oī
ergo omne creatum agens vt agat presupponit effectū
dei. ergo nullo supposito repugnat agere. Quarta ratio
ē egidi⁹ vbi supra ⁊ qd̃l. i. q. iiii. Nullū agēs cātū ē act⁹
pur⁹ siue purū esse. igit̃ nec actō ei⁹ ē actus pur⁹ s̃ est
cū motu ⁊ mutacōne. Contra doctor arguit contra pri
mam racionem q̃ est thome quā r̃ducit ad duas ppōnes
Prima est esse simpliciter est primus effectus

Secunda esse simpliciter est proprius effectus creatiois
Et post modum ostendit rationem peccare secundū equi
uocationem. Et respondet propositioni sumpte ex libro
de causis Post ea ponit quandam confirmationem tho
me ad suam rationem vbi supra de effectu vltiori. Sic
inquit debet intelligi qd sex effectus vniuersalior secundū
predicationem. debet reduci i causam vniuersaliore se
cundum perfectionem. licet enim homo possit esse ab ho
mine. non tamen in quantum homo potest esse nisi a cā
perfectione tota specie hominis Post modum dum tho
mas loquitur de instrumento. et dicere videtur. qd tū
agit dispositiue. si intelligat vniuersaliter contradicit s
Nam in quarto suo. distinctione prima q. iiii. dicit opp
ositum. quod doctor noster norat. dnm dicit possibile ē
secundum ipsum alibi instrumentum attingere effectus
principalis agentis. Post tribus improbatis rationib⁹
alijs. ponit opinionem auicenne. qui concessit creatioz
adducit et contra eum rationem thome ex prima parte
summe q. xl v. articulo v. dicendo ad primam rationem
participans inquit aliam naturam non producit sibi si
mile secundum illam/ nisi applicando illam ad aliud.
non enim potest esse homo causa nature humane absolu
te. quia sic esset causa sui. sed est causa quare natura hu
mana fuit in isto homine generato. et sic presupponit ma
teriam per quam est hic homo Quodcunq; autem cre
atum participat naturam essendi. ergo ē. Post multa
autem doctor descendit ad soluendum questionem iux
ta mentem propriam. et premitit qd difficultas est de
are principaliter. et instrumentali. et p^o dicit ēare pncipa
liter i duo mēbra at independentes. aut per formam in
trinsecam. licet tamen ab alio. et de isto secundo mō inq^t
Sunt tres modi dicendi. Unus qd cōclusio negatiua
tenetur sola fide propter auctoritatem auctorum. Hic
est guillermus varonis libro secundo distinctione pri
ma questione sexta accipiendo creationem directe

Secundus modus q̄ conclusio negatiua potest ostendi
et hoc vniuersaliter de qualibet creatura / siue enim ne
quit esse forma in esse cause formalis alicuius / nisi cum
materia siuec agens limitatum causa in fieri / nisi cum
materia. Hic sequit̄ i. etate landulph⁹ seu radulph⁹ ordi
minorum in quarto distinctōe prima questione prima
Respondendo quarto argumento. petri aureoli et
Secunda questio est Utrum sit hec ratio definitiua sac
menti Sacramentum est inuisibilis gracie visibilis for
ma et In secundo articulo ponendo vnitatem sacimen
ti que est secunda condicio diffinibilis Ponit opinionez
fratris richardi de media villa libro quarto distinctōe
prima articulo. primo questione scda. quia inquit sac
mentum proprie non habet vnitatem. non est diffinibi
le ppe et

Dimissa terci a questione que opinionem nō habet. In
quarta questōe querit Utrum possibile sit aliquod sa
cramentum quantumcumq; perfectum habere causali
tatem aliquam respectu gracie pserede et
Et in quinta Utrum possibile sit in aliquo sacramento
esse aliquam virtutem supernaturalem. In prima hāz
duarum questione. poitur opinio thome in quarto. dis
tinctōe prima questione prima i. prima parte illius qō
nis. q̄ omnes coguntur ponere sacramenta noue legis
esse aliquo modo causas gracie. Respondendo. etiam
secunde questioni. idem thomas parte secunda illius
questiois. dicens q̄ in sacramentis est aliqua virtus su
pernaturalis. que non est tantum ordo ad effectum. q̄
virtus semp notatur principiū agēdi. Primuz argumē
tum doctoris nostri Contra thomam est tle Creatura
non potest agere instrumentaliter ad terminum creacō
nis secundum ipsum. et hoc sicut dicit alibi est maxime
manifestum de substantia corporea et Ex prima parte
summe questioē quadagesima quinta. articulo quinto
in solucione principali

Secunda opinio est henrici quolibeto iiii. q. xxxvii. seu
ultima. et quia hec opinio in doctore communiter non po-
tur Et henrici quolibeta non semper occurrunt/ ideo dis-
posui breuissime sententiam illius questionis ponere Tri-
plicem enim ponit opinionem de sacramentis in copacio-
ne ad gratiam Prima est quod non est ponenda quecumque
virtus supernaturalis in sacramentis noue legis ad cau-
sandum gratiam. Sed deus ex pacto suis assistit sacra-
mentis. et in collatione suorum sacramentorum per as-
sistentiam causat gratiam Secunda est quod sacramenta noue
legis coopantur ad gratiam non sicut per se agens
et per formam in se existentem sed sicut instrumentum mo-
tum ab agente per se Et hijs duabus remotis opinionibus.
Ponit terciam que sua est. et est talis. sacramenta
noue legis dicuntur causa gracie/non quia causant eam
ullo modo/plusquam sacramenta veteris legis. Sed quia in-
contentiua illius quod est causa gracie. Aut realiter si-
cut sacramentum eucharistie in quo continetur realiter
humanitas christi coniuncta diuinitati. Ideo quam
maxime dicitur gracie contentiuum et effectiuum. Aut
etualiter sicut sacramentum baptismi quod scilicet in virtu-
te sanguinis christi dicente apostolo. quicquid baptisati sumus
in sanguine eius baptisati sumus Et dat exemplum de
diuinitate christi coniuncta eius humanitati/que operatur
miracula Unde et huic dicuntur sacramenta noue legis
vasa gracie. Et differt hec opinio a prima ad minus
verbaliter. quia prima dicitur per assistentiam. hec vero per
sistentiam et

Sexta questio est Utrum in circumcisione ex vi circūci-
sionis prebatur gratia Sunt autem soluendo duo ar-
ticuli Primus utrum sit possibile deo de potencia abso-
luta delere culpam originale/sine collatione gratie Po-
nitur opinio richardi de media villa prima distinctione
quarti articulo vi. q. iiii. Et sunt quatuor rationes que patet
in littera. dum arguit doctor quod huiusmodi opinio. in quodam loco dicitur.

Unde phis in sexto ethicorū conūdat dictū solonis recte dicentis Hoc solo priuatur deus/ īgeinta facere q̄ facta sunt Et nominat eum eodem noīne infra xliii. distinetōnem. q. 3. opiniōe sc̄da Et tñ text⁹ pbi h̄ agathonil Et eustracius in commento addit q̄ fuit poeta tragic⁹ Ex quo infero correlare/ q̄ fuit buomius ⁊ dictus est agathon ⁊ solon/ sicut marcus tulus/ ⁊ aurelius augustinus In sc̄do articulo de potencia ordiāta ponit opinio que videtur magistri prima distinctione capitulo quarto Hic dicendum ē r̄. vel capitulo ultimo/ q̄ ecia defacto delet deus in cūcissione culpā originale sine collacōe gracie Fundamētū ē. q̄ sancti negare vident. grāciam in sacramentis veteris legis Secunda opinio est fratus guilli varronis primi distinctōe xli. q. 2. q̄. circumcisio instituebat principaliter propter dimissioē peccati origialis. ex consequenti aut ad graciā conferēdā. et pro tanto dicit non cōferre graciā. quia nō ex principali intencōe seu institucōe r̄

Distinctō sc̄da

i In distinctōe secūda mouet duas q̄stiones Prima Utrum sac̄menta noue legis/efficaciā hēat a passione xpi Et articulat quasi i duplici vel in triplici articulo/ p modū duarū aut trium cōclusionum In q̄z sc̄da dū agit de sacramento penitencie quādo fuit institutum/ponit opinio/ vt videt/ fratris alexādrī de balis in quarta parte summe tractatu d̄ cōfessioē q. ix. q̄ fuit instituta a iacobo dū dicit iacobi v. Confitemini alterutrum peccata vestra In eadem cōclusionē dum agit. de extrema vncōne quādo fuit instituta. ponit vt videtur opinio magistri distinctione 23. quarti capitulo 2°. Et hugonis libro secundo de sacramentis parte xv. capitulo sc̄do. q̄ fuit instituta a iacobo/ iacobi. v. Quis i firmat ex vobis r̄

Distinctō tertia

i **I**n tertia distinctōne in qua incipit agere de baptismo xpi. dum diuidit textum in principio. et dicit/que diuis in duas partes scz in principalem/ et incidentalem/ que incipit quarto capitulo debet immediate addi. Quis punit/ libri non habeat presentis distinctōis. vlt potest incipere in sexta distinctōne in capitulo illo. hoc etiā sciendum est et In hac autem distinctōne sunt quatuor questiones Prima est. An ppria diffiniciō baptismi sit illa q magister ponit q baptismus ē vnctō corporis ex terior facta sub forma verborum prescripta In responsione autem ad primū argumentū principale tangit responsio fratris richardi de media villa distinctiōne tertia huius qrti arti. i. q. i. In soluciōne scdi argumenti q dicitur artificiali bene pducatur matris. qz ipsa ē tota sub stancia rei artificialis Unde nō tñm archa est lignea. sed est lignum et

Quarta questio ē Vtrū instituciō baptismi euacuauit circūcisionem In secundo articulo principali q scz ē An ex eodem fuerit circūcisio euacuata. ex quo fuit susceptiō baptismi simpliciter necessaria. Ponit opinio fratris richardi de media villa distinctiōne tertia huius qrti arti. v. distinctiōne 2. et 3. distinguētis tempora vt patet in doctore et

Distinctio iii.

i **I**n quarta distinctōne sunt tres articuli Et in quolibet tres questiones In secunda primi articuli Querit vtrum paruuli baptisati recipiāt effectū baptismi Respondendo autem secūde ratiōni principali dum dicebat Nullus recipit fidem a deo nisi aliq mō si bi coniūgatur et. Respondet alexander de balis in quarta parte summe titulo de baptismo collacione de baptisandis questione prima. q paruulus coniungitur deo. per fidem parentum Obicit doctor pone parētes hereticos idem ibidē/ respōdet/ q coniūgitur p fidē ecclesie Tercia. q. ē Vtrū puul? i vtero matris possit baptisari

Respondet frater petrus de tharēbasia li^o. quarto dis
vi. pbleumate secundo. q. i. i. solucione argumēti scōi. qd
paruul^o i vtero pūct^o est causa sue corrupcōis rurius.
In scōa questione scōi artēli in qua querit^r Etrū om
nes baptisati recipiāt eq̄liē effectum baptisimi. ponitur.
opinio richardi d̄ media villa distinctiōe .iiii. quarti arti
cū. q. iii. dicentis q̄ plures effect^o habet baptism^o ordiē
tū quodam. q̄ r̄ causare graciā r̄ remittere fomitem.
r̄ hui^o modi apparet autem q̄ non in oībus baptisatis.
equē remittit^r fomes r̄
Ultima q̄stio scōi artēli est de paruulis iudeoz. an sine.
iūtis parentibus baptisandi. dicit idem richardus sc̄z
hui^o quarti distinctiōe artēlo. 3. q. 3. q̄ nō r̄

Distinctō v.

i In distinctiōe v. sunt tres questionēs Scōa est.
Etrū recipiēs sciēt baptismū a malo peccet mo
rtalit^r In primo distiguit de malo Aut ē p̄ciū ab eccle
sia totaliter/aut ad tpus v̄l nō est p̄ciū sed p̄missus
De primo dicit frater richardus d̄ media villa hac dis
tinctiōe artēlo tēcō q. iii. q̄ tenetur quis a tali reci
pere baptismum si non possit alium habere ministrum.
q̄ baptism^o est sacramentū necessitatis Thomas ex ad
verso dis. hac arti. 2. q. 2. soluendo scōm argumētū de
facto symo. iē in v. sub questiūcula illi^o questionis princi
palis r̄ habet veritatem sic intellectō vt patet in fine
hui^o distinctiōis. r̄ credo t̄ homā sic intellexisse r̄
Tercia questio est An aliquis debeat ministrare sacra
mentū baptismi quādo presumit baptisacōnem verge
re in periculum vite corporis eius qui suscipit. vt si ali
quis baptisandus de ponte proieceretur in fluiū Dicit
frater richardus de media villa distinctiōe xiiii. hui^o
quarti articulo quarto casu scōo r̄ scōo q̄ nō. quia talis
sic p̄iect^o nō esset baptisatus. q̄ baptism^o est ab lucō or
dinata ad eleuacōē futuram illius abluti r̄

Distinctō vi.

c Trea dis. vi. sunt iiii articuli In tēo ar. querit
pmo Etrm in baptisante requat itencō bapti
sandi Dicit richard⁹ de media villa dis. hac ar. i. q. 2. q
sic. qz quando ex aliqbus duob⁹ sit aliquod scum opor
tet q hoc fiat p aliqo pūgens illa/ vbum ⁊ elemētum
pcurunt ad vez baptismū igit ⁊
In quarto ar. qrit Etrū baptism⁹ sit iterabilis. Dicit
tur pmiū q nō frāt alexāo de balis. quarta summe q
vltia de baptismo dat duas respōsiones Pmā est qz xpūs
semel pass⁹ ē ⁊ baptism⁹ vutem habet ex pte xpī Scōda
qz i baptismo impmit caracē q est indelebilis Ultra q
tuor articulos ē tractat⁹ de caractere i q suē tres qones.
⁊ Pmā est An i baptismo ipāl caracē In . 2. ar. dicit
q vna opio q sumit ex decretis i. q. i. que dicit q carac
ter nichil ipsūm ponit in aia baptisati sicut nec i filijs
psecratis Ad pmā aut rōnem pncipalē respōdendo vbi
arguebat q cūcilio nō ipmebat. dicit q tbo. hui⁹ qriti
dis. i. i scōda pte qrite questionis hoc pcedit . pcedit et ca.
racterem fore delebilē eadem dis. pte scōda
In scōda qone qrit Utz caracē sit forma absoluta. dicit
tbo. dis. iiii. q. i. h⁹ qriti q sic Ad qd pbadū sunt qtuor.
rōnes q patent i lra Et dū ptra tbo. pmo arguit voc
tor subtilis dicens tbo. dicere signum locari i diffiniciōe
caracteris ad modū generis seu vt gen⁹. hoc habet tbo.
vbi supra q. 2. Letex dū arguit q rōnē tbo. tciā q sum.
pta est ex hoc q caracē ē potestas. dicit tbo. epātum di
cere nō esse ordinem vltra sacerdotiū. hoc dicit tbo. dis.
xxiii. hui⁹ qriti ar. 3. q. 2. Post modum i tēo ar. qrit in q
specie qlitatis est caracē Et dicit richard⁹ de media vil
la dis. vii. ar. 2. q. i. in soluciōe ad tciū argumentū q.
qz est qlitas supnaturalis nō oportet q ponat i gene.
re qlitatis Scūdo idem richard⁹ ibide dicit q szm q ē
principiū pfiguradi pōt poni i qrita spē ⁊ szm q est pñ.
cipiū assilandi pōt poni in tciā. ⁊ scōm q est potestas q
vā in scōda. ⁊ scōm q est disposiciō ad. gram in prima/ vt

disposicō. ⁊ scōm q̄ i mobiliter ē pmanēs in eadem pā.
vt beatus Alia opinio q̄ innit̄ ex pā q̄one ca°. .i. que dicit
caracterem esse in q̄ta spē q̄lītatis. q̄ est q̄dam figura
spūalis. Et ē opio richardi vbi supra
Tercia questio est Utrū caract lit i essēcia anime. Est
hic opinio tho. dis. iiii. q̄ti. ar. i. q. iii. q̄ est in essēcia aīe
sicut ⁊ grā ad quā est potencia ⁊

De sacramento p̄firācionis

c Trecā sac̄mentum p̄firācionis mouet p̄mo q̄ones
p̄mo ponit sac̄menti p̄firācionis diffinicionem ⁊
post mouet tria dubia in forā argumentoz quoz scū ē.
Utrum sacerdos p̄munis possit hoc sac̄mentum p̄fer.
re Et poit q̄tnoz modos soluendi. quoz duos vltimos
ponit p̄bables Unus ē q̄ in p̄mitiā ecclesia non erat
differēcia inter sac̄dotes ⁊ ep̄s Alius ē q̄ si nō licuit
a principio p̄muni sac̄doti p̄firāre papa potuit omnes
sacerdotes illius regionis. quo ad hoc istituere ep̄s Et
hii duo sūt p̄bables p̄rim⁹ vero est op̄ionis posite dis.
lxxxv. super ca°. puenit q̄ papa p̄sensit sacerdotes in
fonte vngere oleo nō cōmate Scō⁹ modus est pp̄t scā
dalum vitādū illud p̄cessit ad tempus vl magis p̄misit
Et ē bartholomei bap̄iensis de ix. distinctōne q̄ta ca°. .
presbiteris ⁊ ca° p̄s biteri ⁊. hii duo nō sunt p̄bables

Distinctio viii.

c Trecā dis. viii. sunt tres q̄ones. Priā de sac̄mēto
eucaristie Scōda de forā p̄sec̄cionis Tercia de i
stitucōne In p̄ma questione soluēdo q̄rtum seu vltimū.
argumentum allegat. ⁊ dicit. Dicit q̄ hec ambo sunt.
vnū signum vni⁹ rei vt corpus xpi. Hic dicens est frater
richardus de media villa in p̄nti dis. ar. i. q. 2. Soluen.
do scōdaz q̄stionem ponit ep̄licem articulum ⁊ inquiren
do que est forma. in hoc sac̄ramento. dicit inter alia cō.
iunctio em̄ nō est de essēcia forme. ⁊ addit Sed scōm.
vnum doctorem ponit ad designādum ordinem p̄sec̄ra
cionis sac̄amenti Hic doctor ē beatus thomas in p̄nti.

distinctiōe arti. 2°. q. 1. in soluciōe scōi argumenti Et .
 post mouet dubiū Utrum p hec q̄tnor hec vba solum.
 hoc est corpus meū pficeret corp^o xpī Et ponit opinio
 go dofredi pictaueſis q̄ta pte summe in materia hui^o
 sac̄menti. Et fratris iohānis rod̄tom minor dicenciū .
 q̄ sic hec de forma corporis Post de forma sanguinis .
 mouet dubiū Unde ibi dicit Dicūt aliq̄ q̄ forma geor̄
 et forma nostra et q̄cūq̄ scripta in euuāgelys est suffici
 ens ad p̄secracōnem. tamen i ecclesia roāna est de neces
 sitate ministri vt illa forma qua vtimur Hec est opinio .
 fratris petri de tharātasia in p̄nti dis. arti. 3. q. 2. Et p^o
 modū inquit doctor Utrum vba omīa a loco illo. hic
 est calix 2° Usq̄ ad locū illū exclusiue. hoc facite 2° sint
 de forma p̄secracōis sanguinis. Dicit tho in p̄nti distic
 tiōe arti. 2. q. 2. q̄ sic. post descendit ad t̄ciū articlū ad.
 videndū quid significant vba Et ibi ponit opinio go do
 fredī pictaueſis q̄ta pte summe sue in materia hui^o sa
 c̄menti dicētis q̄ sacerdos pfert illa vba q̄si matialiter
 . q̄ recitat ea sicut a xpō dicta Ex hui^o a doctore gau
 fredo resicato. ponit opio richardi de media villa i p̄nti
 dis. articlō 3. q. 1. in soluciōe ad quintum argumentū
 dicentis q̄ sicut nomen significat sine tempore sic pro
 nomen Et ita sicut nomen nō restringit ad temp^o pp̄
 vbi cū tempore significās sic nec pnomen. 2° sic i hac
 ppōne hoc est em̄ corpus meū ly hoc demonstrat illud .
 quod est sub hīs sp̄ebus vl in p̄mo eius vt sit demōl.
 tracō ad intellectum respectu eius q̄ designat in recto
 2° ad sensum respectu demōstrati in obliquo. hoc est em̄
 corp^o meū id est sub hīs speciebus 2° demonstracō ad .
 sensum in obliquo est vl erit de proximo corpus meum
 ecce demonstracō ad intellectum 2° in recto 2°

Distinctio. x.

p̄ Determinata distinctiōe ix. quia illic null^o ē des
 cendo ad x. que ē cōtra negātes corpus xpī in eucaristia
 contineri. Hanc distinctionem tplici articulat articulo

Primus ē quō potest corpus xpī contineri in eucaristia.
Secūdo est de cōuenientib⁹ xpō in eucaristia existenti Et
tercius de accōne q̄ puenire pōt xpō in eucaristia Et in
quolibet arti. sunt tres questiones. Primi arti. q. pma
Prima qō pmi articuli est Utrū sit possibile corp⁹ xpī
sub specie panis realiter contineri Et primo habito quid
tenendū Scōdo declarādo scz qualiter sit possibile. occurrit
cho. in pñti dis. q. i. in solucōne ad q̄rtum argumētū Et
est p̄munis opinio dicens id esse ex mutacōne alteri⁹ i ip
sum. i. panis in corpus xpī Ideo corp⁹ xpī nō oportet
mutari. Hac improbata opinione. surgit scōm dubium
quomō hic corp⁹ xpī sit q̄tū sine mō quātitatiō Huic
respōdet henricus qōli. i. q. v. Et egidius de roma qōli
i. q. iiii. et qōli. 2. q. xvi. dicentis q̄ quātitas corp⁹ nō ē
sub spē panis nisi p̄comitāter. qz prim⁹ t̄minus ē substā
cia corp⁹ xpī Ideo q̄titas ē ibi p̄ modum scōi t̄mini.
substācia aut de se nō habet modū quātitatū Hac opio
ne im̄probata accedit guill⁹s olzam quē florē dicunt modū
num in quarto q. i. hui⁹ materie in solucōne scōe difficul
tatis Post opiniōm p̄p̄riā. Et dicit q̄ partes corp⁹ cri
sti nō sūt extra se inuicē i hostia/ sicut em̄ ē possibile deo
q̄ corp⁹ xpī sit siml cū corpe ita q̄ sit pars cū parte ⁊
ita q̄ q̄libet pars reliquā p̄tēni subintret ⁊ ita nulla sit
extensio ⁊ sic patet opio ⁊c Primi articuli questioe scōa
In scōa qōne pmi arti. mouet doctor Utrū sit possibi.
le idem corp⁹ localit̄ esse in diuersis locis Et post argu
mēta situata in pede q̄onis immediate dicit. hic tenetur
p̄clusio negatiua a multis Primo ad hoc ponit racōnes
henrici tres ex qōli. ix. q. xxxi. seu vltima Pr̄iā sumit ex
potencia agentis ad possibile tūc em̄ corp⁹ xpī possz esse
vbqz/qd est p̄p̄um deitati Scōa qz tūc p̄traria siml ef
sent in eodem quare ⁊ p̄dictoria. tale em̄ corpus i vno
loco esset frigidum ni alio calidū in vno p̄mederet/ ⁊ in
alio esuriret. in vno sanū. ⁊ alio ifirmū. in vno viuū.
⁊ in alio mortuū. Tercia racō sūt ex p̄mensuracōne

locati ad locū scōm vnū et multā sicut sunt q̄tū et con-
tinuum Thomas arguit ad idem in p̄nti dis. q. 2. p̄ci-
pali In q̄stūcula tertia illi q̄onis. soluendo argumen-
tū scōz. qz termini locati et ita loci sūt siml. et si locatus
sit extra t̄minos loci. erit extra terminos p̄pos Et addu-
cit de āgelo / q̄ nō potest esse in diuersis locis / igit a forci-
ori nec idem corpus. ibi supra q̄one t̄cia p̄ncipali in q̄sti-
uncula. scōa illi q̄onis i solucōne p̄ncipali Eleit t̄cō
egidi? roān? quez exorāt īfusa bituricēsis idem scēciēs
sed motus ex alio / q̄dli. 1. q. 1. et q̄dli. 2. q. xvii. sic em̄ res p̄
p̄pā naturā est t̄m in vna sp̄e. sic p̄ vna dimensionem est
t̄m. i vno loco Ad idem p̄metator occurrit bato noster
alanus. in quarto q. 1. hui? materie arti. 2. p̄dictōne t̄cia.
Et nozman? godofredo de fontibus in idem se p̄iungit.
cū bitone. vt sicut pat̄a sint mente p̄p̄nqui. q̄dli. iii. q.
i. quoz fundamenta numero duali ponūt Prīmū quia
nec vna mutacōne potest esse idem localit̄ in diuersis lo-
cis. nō vna. qz ē ad vnū terminū. nō ouab? qz nō vni?
ratio nis ex t̄cō p̄hilicōz. et v. methaphisice ca? de eo-
dem. nō alterius racōnis. qz t̄mini essent p̄trarū. et sic i
p̄possibiles mot? Scōa rōsumit seu scōm fundamentū
ex v. p̄hilicōz. qz termini motus sunt īp̄possibiles. ideo
et Et nota qz finis hui? q̄onis debet esse iste nūquid san-
guis / v̄l spirit? / v̄l similia que nō sūt de veritate huāe
nature essent eadem hic et ibi. hoc soluet p̄fato arti. scōo
questione p̄ma et

Tercia questio p̄mi arti. est Utrū corp? xp̄i possit esse.
si in celo et ieuaristia Dicit doctor q̄onem esse etiam.
fidelib? sed tho? p̄nti dis. q. 1. In solucōne ad p̄mū argu-
mentū donat causam ex p̄fione alteri? in ipm̄. est vbi.
erat illud q̄ p̄uersum ē. nō localit̄ sed sac̄mētali et
In t̄cō arti. p̄ncipali sunt tres q̄ones In quaz scōa q̄
rit Utrum intellect? catus possit uaturalit̄ videre cor-
pus xp̄i Collocatis argumentis in pede q̄onis ponitur.
opinio thome in p̄senti dis. arti. iii. q. iii. dicetis duo

Primum qd corp⁹ xpi in eucharistia nō pōt naturaliter
 cognosci ab intellectu viatoris. qz est obiectū fidei. scōz
 qd potest pgnosci a beato. 7 hoc actu beatifico. qz eorū
 qī enigmatē cognoscūt in via. succedit in beatificacōne
 visio clara Idem dicit richardus in sententia. qtu⁹ ad
 p^mū/leo ppter aliā racōnem. in pñti dis. arti. v. q pma
 qz scylumen naturale nō attingit ad cognicōnem hui⁹
 existencie Quātū ad scōm discordat. qz dicit qd beatus
 nō tm̄ potest videre hui⁹ modi existencia in verbo. sed in
 genere ppo. qz huiusmodi exñcia nō excedit facultates
 luminis glorie. 7 iuxta finem qonis respōdendo cuidaz
 dicto iohannis damasceni posito in pede qonis. dum di
 cit doctor subtilis Quāuis vn⁹ doct⁹ dicat eū loqui tā
 de āgelo qd de nobis. Hic doctor ē tho. vbi supra 2°
 In tertia qone hui⁹ arti. qñt Utrū exñcia corpis xpi
 possit videri in eucharistia oculo corpali Post argumen
 ta in pede qonis ponit opinio fratris richardi de media
 villa in pñti dis. arti. v. q. 2. dist⁹guentis de visu glorioso
 7 nō glorioso Et de videre naturalit. 7 miraculose. Et
 tūc dicit qd nenter pōt videre naturalit corp⁹ xpi in eu
 caristia Tho. hui⁹ qonis dat duplicem rōnem in pñti
 dis. arti. iiii. q. 1. Quā rō est. qz ibi nō pōt esse p⁹act⁹ i ne
 q nō est accō in corpibus Scda est. qz color respicit qti
 tatem p per se obiecto. corp⁹ aut xpi in eucharistia nō hz
 ordinem ad locum rōne qtitatis Sunt 7 ad predictar
 qonem duo dicta fratris richardi vbi supra Primum dic
 tum est qd nec lumen glie corpale qle ponit ī oculo glī
 ficato pōt attingere rem nō exñtem alicubi/ cui⁹ modi
 est corpus xpi vt hic Scōm dictum ē. qd nec per mira
 culum pōt aliquis ocul⁹ eleuari ad cognoscendū istud.
 qd xpi corp⁹ vt in sacmēto hz modū subitācie separe 2°

Distinctō. xi.

c Treca distinctōnem xi. In qua agit de psecōe.
 sacramentali sunt duo arti. Prim⁹ ē de trāsubitā
 ciacōne Scd⁹ de materia trāsubitāciacōnis Et diuūo

primo arti. iuxta possibile et factum. primo mouet doctor istam questionem Utrum transubstantiatio sit possibilis Et distincta triplici arti. ad questionem agrediendo secunda arti. ponit opinio fratris G. vii. in materia sacramenti eucharistie q. 3. opinione secunda et

Secunda questio est Utrum quodlibet possit poni in quolibet. et respondendo secundo arti. in oppositum in quo allegat augustinus. vii. super gen. ca. iiii. Et boetius. de duabus naturis ca. vii. nullo modo poni potest corpus in spiritu. nec euerfo Dicit Ad secundum dicit quod augustinus et boetius loquuntur in pacatione ad potentiam caritatis Sic respondet frater hugo de nouo castro. non doctor. sed bacchalaris doctor fratris patris aluphi quatuor sunt ponit distincta. q. 1. in solutione ad secundum argumentum et

Tercia questio est. et prima secundum factum Utrum panis conuertatur in corpus christi in eucharistia Et diuisa questione in duplici arti Quorum primum est. quidam dicit circa hoc tres fore opiniones Quarum prima est quod panis manet. et tamen cum ipso vere est corpus christi Hec fuit manicheorum opinio. et hanc tenuit suo tempore frater iohannes pisensis ordinis predicatorum. dum autem iohannes secundus scotus seu de dunis. ponit fundamentum opinionis iohannis secundus piensis in tertia ratione seu fundamento. Dicit propterea nichil est tenendum tamquam de substantia filii dei. nisi quod potest ex ipso haberi de scriptura et Et infra in eadem ratione addit Si dicas sicut unus doctor dicit quod mathei xvi. dicendo. hoc est corpus meum expresse. In sumus panem non manere. quia tunc propositio esset falsa. Hic doctor est thomas. in presenti distinctione arti. primo quod prima in solutione prime questionis et

Secunda opinio est quod panis non manet. et tamen non conuertatur sed deinit esse Hec est opinio fratris guillelmi oltram nobilis inceptoris in quarto suo in materia eucharistie questione. 3. in solutione septimi dubij Et post dicit doctor. Contra istas opiniones arguit quidam sic per primam. quia est in conueniens. et impossibilis et heretica. iste quidam est thomas. ubi supra Et idem est supra in questione 2. de quo doctor noster dicit

prosequuntur Contra etiam secundam opinionem arguit specialiter per
hoc quod ponit resolutionem in materia panis prestantem
Post descendit ad secundam articuli principalem qui est qualiter pot
est huiusmodi peruersio declarari. Et dicit Scotus quod transubstanti
aciacio non requirit nisi quod uterque terminus sit substantia. et sic ple
ne inobediencia ageretur. et quantum ad totale esse. et totale non
esse Et addit hanc secundam aliquos philosophi requirant scilicet mutua
peruertibilitas per naturam Unde aliqui sunt egidiani a fra
tre egidio bituricensi officio. sed romano origine in suis
theorematibus theologie Prius autem est aduertendum. quod
egidius de sacramento altaris edidit quendam libellum. modo qui
est editus liber de causis/aut liber intelligentiarum/aut liber
alibi bitois de maximis theologie etc Ita quod propositum pro
seu theorema Et immediate per medium sequitur ex eo perditur
Et sunt. scilicet. propositiones ut merito possit vocari liber per theco
stes. vocat tamen eum egidius librum theorematum. propter specu
lationes in eo contentas huiusmodi alti sacramenti. theoron enim rex
bus grecum. latine spectacula vel videre dicit Doctor noster
vocat illum librum triumpharum ut patebit infra. vel ex defectu
tu vere philosophie solum appenciam habentis exterius in philosophiis
vel secundo ex carencia permodi interioris seu fructus. sicut
sunt gallice baguenaudes Aut secundo. quod magis est credibi
le. quia in iocunditate spiritus est perditur. et dat legenti leticiam. sicut
truffe carnalibus. hec dixerim. ut sequentia magis pateant
Contra huiusmodi perusionis doctor noster inquirens modum. di
cit Sed de modo possibilitatis huiusmodi perusionis ponit sic
materia ut quid est omnino in distincta prius de generatione.
igitur agens respiciens ipsam ut quid respicit eam omnino in
distincta etc Egidius est ubi supra Post descendit doctor ad
secundam partem articuli. secundi quatenus terminum formalem huiusmodi trans
substantiacionis Et ponit opinionem thome prius parte summe. q
lxxvi. articuli. iiii. et vii. quod in natura humana nichil est nisi ma
teria prima et anima intellectiva Cuius opinionis sunt quatuor
rationes fundamentales ut patet in littera Et post positas ra
ones dicit iohannes mittens ultimas rationes et tenentes conclusionem

earum et cetera Dicit enim tho. in pñti distincōne arti.
 pmo q. pñā soluendo argumentū scōm. qñtūcule scie q
 pñt? tñm? bui? pñsionis est pñsitiū ex materia et forā
 seu anima i intellectā/nō vt anima intellectā ē/nec vt pñti
 tuit pñsitiū qd ē homo. sed vt dat esse corporeū et pñtū
 it pñsitiū hec tho. quo impugnato doctor dicit labijs te
 nēs eādem pñsionem dicit q materia habens modū
 qñtātū ē illō pñsitiū in qd sit pñsio panis. Hic ē egi
 dius thoreumate xxviii. xxix. xxx. repudiato egidio veit
 ad bellū henric? de gādauo duas ponēs forās ni homie
 nō tñ i brutis / qz homo duplici mutacōne et agēte pdu
 cit/nō sic brutū. qdli. iiii. q. vi. viii. xv. et xvi. et qdli. 2. q
 2. et 3. et qdli. iiii. q. xiii. et xiiii. in fine. et qdli. vi. q. xiiii.
 et qdli. ix. q. viii. et qdli. x. q. v. et qdli. xii. q. x. Rursus
 respōdendo scōe rōm opinātis adūli dū doctor subtilis
 dicit q scōm adūsarios matia hē esse simpliciter. Hec bz
 henric? gādensis qdli. i. q. x. Itē soluendo scōam rōs
 thome dū dicit doctor noster. respōdendo q scōm aliq
 qñtitas vñ qñtū subiecti in motu augmentacōnis vñ di
 nucōnis. tñm? aut qñtatis tñs vñ talis tñiāt hūc mo
 tū. et illū. hñ aliq sequit egidiū theoreuāre pō et cetera
 Quarta qñtio pñtis distincōnis ē Utz in hac trāslub
 stāciacōne panis anichillet In pñcipio ponit opinio gā
 denlis qdli. ix. q. ix. et qdli. xi. q. iiii. et qdli. xii. q. x. que
 stat in duob? Prīmū ē panis nō anichillat. scōm ē pais
 post pñsitiōm nō ē nichil/ sed aliquo mō aliq. Henrico
 imphato accedit egidi? roman? ad plū dicens panem
 nō adnichillari. qz post pñsitiōm in corp? xpi manet i ipō
 in potencia. qz materia vñqz pñmū ē. hec ille ex theo
 reumate pmo et xxxiiii.

c Itē distincōm xii. agit de accidentib? rñanē
 tib? post pñsitiōem eucaristie. Et sunt tres ar
 tituli Prīm? de esse accidentiū rñanenciū Scō? de eoz
 accōne Tercius de trāsmutacōne et
 Luca primū arti. sunt due questiones Prima ē Utz

in eucaristia sit aliquid accidens siue subiecto.

Et in soluendo inuocit duorum opinioniones doctorum.
Prima est beati thome in presenti distinctiōe. articulo
primo questione prima soluendo argumentum tercius
questiūcule tercię cū vnius compositi tantum sit vnus
esse illius esse ex pñti ⁊ per actūs articulo primo est cu
iuslibet accidentis illius totius ⁊ ita si accñs separaf
a subiecto deus dat sibi nouum esse. Secunda
opinio est gādēz quoli. quarto. qñtione. xxxvi. Quan
do inquit accñs separatur a subiecto deus dat sibi quā
dam virtutem supernaturalem. per quam virtutem
potest per se esse. licet sine ea esse non possit. Post sa
tis diu soluendo. quartum dubium modicum ante so
lucionem argumentorum principalium dicit scotus.
nisi probetur illud fundamentum aliquorū q̄ accidēs
variable non potest inesse alicui nisi mediante accidē
te invariabili. hī aliqui sequuntur dominum egidium
quolibeto tercio. questōne. x. rē.

Secunda questio primi articuli. Utrum in eucaristia
quodlibet accidens sit sine subiecto
Et ponit duas opinioniones extremas.

Prima est egidij extheo. xxxvi. xxxvii. xxxviii. ⁊ xxxix.
dicentis esse solam quantitatem sine subiecto

Et ad hoc ponuntur quatuor rationes. que patet in
textu doctoris.

Secunda opinio est gaudredi pictauēsis in quar
ta parte summe in materia de eucaristia ⁊ est nullum
accidens potest esse subiectū accidentis alicui⁹ ⁊ per
consequēs quodcūq; accidēs in eucaristia ē sine subō

Et post modicum an solucōez argu. pncipalium dicit
doctor scotus q̄ aut dicerent quātitate subē corpe non
esse aliud ab eēna tal substantie rē. est guill's de okani i
quarta. q. pma huius sacramenti. rē .

In 2° arti est vnica q̄stio. l. vtz actidēcia i eucaristia
possint hēre quācūq; actionem quam poterāt hēre i sbo.
hec q̄stio vnica velut fenix i doctore poita ē nulla hñs
p̄silem i p̄ti dis. i duoz articuloz medio quoz p̄mus
duas. 2° tres possidet q̄stiones. 7 faciunt dyapente quod
arismetrici sexquialtera nōiant s; p mediū vnicum in
vi. surgit 7 p̄fectū efficit qd iacebat i p̄fectū vt merito i
duodecīa sic dis. xj. em quaternaria aut triquatuor con
ficiūt qd igentis ē lñis dū bis tria sex 7 bis sex duodecī
p̄lagiat. 7 sic laudata tñitas q̄ aduob^o icipit sed addita
vnitate p̄ficiť s; gloriofus senari^o quē tñitas adimplet
duode^o fama magna celebret senario p̄stitut^o 7 q̄drato
Sed ad q̄stionē veniam^o qd alibi doctor n̄r nō efficit p
vacat. hec qd distin. vt dñ sit idē vacat 7 extra. Extraq
dem nō sunt a doctore 7 si i libris repiūtur doctoris vt
mento dici qat extra non sunt a doctore s; bene sunt in
doctore nisi forsan cōiter vacat sumat 7 dicat qd illud
vacat qd frustra ē aut velt p̄ter i tētum non ita hic vbi
Quatuor vacat. hāc qōnē distīgūt tho. oppiōe p̄posita
hic ei q̄tuor vacat d̄ q̄b^o scē mēionē doctor. doctor sol
uēdo q̄tū argu. pncipale hui^o q̄stionis credo addit vaca
tionē seu ocio. vñ 7 nom accepunt post lecturā cōpletā
r̄uiledo q̄ scripserat. Et in ē q̄ qdā libzi ea hñt 7 qdā n̄
Post argu. igit i pede q̄stionis pōit. opio tho. i p̄nti. dis.
arti. i. q. pma i solucōe. 2°. q̄stucule q̄ i accōib^o natura
lib^o fore sbāles n̄ sūt p̄ximū 7 i mediātū pncipiū actōz
s; agūt mediātib^o q̄litatib^o actis 7 passiuis tāq̄ p̄p̄is
istrumtis. Et si arg. q̄ eū q̄ nichil agit vltra spēs lūa s;
vtute illi^o cui^o ē istrū p̄t hē seza ad forāz stām. Un i
p^o arg. hic q̄ tho. scot^o dīc. dicūt ei q̄ actidēcia r̄cipiūt
hui^o vtute istrālē eo q̄ cāt a pncipis eēnalib^o sbe boc

habet thomas in eadē questione. Ex hinc doctor soluit
secundus mentē p̄p̄uā ⁊ ē p̄uā cōclusio q̄ nec accidēs
sep̄atum nec cōiunctum p̄t per se attingere substāciam
yt f̄minum. Et satis p̄pe incipit p̄mū vacat cui⁹ extat
incipium. Cōcedo p̄mā p̄bacōez sed sc̄da est falsa. Et du
rat vsq̄ ibi. p̄terea. Om̄is potēcia mere passiua ē p̄tra
discois. ix. metha. Et ē rō cōtra tho. vnde in eadem rōe
dicit doctor. Dicūt enim potēcias fluere ab eēna aīe hoc
dicit tho. q. lxxvij. arti. vi. p̄terea in argu. quod incipit
p̄terea q̄to metheo. singulū est illud qd p̄t i p̄p̄uam
opacionem ⁊c. Dicit doctor ⁊ hoc arguit sc̄dm vnum
p̄ncipiū istoz. Illa forā ē p̄ncipiū agēdi i q̄ generans ⁊
gei tū assimilant. h. h̄z tho. p̄ma pte lūme. q. xi. arti. v.
Post mod̄ tres p̄batas p̄culiōēs mouz m̄lta dubia ⁊ p̄
solucōez octauū dubij lōge p̄ solū cū dimidio q̄ solucio
incipit. Ad sc̄dz dico q̄ h̄ret grad⁹ iste ⁊ ille sint eiūsdē
rōis i se ⁊c. Incipit sc̄dz vacat cui⁹ ē exordiū. Et si ar
guas sic subā necessario requirit ⁊c. ⁊ ē mai⁹ q̄ p̄mum et
durat vsq̄ ad illū locum. Et si q̄ras aquo iducit illa q̄
litas an agenerāte yt generās. ⁊c. Ubi incipit sc̄cum va
cat imēdiate. ⁊ est min⁹. ⁊. vacat ⁊ q̄teāle p̄mo ⁊ du
rat vsq̄e illū locū. Et si arguas tunc illa alteracio p̄uā
tunc nō h̄z f̄minū ⁊c vbi incipit q̄tū vacat qd ē mai⁹ oī
bus ⁊ durat vsq̄ ad illū locū. Ad sc̄ciā cōcedo q̄ spēs se
pate possunt corūpi ab agēte creato ⁊c. In. 5. articu.
lū. iii. q̄stōes. P̄ria an oīs trāsmutacō possibīl cāri ab
agēte creato cō accidēcia i eucaristia manēte necessario
requirat eādē quātitatē manēr. Et pōit op̄io gedofredi
de fōtib⁹ quo. xi. q. 3. q̄ n̄ solū ē possibīle quātitatē eādēz
manēr hic s̄z n̄ ē alia talia q̄titas i rarefactōez ⁊ p̄dēsacō
nesp̄ez ita. i. q̄ nichil p̄oris reācat i posteriori. Ex h̄c
hac ip̄ugnata op̄iōe pōit op̄iōez p̄p̄a dices q̄ i eucaristia
manēte pōt i telligi q̄duplex muta⁹ p̄. d̄scēdit ad q̄dā
op̄iōm quam dicit esse cōmunē. sc̄z. q̄ in rarefactione
quantitas sit noua non tota sed pars in eodem.

hec est opinio fratris iohannis de roditon in quarto distinctioe
p. q. 3. articulo quarto. 27.

I Secunda huiusmodi articuli est verum possibile sit cir-
ca eucaristiam fieri aliquam transmutationem
corruptivam illorum accidentium. Hic ponit opinio tho-
me pntis dis. articulo. 2. in solucione principali scie que
stioncule. esse subsistens quod convenit dimensionibus re-
manentibus est pforme illi esse quod pus substantia panis
habebat. vñ esse in quo dimensiones existunt tollit eisde
passionibus quod tolleret substantia existente. Et ideo eodem modo
corruptur accidentia remanentia sicut pus corrumpti po-
terant. Et post arguendo contra thomam doctor tangit di-
plitem opinionem de quantitate. pma cōis. scōa est q
quantitas sibi non differt a substantia nec qualitas qualitatis
a qualitate. hec est opinio guilli okam in. iij. q. pma hu-
ius sacramenti. 27. Questio tertia huius articuli est verum
in aliqua transmutatione facta circa eucaristias neces-
se sit substantias alias operatione divina redire. hic sunt varie opi-
niones. prima est papae innocencij. tercij. scz. libello de
officio missae parte. 3. capitulo. de fractione quod substan-
tia panis. redit. Secunda est scōral. thome scz in pñti dis.
articulo secundo in solucione principali. secunde questiu-
cule quod materia redit. Et debet exponi hec opinio ut in-
telligatur non de materia amichilata. quia quod versus
est in nichilum secundum eum non potest redire idem
numero nec de materia conuersa in corpus cristi. quia
tunc corpus cristi possit conueri in panem et ita de ma-
teria quam deus creat de nouo. Et arguit iohannes con-
tra thomam et in primo argumento dicit tunc materia esset
sine forma quod dicit doctor iste simpliciter esse impossi-
bile. h. hz tho. pñti pre sue. q. lxvi. arti. p. i. eod argu p.
dicte sco. quod agēs nat ale nō genāt nisi de matia quāta
maxie se dñstā. i. scōz tho. vbi sup. Et addit subtil filii in
pñt gnāre nisi cū illa gnācōe pñtet aliq corrupcō et spālī
scōz istū. i. tho. vbi. s. arti. 2. Tercia opinio e archiepisco.

et patriarchalis egredius in theorematibus theoroate
xliii. et xlv. quous et thomas ponit eam qui tamen non
fuit archiepiscopus. Dicit enim quod sic forma subalis non recipit
in materia nisi in mediatis dimensionibus inmensitatis ut patet per
metatorem philosophorum. et inde suba orbis ita quod sunt
non recipiendi immediate foras subale et sic iuncte ita sepa
re. quia posteri non variat prius. id si fiat corruptio in spe
bus possunt recipere immediate formam subalem. ita quod virtu
te divina dabit dimensionem nature materie propter proprieta
tem ad ipsam vel ex puncti adveniet materia propter commuta
tionem naturalem ad formam subalem. Et iuxta hoc opinio solen
nis sancti gaudensis quod li. viii. q. xxxvi. dicens quod si ex ta
libus dimensionibus generetur unis sine materia post ea ex p
tibus nutritibus generabitur suba et materia nutritiva erit ta
des materia illa. Quia proputado solenne est minoris fra
tris richardi de media villa pontis dis. arti. secundo. q. 2. in
solucone principali. inquit enim quod in transmutacione per causas
accidentibus collatum est posse transmutari. non solum in formam.
sed in infinitum gradum actualitatis que est materia. et sic ac
cidencia resolvuntur in materiam ex possibilitate eis annexa. et
sic concordat cum secunda opinione in materia sed differt. quia secunda
dicit hoc fieri immediate a deo. hec non immediate sed per ac
tionem agentis naturalis et

c Intra dis. xiii. querunt due quiones. Prima est. Ut
sola accione divina possit confici corpus cristi
Istam questionem doctor articulat triplici articulo Et
primo articulo multum infra predestincto de duplici respectu
intrinsecus. et extrinsecus adveniente querit doctor
in quo subiective est accio. sed cui inquit videtur quod in passo. se
cundum philosophum 3. philosophorum. Hec est opinio fratris guillemi varrois
doctoris scoti li. 2. dis. prima q. v. Et in quarto in materia
eucaristie quone ultima in solucone primi argumenti princi
palis. et tunc inveniatis eiusdem et
In tercio articulo in quo agit. an accione alicuius creati
ut instrumentaliter agentis. possit confici eucaristia.

In principio ponit opio ex dictis thome pma pte sume
q. lxxvii. arti. vi. in solucōne pncipali. q̄ ista puerisio pō
sset creato puenire vt instrumētali agenti. Tū pmo
quia accidens potest esse instrumētali agentis ad genera
eōz substācie. igit̄ in pposito a sili ex thoma ibide. Tū
scōdo pbandō antecedens. q̄necumq; sunt duo actus/quo
rum neut̄ includit aliū. nō reducūt in idem principiu;
Sed dare esse materie. ⁊ opari. sunt duo act⁹/nō inclu
dentes se inice. vt patet. ergo si forma substācialis dat ēē
materie. nō erit principiu; opacōnis. sed acciden s. thō
mas vbi supra arti. pmo in solucōne pncipali. Et si ar
guitur ptra eos. quia intellectus si est accidēs absolutū
distinctū ab anīa per se poterit beatificari. Scōdo q; sub
stācia siue q̄ntitas subē/est obiectū intellectus. g. pnci
piū immediatū opacōis. Ad p̄mū dicit thō ibide arti. vi
i solucōne pncipali. ⁊ solucōne argumēti scōi. q̄ de?
nō p̄t q̄cūq; absolutū separare a quocūq; absoluto. Ad se
cundū dicit idem pte eadē q. lxxvii. arti. i. i solucōne
pncipali. scōi argumēti. q̄ illa opacō ē itecōalis nō re
alis. Post doctor incipit arguere ptra thō. ⁊ i scōa rōne
dicit. quot autem confirmant istam rationem per hoc
q̄ in distincōne passionis cadit subiectum est thō. eadē
pte q. lxxvii. arti. vi. in argumēto p parte quā tenet an
solucōnem pncipalem. ⁊ quia fit mencio de triangulo
⁊ ysoche. oportet figurare. ⁊ quia fit mencio de spe triā
guli/que sunt tres aut em latera omīa sunt eq̄lia. ⁊ sic
dicitur ysopeuzos in greco et equilaterus i latino. aut
omnia latera sunt inequalia. et sic dicitur scaleron in
greco. ⁊ equicius per contrariū i latino. gallice equier
re. Aut habet duo equalia tēciū in equale. et sic dicit
tur ysocheles in greco. altera parte longior in latino.
Post modum doctor ostendit. q̄ thomas non bene rē
net istam instanciam dicendo. q̄ illa accio est intencio
nalis non realis. quia intencio est forma realis. Ideo
habet principium actuum reale

Nec valet fugere ad fantasma. qz s'm eos essentia ag'li
mouet itellectu angeli ad ppria intellectiones. hoc habet
thomas pma pte summe q. lvi. articulo pmo. in solucōe
principalis. Deinde dum iohānes dicit. Alia instācia p'nci-
palis ad tciū articulū ē talis. possibile ē creaturam in
virtute diuina causare alia cognicōz ppria a deo. g' mul-
to magis possibile ē accidēs in virtute substantie care sub-
stācia. Est thomas eadē pte sumē. Et q. eadē articulo tciō
in solucione principalis ē

Scda questio p'ncipal ē. Etz quilz sacdos possit cōfice-
re eucaristiā. Et infra dum agit de inēdicto circa locū
Dicit frat richardus de media villa. in presenti distictō-
ne. articulo quarto q. i. in solucōne p'ncipali Si ē i' d'ic-
tus a iudice latum ē locū/scienter celebrans. incurrit
inregulāritatem. extra de clerico excommunicato ministrā-
te. capitulo postulasti ē

c Circa distictōnem xiiii. In qua incipit agere de
penitēcie sacmēto. et prouat vsqz ad xxii. dis. in
clusiue/ita qz sunt de isto sacmēto nouem distictōes. sic
de sacmēto eucaristie sex. Adouet qtuor qones. in pma. d.
Prima ē Etz penitēcia necessario requirat ad delecti-
onem peccati mortalis. post baptismū pmissi. De articu-
lat doctor istam questionem triplici articulo ē
Primus articulus ē/ quid ininet i peccatore transeūte
actu aquo dicit peccator. Respōdet thomas ipnti dis.
q. 2. articulo pmo in solucōne p'ncipali scde questiūcūle
Adanet in anima que peccauit reat' culpe/qui ē quedā
obligacō ad penam debitam illi culpe. Et ē relacio fun-
data nō super actum culpe. sed super essentiam anime
p'pria tamen culpa actuali ē

In secundo articulo allegat boetium dicentem. qz p'ea ē
ordinatiua culpe. Et nō dicit locum vbi hoc dicit boe-
tius. Hoc autem dicit in libro quarto de solacōe phie
psa quarta. Feliciores iquit phia superbos/suple luen-
tes. qz si eos nulla iusticie pena coherceat ē

In principio scilicet arti. allegat augustinum dicentem. Subi-
 sti dicitur et ita est ut peccata sit libi quilibet peccator et locum non notat
 hoc. dicit augustinus primo libro professionum capitulo xii. in fine et
 Secunda questio est. Utrum actus peccati requiritur ad delectationem pec-
 cati mortalis sit actus alicuius virtutis et ista probatio facta
 conclusioem primi arti. allegando augustinum dicentem. quod
 voluntas copulat pariter cum plebe et locum non notat. augustinus
 autem. xi. de tri. capitulo. autem. de magnis et. viii. de prius sic dicit
 voluntas quod corpori obiecto sensus formam admovebat
 foras iugebat. Sic et animi recordatis ad memoriam pervenire
 bat. Et post in secundo membro 2. arti. ubi dicit doctor sic tac-
 tum est li. 2. contra libri sunt false. at nichil habet. ubi autem sic
 haberi sic tactum est li. 2. dist. vii. q. unica. et bene dicit doc-
 tor tactum et non dictum. quia plures accipit in illa questione quod dicit
 doctor accipi virtute quam forma verborum et
 Tercia questio est. utrum peccata sit tamen vni pene inflic-
 tia. Et dicit per argumenta in pede canonis. hic dicitur quod cuiusque
 tunc in appetitu contrarius aliquid etiam in intellectu sic alia lue-
 eadem plures. de hoc in secundo. Et per de contra aut vacat sequitur aut
 falso scribitur. dicit autem esse sic de hoc li. secundo dist. xxxvi. q. vi
 et arti. 2. et collatione prima. Iterum infra dum sequitur ad pro-
 positum veritates superas speculativas non possumus natura
 licet nosse et sequitur li. dist. et nichil post de comuni aut fal-
 so scribitur. debet autem sic esse libro primo distinctione. xli.
 questione unica et

c Circa distinctionem xv. doctor querit quatuor
 questiones. Prima. utrum cuiuslibet peccato ac-
 tuali correspondeat propria satisfactio. Hanc articulatur que-
 stionem articulo duplici. Et primum articulum in quibus
 membra distinguit quorum secundum est. Utrum sit
 homini possibilis satisfactio deo. De hoc dicit beatus an-
 selmus li. primo et secundo. cur deus homo quod non homini possi-
 bile sit satisfacere de peccato deo quem offendit et
 Secunda arti. dividit in quatuor dicta. et in quarto dicto. ponit
 opinio thome in presenti dist. arti. i. questione facta in solutione

pncipali scde qstiuucle. ⁊ fratris richardi de media vil
la eade dis. arti. i. q. v. i solucōe pncipali. ⁊ henrici qd
libeto viii. q. xviii. Dicūt isti qd ⁊ si satisfacō ex terior pio
vno peccato possit separi a satisfacōe p alio vt pote qm
orat nō dat elemosinā tñ nō pōt extior satisfacō fieri de
vno peccato ita qd iste remaneat i alio peccato ⁊
Secunda qō est. Qtrum qcumq; i iuste abstulit vl' deti
net rem alienam teneat illud restituere ita qd nō possit
vere penitere absq; tali restitucōe. i scdo argumeto al
legat ieronimū dicēte. qui dicit deū impossibile pcpisse
anathema sit. sed locū nō noiāt. hoc h; ieronim' ad da
masuz papā i epla de explanacōe fidei catholice Kur
s' i pede qōis allegat ius. Et dicit xiiii. q. xvi. ⁊ n pōt
capituluz i multis libris debet aut esse ca' si res. Arti
culat aut hāc qonem qdruplici arti. Et in tēia pclusioē
scdi arti. allegat augustinū li' de ci. dei dicētem. qd me
liore in domo panis q; mus. ⁊ de pmoni cursu est i me
dio locus vacuus ad ponendū qdli. li' ⁊ in medio vacui
.c. ad sciēdū capitlm Est aut auctoritas li' xi. ca' xvi.
Et in eadē pclusione dicit doctor. Ista aut scdm rectaz
racōz/nō p̄stīt in indiuisibili sic dicit quidā mot' ex b'
qd iusticia hē tātū mediū rei. cetere vtutes mediū rōnis
hic mot' ē frat richardus de media villa li' tēo distictō
ne xxxiii. arti. iii. et q. iii. Et henric' qdli. vi. q. xxi. Et
dū i mediate doctor p hoc arguit. dicit hoc em falsum
est vt declarat libro tēo di. Et post est vacat aut p̄mū ē
falso scribit. Debet aut sic esse vt declarat libro tēo disti
ctōne xxxiii. q. vnica. i solucōe pncipali post medium
in quarto pclusione hui' articuli/que est de mutui daci
one ⁊ p' ibi ad iuste p̄hēdū opz seruare equalitatem sim
plicit' i nūero/ vl' i pōdere. exceptis qbusdē casib' o qd
dices i sic. dicit doctor. rō h' affigāt a qbusdā. qz vsus
pecunie est eius consumpcio igit concedens eaz. mutuo
consumit eam. Nec est ratio fratris richardi dis. pnci
articlō v. q. v. modicū añ solucōz argumētoz pncipaliū

Post modū in q̄to membro articuli iiii. cui sc̄z sit satisfactō faciēda siue r̄stitutio. ⁊ per quē dicit doctor subtilis. dicit vñ doctor qđ p̄fessor vel alicui ō cui⁹ fidelitate c̄dat. hic vñ doctor videt eē thō. in p̄nti distinctiōne arti. v. soluendo t̄ci. argumētū q̄rte q̄stiuēde sc̄dm qđ exponere videt passum istū frat̄ hugo de nouo castro p̄ntis dis. q. v. arti. 2. c̄lusiōne sc̄da i soluciōne p̄mi cal⁹. Ultiō r̄spondendo viii. argumēto p̄ncipali seu penultimo cui⁹ r̄spōsiō manet ad illō ō adultera muliere dī ⁊c. P̄riā r̄nsiō ē fratris richardi ō media villa p̄ntis dis. arti. v. q. iiii. soluendo nonū argumētum qđ ip̄a dī reuelare t̄nē suū filio suo spurio. ⁊ inducere eū addimittē dū hereditatē vero heredi p̄ hoc qđ iniuste occupat. R̄nsiō sc̄da est hostiensis in summa qđ dicit copiosa li. v. titlo de penis ⁊ remissioib⁹ qđ debz reuelare culpā suā marito qđ assignet hereditatē ⁊o heredi qđ est licitū s̄m iura imperialia ⁊c.

Tercia p̄missa questione in q̄ nichil occurrit est q̄rta q̄stio. Utrū dāpnificās aliquē in bonofame teneat ad r̄stitutōm ita qđ pei tere nō possit nisi famā restituat. Hāc q̄onem t̄plici mō distiguit. ⁊ iuxta finē p̄i moi allegat auctoritatē salonis inq̄t em̄ puerbioz ⁊ quo non quotat ea. debz aut̄ dici r̄ix. ea. dū dicit qđ cito c̄dit leuis ē corde. El bi notādū ē qđ illa auctoritas sc̄dz veritatē ē i r̄ix ecclesiastici. ⁊ tū in textu nostri doctoris sc̄dm qđ i plurib⁹ libris ex intencōe asperit quotat in puerbis. Unde oportet qđ fuerit in p̄mō origiālī defect⁹. aut qđ doctor ex quadā i p̄meditacōne locut⁹ fuerit. Vel t̄cō qđ hoc nomē puerbiū vt p̄mune ad omēs libros sapiēciales libro ecclesiastici appaurent sic hoc nomē sapiēcia p̄mune ē quicqz libris sapiēcialib⁹ vt p̄z in p̄ncipio epistolaz. qđ dicūt in missa ex libris illis. ⁊ tū illoz vñ ex libris quicqz dicit liber sapiēcie. Vel q̄rto qđ solū in p̄muni p̄biū sumplerit qđ ad illos quicqz libros vt sit sensus qđ p̄dicta autoritas ē in puerbis. i. libris sapiēcialib⁹ seu vno illo

rum Unde in q̄tis nostris doctoris p̄muniter hic non
quotat capitulū nisi fiat de nouo qđ propositū ostēdit.
Unde et ieronim⁹ in p̄logo sup̄ puerbia salomonis fate-
tur se repisse librū ecclesiastici noīne in titulātū pabolaz.
In fine aut̄ p̄mi modi ponit illa auctoritas iacobi scđ
Qui nō offendit in verbo hic p̄fect⁹ ē vii. sed capitulū
nō quotat Et in scđ mō allegat auctoritas deus. xvi.
iuste qđ iustum ē exequeris nō tñ de t̄minat capitulum.

c T̄rea dis. xvi. sunt due q̄ones dimissa p̄ma. qz
nichil occurrit Scđa ē Utrum reissio v̄l expul-
sio culpe et in fulsio gracie sit vna simplex mutacō In se-
cūda p̄clusionē dū allegat aug⁹ dicens peccatū int̄m ē
malū inq̄tus adiunt de bono. sed spaciū ē vacuū debet
poni in euehendo. et in eadē p̄clusionē ante obieccionem
dū dicat. sicut dictū ē in p̄mo libro di. et post aut̄ vacuus
sequit̄. aut̄ falsa scriptura debet sic haberi sicut dictum
ē in p̄mo libro dis. xlv. questione vnica Tandē respōden-
do scđo argumēto in oppositū pedis q̄onis. dicit scđm
argumētum de pon. et posteriori ponderat ab aliquibus
liby aliqui sunt tho. xvi. dis. iiii. q. i. arti. iiii. in p̄ncipio
Et frat̄ richard⁹ eadem dis. arti. iiii. q. iiii. Et veteres
philos. qz ponēdo distinctōz istoz rāq̄ mutacōnū querē
ordinem rē

c T̄rea dis. xvii. mouet vna qđ Utrū necessariū
sit ad salutem peccatorū omīa peccata sua p̄fi-
teri sac̄doti. in argumēto in oppositū allegat ambrosi⁹
n̄ pōt q̄s p̄ iustificari a pctō nisi añ peccatū fuerit p̄fess⁹
ē aut̄ in libro de padiso Et aug⁹ ecia ē in libro de penitē-
cia. nemo dicat tibi occulte ago penitēciā nouit deus rē
Articulat autem q̄stionem ēplici articulo rē
In p̄mo p̄mi arti. dicit doctor qz non recte loquit̄ gra-
cian⁹ de iure legis nature rē. hec habet i de t̄ctis distic-
cōne p̄ma. huānū. iuxta aut̄ mediū arti. tangit Utrum
greci p̄fiteat̄. et in quodā loco dicit Conficere in sermen-
to v̄l vti ista forma batizet̄ szuus rē. De quib⁹ nō et post

in aliqbus libris scribit xp̄i ⁊ male lex xp̄us n̄ sit malus
sed optim⁹ in aliqbus est vacat ⁊ hoc implete. debet au
tem esse de quibus nō tacent latini Juxta aut finē arti
p̄tit doctor nūq̄ dicemus scōm scz qđ illud p̄ceptū h̄et
ex v̄bis alicui⁹ apostoli Videt hic dicere frat alexāder
de balis. i quarta pte summe. tractatu de p̄fessioe q. ix.
ex illo v̄bo apli Cōfitemini alitū peccata vestra ⁊c
In p̄ncipio scy arti. q̄ sunt p̄fitenda. respondet frat ric
bard⁹ in p̄nti dis. arti. scđo q. iiii. In solucōe ad p̄mū ar
gumētū. si h̄z mortalia solū tenet ad p̄fessioē mortaliū
⁊ nō venialiū Si aut habet sola venalia. p̄p̄t p̄ceptū
ecclesie tenet i illo casu ad illoz p̄fessioē Itēz circa fi
nem arti. dū agit de q̄n. tenent peccatores p̄fiteri. Po
ni: duas opiniones p̄tanas Priā ē fratris alexādi de
balis de q̄n p̄fessionis q. 2. q̄ ⁊ ante temp⁹ statuti de p̄f
sione fienda in pasch. ⁊ post temp⁹. tenet ex̄ns in pecca
to mortlī statim p̄fiteri habita oportuitate confessionis.
Alia est fratris richardi in p̄nti dis. arti. iiii. q. vi. q̄ nec
statū an̄ t̄p̄s statuti. scz t̄m in voto p̄fiteri p̄ aliq̄ tempore
an̄ mortem nec post t̄p̄s sed p̄ voto p̄fiteri semel i āno
Descendit post ad argumēta p̄ncipalia Veniens autēz
ad quartū argumētū in quo dicit q̄ null⁹ tenet ad im
possibile ⁊ q̄ om̄s homo ē mut⁹ inter eos/qui nesciunt
linguā eius. iō nequit p̄fiteri. ponit opinionem thome i
p̄nti dis. q. iiii. arti. quarto solnendo scōm argumentum
quarte q̄st̄iūcule. dicentis. Debet p̄fiteri per int̄p̄tes v̄l
p̄ aliqua signa alia a v̄bis q̄ p̄t esse nota sacerdoti Ad
quintū aut qđ erat. qz nō h̄ns sacerdotem p̄ntem nō tē
tur p̄fiteri sacerdoti dicit thō. vbi supra qđ ē fienda per
scriptum Et in textu nostro dum sequit sicut legitur o
cātuarie se qui milit. Et post est vnum vacuum in quo.
debet esse ad curiam p̄ ab solucōe/iste cātuarientis est
beatus thomas martir qui. quia male p̄miserat anglo
rum regi. de ceptis sup̄libertatem ecclesie scripsit alex
andro tercio vt libi indulgeret penitencia imposita pa

et in legenda aurea in de vita eius

c **Q**uoniam xvi. et xix. distinctōnes simul. duas
q̄res q̄ones **P**riā ē. Utrum potestas clauium
ecclie tñ modo se extēdat ad penā t̄palem. Scda ē. ut
cuiuslibz s̄c̄doti in suscepōne s̄c̄docij. p̄ferat clauēs reg
ni celoz. Et hanc soluit p̄mo in quibz distīguens arti.
Et in p̄ncipio t̄c̄ij arti/qui ē q̄ hec ⁊ illa clauis nō sunt
vna clauis. sed due. **P**onit opio tho. p̄nti dis. q. i. soluē
do p̄mū argumētū sc̄dē q̄stūcūle dicētis q̄ iste clauēs
idem sunt cū caractere s̄c̄docij ⁊

d **I**missa xx. dis. q. opinio nō. occurrit i. xxi. duas
mouet questiones. Quaz p̄ma ē. Utrū post hāc
vitā posset aliq̄ peccatū dimitti. allegat i. t̄cio argum
to pedis q̄stionis damacen. Et est libro sc̄do in fine q̄rti
capitli. Et querit ifra q̄. penitēcia correspōdet peccato
veniali sc̄dm dīnam iusticiā. Dicit alexād de halis i. ex
posicōe litterali p̄ntis dis. q̄ sibi p̄ se correspōdet pena
etna. p̄ accidēs aut t̄pali. Et dum arguit p̄ doctorem
p̄ opinionem. q̄ tūc aliq̄s esset siml dign⁹ vita eterna. ⁊
dign⁹ pena etna. q̄ habēs caritatē ⁊ ex̄ns i. peccato vei
ali ecia sc̄dm actū ex sc̄da sc̄dē fratris alexādri de halis
tractatu de peccato veniali. q. ix. dicit q̄ pctō veiāli per
accidēs qñ p̄iungit cū peccato mortli debet. peā etna
nō racōne sui ⁊

Scda q̄o ē. Utrū p̄fessor teneat necessario in q̄cūq; ca
su celare peccatū i. p̄fessione sibi detectū. Articlat q̄onē
quī tuplici p̄clusiōe. **P**riā p̄clusiō ē. celare pctm in p̄fess
ione detectū tenet s̄c̄dos de lege nature. Hāc p̄clusiōz
pbat fr̄at rechar dus de media villa in p̄nti dis. arti. iiii
q. i. q̄ eadem p̄sona vere affirāre pōt aliquid in p̄loā al
teri⁹ loquēs qd vere negat i. p̄pā p̄loā loquēs. igit a si
mili homo sp̄ntans p̄loāz diuinā. In foro p̄fessionis po
test vere aliquid affirāre qd extra illud for pōt negare
vere/ qñ loquit⁹ vt gerēs p̄pam p̄loāz. igit extra forum
dicendo se illa audiuisse vel sciuisse mētitur/ sed vitare

mendaciū ē de iure nature. ⁊ maxime mendaciū pñicō
sum. Preterea argumēto scō ⁊ richardum dū dicit doc
tor q̄ licet peccata in p̄fessione detecta in vli posse dice
re ⁊ in p̄fessari nō relata ad p̄sonam p̄nitentē ē idem ric
hardus vbi supra q. 2. 2c

Accedit post ad quartā q̄onem inuestigādo quis tēat
celare ⁊ qñ ⁊ cui. Et de cui dicit guill's altitudorensis
quarta p̄te summe tractatu de p̄fessione ca°. v. q̄ cuils
tenet celare nisi supiori cui in casu pōt reuelari. Ad ter
ciū argumētū de p̄ncipale sac̄dote quē p̄duxerūt aliqui
iterficere in neōre ⁊ auq̄ intret nemo / vn⁹ reuelat sibi
in p̄fessione. videt dicere frat richard⁹ in p̄nti dis. arti.
iiii. q. 2. in solucōne quiti argumēti p̄dicōalit tñ q̄ tenet
intrare nem⁹ ⁊ si exponit se morti hoc ē p̄iusta cā vt lex
uet legē de dei sigillo p̄fessionis. Kursus solnēdo lectur
argumētū de abbate qui scit p̄ p̄fessionē suā monachus
morari in loco suspecto ⁊ societate inhonestā. Pri⁹ dicit
scdm̄ m̄tem p̄pam. post modum addit licet aliq̄s dixe
rit q̄ p̄fessor nullo mō pōt se aliter habere ad p̄fessum rō
ne p̄fessionis ⁊ quātū ad quēcūq̄ actum extra forū illuz
q̄ si penit⁹. nichil audiisset. hic aliquis ē bēricus de gā
dano q̄li. viii. q. xviii.

c Irea dis. xxi. vñā questionem querit. Et p̄ pec
cata p̄ penitentiā dimissa in recidiuātē redeāt eadē nūc
20. Articulat istam questionē t̄plici arti. In p̄mo dicit
richardus arti. p̄ntis dis. q. p̄ma / q̄ de potētia absoluta
dei nō pōt redire idē peccatum numero. q̄ scdm̄ augus.
lxxxi. q. q. iii. deo actore fit nemo deterior 2c

p Reter missa xxi. dis. i. qua agit de sacramento.
extreme vñciois quia nil occurrit. ponendū t̄ā
seamus ad xxi. et xxv. distinctōnes. In quib⁹ agit de
sac̄mēto ordinis et in xxi. solum querit vñā questionē
Et t̄ i ecclesia sint septem ordines eo mō quo ordo poi
tur sac̄mentum. Articulat hanc questionē quadrupli
ci articulo. Pri⁹ ē quid ē ordo vt hic loquimur d̄ ordiē

Respondet frat iohānes bonauēture. art. scđo pñe pñs
pñtis dis. q. 2. Ordo ē potestas spūalis ad aliquē actus
exequēdū in ecclesiastica ierarchia. Cōtra hoc inq̃t / doc
tor noster ex ista discripcōne sequitur q̃ epāt' sit ordo
qđ ē 3' eos. Patet pēndem bonauētura in scđa pte hui'
dis arti. 2. q. 3. Unde 7 scđm eū ibi sacdōcū ē sup̃mus
ordo Guill's verō altitiodorēlis. q̃ta pte summe ca' pō
hui' sacmēti. Et gaufred' pictauēlis q̃ta pte summe.
ca'. i. h' materie. Dicūt epātum esse ordinē. q̃ sibi ppe
tit aliq̃s gradus in ecclesia / qui nō ppetit sacdōti. Et est
grad' nō infim'. sed excellens. Et p' dicit doctor q̃ tenen
do q̃ epātus sit ordo 7 nobiliss' ppter nobilitatē actuum in
Patet q̃ argumētū cui' dā doctoris. cōtra istā p̃clusiōz
qđ ē vn' ordo nō depēdet ad aliū quātū ad necessitatem
sacmēti. sed si non p̃bz ordiāret in epm. nichil factus
esset. magis p̃cludit oppositū. Hic doctor ē frat richar
dus. pñtis dis. arti. 7. q. 2. in solucōne principali scđe q̃s
tūcule Nec dicunt ibi caracterē in pmi. frat richardus
eadem dis. arti. q̃to. q. 2. et. 3. Sed an epātus sit quid de
lebile. a papa d̃ponēte epm l' nō rē ppter p̃secōz eū q̃ p̃ferē
sup b' q̃e i ead' dis. xv. eūdem fratre richardū. arti. q. 3
c

Irea dis. xv. sunt due q̃ones. Prima ē. Etrum
pena canoica impediāt a suscepōe / 7 collacōe
ordinis. Hanc articulat duplici articulo

Prim' ē de penis canoicis. In t̃cia pena q̃ ē irregulari
tas est quidā text' / qui aliqn ē trūcat' seu colobon. ideo
pono sic debet esse. Sic etiā si nō seruet pena i t̃dicti vt
habet extra de excessib' p̃lator' / 7 eoz subditoz. Tanta
tñ illud capitulū bñ pōt exponi. sequit etiā nō seruētes
suspēsiōz vt habet de sentēcia 7 re iudicata cū et̃m. libro
sexto. Et extra de s̃ma ex̃municacōis cū mediāal' In
q̃ta autē pena canoica sc̃ ex̃municacōne petit doctor q̃
lit relaxat. Et subdit r̃nsio p̃ absolucōnem factā ab illo
qui excoicauit. si ē excoicacio facta a iudice vl a sup̃io
re ei'. Si autē ē a iure p̃ absolucōz ei' / qui p̃didit ius. Et

sequit. nec hoc solum vt dicunt multi/ ymo p absolucio
nem cui? cuiqz sacerdotis qñ legislator nō reservat sibi illaz
absolucōz. Et pbāt p capitulū. extra de sentēcia excoīca
cōnis. Ilup. Sed illa pbacō/ dicit doctor noster/ parus
cogit. Et post qñ ē vna linea de vacuo ī aliquib⁹ libris
z tñ nichil deē. sequit īmediate. qz nec sequit iste n̄ r̄ser
uat. igit̄ cessit r̄. Illud dictū multoz. dicit frat̄ richar
dus de media villa xviii. dis. quarti. arti. ix. q. i. Quia
aut̄ ē deficit solucō tēij argumēti. in multis libris inoi
eavi hic dignū apponere Ad illud de hereli vez. Non
cludit de facto. sed de iure excludit. si talis etiā nō sit
p̄dēpnat⁹ Si vero sit p̄dēpnat⁹/ z p̄sus ab ecclesia nō
p̄fert ordies/ si ep̄tus n̄ sit ordo z possit simplici auffle
ri. Sic hñt respōdere isti/ qui tenēt ep̄tū nō esse ordies
sed quādā dignitatē additā sup ordines que ad inris dic
cōm magis spectat r̄

c Irca sacmētū mat̄monij sunt xvii. distinctōnes
z xxi. q̄stiones In pñti aut̄ dis. q̄ ē xvi. ē vna
q̄o. Et tñ mat̄moniū fuerit a deo institutū z solucō q̄o
nem. quiqz p̄clusiones ponit. pbando aut̄ etiā p̄clusionē
que ē dacōne mutua a deo institui z appbati p̄gruū est
z si sit factū ē. adducit rōnem fratris richardi d̄ media
villa xxvii. dis. hui⁹ q̄ti arti. i. q. 2. in solucōne principa
li. Et ē talis nullus potest rem alteri⁹ domini alteri obli
gare nisi de p̄sensu et appbacōne eiusdē dñi. corp⁹ cui⁹
cūqz iure creatōnis est dei. istud igitur null⁹ pōt trāffer
re in dñum alterius nisi inq̄tū de⁹ appbat r̄

c Irca distinctōnem xxix. mouet doctor vnā q̄oēz
Utrum p̄sensus coact⁹ sufficiat ad p̄bendū ma
trimonium Utrum in principio solucōnis ponit op̄io
godofredi de fontib⁹ q̄li. xiii. q. xv. q. simplici nō pōt
aliquis cogi ad p̄sensum. sed tantū scdm quid p̄metū
pe ap̄ quas vult euadere. Et hoc arguit̄ sufficiet euadit
penas quas timet p̄senciēdo. Abis exterius nō interius
isto p̄sensu p̄sentit nō ex metu z p̄sequens p̄sensus ille ē

liber nō coact⁹ scōm tñ iudiciū ecclesie mātōniū n̄ ē. qz
talem psumit in mātōniū nō p̄sensisse sed tñ in plac
onem v̄boz ad euadendū piclū qd̄ metuit. Im̄pato
godofredo q̄oni r̄ndet iuxta mēre .duob⁹ decindēdo ar
ticlis .quoz scō⁹ ē si p̄sensus coact⁹ sufficiat ad mātō
niū. ⁊ dum de causa agit finali dicit. Dicit etiā quidaz
qz possz dici eccliam illegitiare p̄sonā aptā etiam pro
tempore illo p̄ quo ē coactio. hic q̄dam ē fr̄s richardus
p̄nti distictiōe arti. p̄mo. q. p̄ma in solutiōe principali.

c Iuxta distinctionē. 30. querit duas q̄stiones. p̄ma
est. Etrū ad cōtractum matrimōnii req̄rat cō
sensus sequēs rōez nō erroneā. soluta q̄stione mouet duo
dubia triplici errore p̄disticto quoz scōs ē. aliquis dolo
se p̄trabit nō i tendēs p̄her post alteri doliū aperit quid
altera faciet si recedat a p̄ctu periculo fornicacōis se
exponit ad alterū si debitum reddat ibidē. fr̄s richard⁹
de media villa. xx. vii. dis. hui⁹ quarti arti. 1. q. iiii. qz nec
potest redder debitū stāte p̄sc̄a de dolo alteri⁹. 2⁹. dicit
ricardus 2⁹. dis. hui⁹ iiii. arti. p̄mo. q. 3. qz nec pōt rece
dere. qz exponit se piculo fornicacōis. Scōda q̄stio ē vtz
inter mariā ⁊ ioseph fuerit vez matrimōniū ponit du
plicem articlū. quoz 1⁹ est quō est vez matrimōniū i ter
eos. dicit fr̄s ricard⁹ p̄ntis dis. arti. 2. q. p̄ma. ⁊ h̄ricus
quodli. ix. q. xi. qz beata virgo vouerat v̄ginitatē sub cō
diciōe. s. nisi deus alit disponeret ⁊ ideo licuit sibi ma
trimoniū contrahere.

c Iuxta dis. 31. querit vnā q̄stionē vtrū sint tria bo
na mātōniū q̄ magr̄ t̄agit i l̄ia. s. fides. p̄les ⁊
sacramētū. i p̄n⁹ solois. ponit opinio fr̄is ricardi p̄ntis
dis. arti. p̄mo. q. p̄ma in p̄ncipali soloe. qz q̄ i p̄ctu ma
trimoniali adin⁹ sub p̄dicōe si petat homo obligat se
ad actū quo p̄uat magno bono. s. v̄lū rōis qd̄ nō debet
facere nisi eēt bonū recōpelans. Ideo finis mātōniū ē
bonū fidei. p̄lis ⁊ sacmētū. i hac aut deductiōe allegat
aug. ⁊ coi ter libi h̄nt male debet aut sic eē vñ aug. xi.

de trinitate capitu. iiii. voluptas qua maior ē corpis vo
luptatib⁹ nulla ē momento ipso tps quo ad ei⁹ puenit
extremū pene oīs acies ⁊ qī vigilia cogitacōis obruit
Et dū. 3. arg. arg. scot⁹ ptra opimōnē qm̄ tūc nullus
deberet dormire cū i sōno pdat vsus rōis. Iōē frat ri
chardus rñdet ibidē soluēdo scium argu. q̄ sōnū reco
pensat cū sit pfortacō organorum ⁊ necessitas nature.
Alii ibidem idē soluit q̄ q̄s ppe nō patit i sōno dānū
sic i ope carnis qz post sōnū vigorat intellectus post
hunc actū ebetatur. Post hoc scot⁹ mouet tres istācias
Prima ē de bono sacmēti qd̄ ppetere n̄ vī matoīo n̄ ei
ē i dissolubīe s; dissolubīe p religiōis īgressū. hic rñdet
frat alxi de halis i pnti dis. sup. magim. Ad ppositum
duplex est mors natural⁹ ⁊ ciuil⁹ ⁊ hoc mō matrimoniū
est i dissolubīe vsq; ad mortem aut naturalē aut ciuilē
qui aut religionem iurat moritur ciuilē. Aliter rñdet
ibi q̄ p īgressum religionis nō dissoluit vniculuz iuga
le aut p pfectionem. hoc idē dicit henri. quo. v. q. xxxix.
vnde dicit q̄ non est icōueniens eandē esse matrimonia
liter duoz s; vni⁹ tm̄ spūalr alius spūalr ⁊ carnalr

¶ Irea dis. 23. sunt tres q̄stiones de prima nil hic
scribit. Scda q̄stio ē vtrū bigam⁹ aū baptismū
possit post baptismū ad sacros ordines pmoueri quam
duplici arti. distiguit. Prūm⁹ ē quid tenēd vbi dicit qd̄
aūt dicit ab aliqbus nullū aū baptismū posse p̄bere ir
regularitatem. qz tunc non posset h̄re puacionem quan
do natus non ē h̄re habitum horū aliquoz recordatur
henric⁹ de gandauo quo. vi. q. 20. q̄ i terco arti. iquire
do causam necessitatis q̄re bigam⁹ aū baptismum post
baptismū non potest ordinari. rñdet bartholome⁹ brixie
sis in decretis dis. xvi. sup. capi. deniq; opponit q̄ i bap
tismosolum delet pctm̄ aut pena pcti. bigamia aūt nec
est pctm̄ nec pena peccati. Sed quid si aliquis occidat
iuste aliquē vt iudex tunc illud homicidiū nō deleret
i baptismo quo ad irregularitates. quia nec ē pctm̄ nec

peā pēti. Basian⁹ glosator vt notat i decretis dist. l. sup
c. sup vionā sup illo vbo p⁹ baptismū h⁹ pcedit bartho.
buxientis vbi sup. dicit q⁹ homicidiū iustum est pētm hō c
modo q⁹ esset pētm nisi esset p circūstancias alias excu
satum. nichola⁹ vō furiosus vt videt notari i decretis.
dist. l. sup capitu. quiq⁹. q⁹ bigamia non ē ex statuto
ecclē s⁹ ex natura actus q⁹ ex defectu significationis q⁹
bigam⁹ nō repūtat cristū vt ē spōsus et sic iducit irze
gularitatem. Ideo bigamus aū baptisimū. post bapti
mū nequit ordinari exēplificat de ifamia ex natura ac
tus et ex statuto ecclē. sed postmodū cū dicit doctor luci⁹
tamen dispensauit cum panoz⁹. epō qui fuit bigamus
Sed quēd glosa ista pcedat. Ista glosa ē bernardi ex
tra de bigamis sup ca⁹. sup eo. Tercia q̄stio est. verum
in lege moysayca licitum fuit repudiare vxorem. In p̄n
cipio solucōis ponit opinio fratris richardi p̄ntis dist.
articulo. 3. q. p̄ma q⁹ repudiacō vxoris ecclā in lege mo
sayca fuit illicita. pbat auctē cristī mathei. xix. Et ouz
in tēa rōne dicit doctor q⁹ itelligi pōt ex quod qd pre
cepit ambrosius theodosio ipatori de h⁹ i triptita histo
ria. l. i. ix. ca⁹. xxx. qualiter nimis inconsiderate iussit apō
thefalonicā theod⁹ multos interfici de quo i mediolano
post mltum a beato ambrosio mltum acuter reprehan
sus dedit legem vt certūz temp⁹ daret anteq⁹ decreto
talis cōmissio exsecucōi esset demandāda. Idē richar.
vbi supra aliā ponens opinionem pbabilem dicit q⁹ da
cio libelli et repudiacō vxoris licita fuit p tēpore legis
moysi. q⁹ moyses pmulgauit legem dei. rñdendo autez
dicto cristī pro pte cōtraria adducto dū dicit phariseis
cristus ad duriciam cordis vestri permisit moyses. i. q̄
Doctor noster q⁹ mlti ponderāt q⁹ fuit tātum pmissio nō
cōcessio. vnus horum pōderantium est doctor deuotus
in p̄nti dist. articulo. 3. q. p̄ma et scda

c Trea dist. xxxvi. querit duplex q̄stio p̄ma. vtrū
seruitus impediāt matrimoniū. distinguit scot⁹

questionem duplici articulo. et in principio secundi articuli. dicit
thomas prius distinctio. q. ij. q. sermo potest contrahere
matrimonium inuito domino. Primo quia matrimonium est
de lege nature. seruitur non. Secunda ratio quia sermo non est
domini quin sit sui iuris quantum ad actus naturales per-
tinentes sibi quantum ad conseruationem indiuidui. Igitur nec
quantum ad pertinentes ad conseruationem speciei. hec est ratio
thome ibidem et fratris richardi eadem distinctione ar-
ticulo quarto. q. prima.

c Circa distinctionem. xxxvij. quare una questio utrum
ordo sacerdotum impediat matrimonium. Et in
cipio solois videtur opinio bona uenture prius distinctio
arti. primo. q. ij. q. non licet contrahere quia persona susci-
piens sacrum ordinem. efficit illegitima simpliciter ad contra-
hendum matrimonium et hoc vel per ecclesiam. vel immediate a
christo licet hoc non legatur in scriptura. sed si quod est igitur doct.
non quod est ratio illius illegitimitatis. Dicit idem bona uen-
tura ibidem. Et frater richardus eadem distinctione ple-
ni. articulo primo. q. prima. Et thomas ibidem articulo
primo. q. primo. propter votum annexum sacro ordini.

c Circa distinctiones. xxxviii. quare una questio. utrum
votum continentie. impediat matrimonium. Et infra
dicit. votum simplex impedit matrimonium contrahendum
sed non dinuit contractum. votum autem solenne simpliciter impe-
dit. Sed quod est ratio huius dicti. magister siliarum dicit hac
distinctione. ca. 2. q. manifestum et in manifestum. probatum
et improbatum. Secunda ratio est fratris richardi prius di-
stinctionis articulo vij. q. ij. in solone principali. Quia per
votum solenne dat aliquis illi cui vouet. ius in se ad actum
sequentem illud votum. Et per consequens vouens solenni-
ter dat continentiam illi in eius manu vouet ius in se ad faci-
endum illud obseruare. Tercia ratio est eiusdem richardi
eadem distinctione arti. eodem. q. prima in solone prin-
cipali quia vouens solenniter mittit in possessionem illi cui
vouet. uouens prout. non sed quasi. prout. Quia ratio

est inagistri sniaz pntis distinctōis ca. 2. q. trāsgressio
voti solēis ē scādaloſa. trāsgressio voti puati n̄ sic. Sz
surgit dubiū. si vouēs voto simplici castitatē p^o modū
de facto zhens matmoniu peccet reddēdo debitū. Dīc
frat richard^o hac distinctōe arti^o vii. q. pma soluendo
arg. scdm q^o post pmū actum nō peccat mortāl^z in red
dendo q^o ē obligatus vīculo foriori peccat tñ mortali
ter petendo q^o quod sui iuris est. renūciant in voto

c Trea distinctōem. xxxix. qrit vna qstio. Utrū
disparitas cult^o impediat matmoniu. distiguit
qstio ī duplici arti^o. Et pmo arti. q est. quomō ifidel p^o
zhere cōiugium. ex fratre richardo hac distinctōe arti^o
pmo. q. iij. dī negatia. q^o non potest ibi ēē bonū fidei. qā
est infidel. nec plis. q^o irreligiose enutrit. nec sacmēti
quia pmum nō habet sacramētum. igitur nec aliud zē
Et q^o ī duab^o distinctōib^o sequētib^o nlla occurrut oppio
ideo diuittuntur.

c Trea distinctōem. xliij. qrit vna qstio. Utrū co
gnatio spūalis īpediat matmoniu. in pede qōis
coiter argu. scdm nō ppletur dz aut sic ēē. pns ē falsuz
vt habet extra de eo q cognouit p sanguineam vxoris
sue. capitulo tue fraternitatis. z capitulo iordane zē.

c Trea distinctōem. xliij. qrit qnq qōes. Prima ē
vtrum resurrectio gnālis hoīm sit futura. pōis
in pncipio opio thome ī quarto. xliij. dist. q. pma. vtz
sit idem numero q resurget. ī soloe scū argu. q^o si ī hoīe
aīa sensibilis esset diuersa ab aīa rōnali z per pns cor
ruptibilis sic ī alijs aīalib^o nō resurgeret idem aīal. Sz
autem ī hoīe eadē sit aīa sensibilis z rōnal nullas paci
emur angustias z declarat ī soloe pmi arg. eiusd qōis
q^o cū aīa rōnal sit ī mortal^z sit totum ēē hoīs. alioquī
vno corpis z aīe esset actiōetal iō potest resurgere idē
hō numero q^o aīa sensitia ē ī corruptibil^z n̄ sic ē ī brutis
arguto p̄ tho. mltipl^z eadēz arguit ex p̄p̄is octis. Idēo
q^o potācie aīe scdm tho. sunt accēa vt patet pma pte

summe. q. lxxvij. articulo pmo. Igitur si possent redire eod
loquendo de sensibilibus. qz n sunt soli aie sed corpus qd
corumpit. Preterea dicit sibi ipsi pma ei pte sume sue. q.
lxxix. arti. i. Dicit qz stat aie in corpe pfectior e qz ext
corpus qd eiu bz idem esse psum inqt scot n est pfecti
si n pcat pz in deo an mundum editu. Scda opio e egi
di romani theozomate pmo. qz iqt natura. agit per
motum z inmutatōez n potest redire idā numero. qz vo
deus agit ine motu z inmutatōe p idē numero redire.
Scda qstio e vtrū possit ee notum p rōez naturalē rfu r
rectionem generalē hōi in esse futurā. distinguit hāc. q.
duplici articulo a pzi. s. z a. posteriori fundamtu autem
pmi articuli collocat itplici ppoe pma e qz aia rōal e
ppa forma specifica hōis hāc pbat tho. pma pte sume
qoe. lxxvi. arti. i. tū ex dictis phōrū tū rōibz z e vna. qz
intelligere est ppa opacio hōis g e a ppa forma. Sed
ōndit doctor qz rō n valeat scōz thoma. quia thomas
eadem pte summe. q. lxxv. arti. 2o. dicit qz intellectus solū
se bz passiue ad intelligere n actiue. Scdo pbat thoas
pma pte summe. q. lxxv. arti. 2o. qz homo ppe intelligat
quia homo cognoscit actu cognoscēdi non orga. Igitur
intelligit ppe. Secūdo pbat idē pns idē thoas pma
pte summe qoe eadē arti. v. qz cognicō imaterial inest
nobis. nulla sensitiua potest ee imaterial igit rē. Se
cunda ppō e qz aia rational e imortal hāc. pbat frater
frat richardus de media villa li. scdo distin. xix arti
pno. q. pma. tū auctibz tū racionibz z post richardum
scotus adducit ad idē raciones thome pma pte summe
qōne. lxxv articulo. vi. z sumūtur ex pte pū aut requi
siti ad ee aut ex pte simplicitatis. Krulus in fine pbacō
nis scōe ppōis rñdendo scōe racioni thome q sumpta
est ex pte simplicitatis. Dicit doctor nr accipiedo enis
esse angeli si illud ponat scōm aliquos aliud ab eēna
illud nō est sepabile a seipso hōz aliquoz pnceps e tho.
Prima pte sume. q. lxxix. 100. iij. q. articu. p. Tercia

propositio est. ista forma specifica hominis nō remane-
bit ppetuo extra totum. Hanc pbat thomas i summa
cōtra gētiles. libro. iij. capi. lxxix. tū vt sit pfecta. Tū
qz nullum violentum perpetuum. In scōo arti. illā auctez
allegat iussisti domine. vt sibi sit pena ois peccator. ha-
betur libro pmo pfectionum. capi. xij. Respōdēdo arg.
scōo pncipali dūz dicit sicut inferius patebit distinctōe
dz adoi xix. Tercia qstio est. vtz natura possit ēē cau-
sa actiā resurrectionis. In pncipio qstionem articulāt
dupplici arti. In quoruz pmo/ponit opionē aliquorū
pbōrū dicentium. omnia p circuitū redire scz post ma-
gnum annū q durat/scōm eos p spaciū. xxxvi. milia.
Et ea reprobata ponit scōa opio: q ē godofredi. quoli.
vi. q. ij. Et qlibeto. v. q. ij. Et egidij de roma theozoma-
te pmo. q impossibile ē aliqt redire idem numero per
agens naturale. cum q pcorat illō inqt doctor: quod
allegāt aliqui de viij. methaphisic de vino z aceto. De
hīs aliqb^o est henric^o qlibeto. ij. q. xij. lōge vltra mediū
Et. ix. pncipio. z qli. viij. q. v. p solū ante finem. Ter-
cia opio q est media. Inqt doctor noster. videt esse fra-
tris richardi de media villa. in pnti distinctione arti. 3°
qstione pma soluendo. vi. arg. q si non omnia possunt
redire eadem numero p actionem nature aliq tamen
In scōo articl^o ponit duas conclusiones. Quarū pma
est absolute possibile est nature reducere corp^o mixtuz
Idem subposita. tertia opniōne et pbando illam de
cōi in libris est vn^o text^o falsus. z debet sic haberi sicut
probat per dictū gregoriū in. iij. moralū sup illō vbrz
iob. 3°. Et somno meo reqescere cū regib^o z consulis
terre si pentem pmo nulla putredo peccati corūperet
nequaquam ex se filios gehēne generaret. sed hī q nunc
p redemptionē saluādi sunt. soli ab illo electi nācerēt
In pncipio scij articlū ponit opinio henrici qli. xi. q.
xij. repato illo corpe a quocunq. videt q a natura
possit aia reūiri illi corpori. qz ista forma ē dispositio: q

ē nēitas. dimissa .iiij. q. Qui. qrit doctor. vtruz resur
rectio sit ī istāti. Articulat istā. q. ēplici arti. 7 iuxta
pncipiū scōi arti. dicit. Et forā sbālis posset successiue
reduci qd aliq negāt. De numero hoz aliqz ē hērie. qli.
iiij. q. xv. In fine aut pmi arti. pter ē defect. ī textu et
dz sic scribi. pna appet p hoc qd dētū ē ī secūdo libro di
stinctione secūda questione. ix. q. augustinus 2c.

d. Tractōem. xliij. diuidit ī duas ptes. et ī pma
qrit hāc qstioez. vtrū ī quolibz hoīe resurgz to
tum qd fuit de vitate huāe nature in eo. Primo ponit
opio mgiū libro. ij. dis. xxx. ca. illo. qd. rinderi pē 7 ca.
seqti q. nichil de nuti. trāsit ī vitate huāe nature. sz
tm illo est de vitate huāe nature qd trahit a parētibz 7
nutrimentū vere trāsit ī illō qd ē de vitate huāe nature
qd trahit apētibz. Scda opio ē hē. quoli. ij. q. x. 7 qli.
xij. q. xxxvi. q. caro pmo formata traducta apētibz est
de vitate huāe nature. Et nutrimentū ve trāsit in illud
qd ē de vitate huāe nature. q. cōuertit ī pexistēs n recti
piēdo nouā formā. nec scōz totū. nec scōz pte sed deficīe
te forma nutrimenti materia illi. i. format forma carnis
In scda pte hui. distictōis mouet duas qdēs. Prima ē
vtr. ignis ifernalis cruciet malignos spūs. Pna opi
nio est thome ī pnti distictōe. q. i. Vtrū aīa sepata pos
sit pati ab igne corporeo. 7 egidij de roma quoli. ij. q.
ix. 7 qli. iiij. q. xv. q. spūs cruciat ab igne ī qrtū appbē
dit gnez sub rōe discōueniētis. Scda opio est hērie. qli.
viij. q. xxxviij. q. spūi dāf quid hīe spūal. ppē dmeri
tu peccati 7 p illū hī tū subicif agēti nali.

c. Arca dis. xlv. mouet quatuor qstioes. pma est
Vtrum aīa sepata possit itelligere quiditates
sibi aīa sepationez habituali. notas. In vltio argum
to pedis qstionis dz ē sic. Preterea auicēna. vi. natu
ralium pte pma capitulo. vi. 2c. Prima opio ē thome
pma pte summe. q. lxxxix. articulo pmo 7. l. distictōe
quarti. q. pma q. anima sepata itelligit spēs ifluxas

adeo. Scdā opio ē alicē. vi. naliū pte. v. ca. vi. qd
nlla spēs manz sū actu itelligēdi. Tercia opio ē hen
gli. iij. q. viij. z viij. z godofredo gli. ix. q. xix. q. i itellcū
nllaē spēs itelligibil' lz tū fantasia i vtuce fantastica
z p' in doctoī nro d3 eē sic text'. circa b° diffule bīe' ē
tractat' distinctōe. 3. pmi z di' ij. q. ix. zc. Et p' modicū
aū solucōez ad pncipalia arg. qū doc. dic ad pbacōez
eē lz aliq dicāt q' eē toti' ē eē aie. tū h' i pbatū ē supra
oīl. xliij. q. i. de hys ali. j. b° ē tho. xliij. di. iij. qōe. vtz sic
idē numero bō q' resurg et in solōe 3. arg. Scdā qstio ē
verū aīa sepata possit acqri cognicōz alic' ignoti pūs
hic ponit opio tho. l. oīl. iij. q. i. q' aīa sepata intelligit
p spēs influxas a deo. qz aīa nra ē media int' res corpāl'
z spūales. Tercia qstio ē. vtz aīa sepata possit rēcorāi
p' teritozē q' ipa aīa nouit pūcta. Notāō p' sup illo vbo
tēij arg. i pēoz qōis poiti ē grego' expones illd diē q' n
intelligit grego' noīe grego' magnus q' sūm' ferē. pon
tifer lz beat' ieronim' cui' vba ponūt a mīzō i lib. iij
di. xliij. c. bic. qrit vtz electis z iūf sūpta ex pmta. sup
ysayā li. xviij. ad paulā q' sūt hec oblintoni tōē mala
pora. qz forsitā ni futūo pstine puerfacōis oīno memoria
olebī succedētib' boīs etnīs ne sic maloz poz angustie
memorati. nec hic inod' loquēdi nou' ē vt appit augu.
cuius hic doc. mltū sequat' ē li. 3. o plesu evvāgeliorū
ca. vij. expondo illd mathēi xxvij. nē ipleū ē q' ē dētm
p ieremiā pphāz dicētē z acceperūt 30 argēteos zc. q' v
ba n rpiūf i iereia scūpta lz i zacharia xi. c. lz matheus
diuino spū afflat' illd qd zacharia scūpsit iereie attri
buit vt mirā pcorāi i timarz pphāz ad pdbetāō d cū
sto. sic doc. nr subleuat' ad inuēō pcorāi. ātuoz docto.
loqncū d dīno indicō qd vn' diē rīq attribuit i pncipa
q' maxie z li i circūstācijs dissentit vīdāf aliqb'. vt p3 i
pposito. Ruzsus i ij. arg. in pte oppositā dū allegaret
grego. f. z loc' n qtaf ē in qito moraliū vsus finē expo
nēdo illd iob. 3. c. f. pu' z magn' ibi sunt z szu' z liber
a dno suo. In pñ scdā arti. ibi rūdāf scōz ipz ibi po' q'
memoria itelligibiliū n ē i n fāta (matē b° bz bēri. qlib

iz. q. vii. ita ibi dū dīc doc. nī alī rīdet q̄ intelligibilium
mēozamur p accūs iō ben. ibi. d. Ald 3. arg. pncipale rīdz
fr richa. xliij. dīf. h. q̄ti artī. vii. q. i. q̄ bti recordāf pctōz
zmissōz nec tū n̄ eis ad pēas s̄z gaudet d̄ dia mīa rīmittēte

c **I**reca dīf. xli. q̄rit q̄tuor qōes. p̄ma ē. vtz i dō sit
iustīa. et iuxta pncipiū solois q̄is dū dīdit iustī
ciā i vlez z p̄cularē dīcēs d̄ vli. z hec dī a q̄bul d̄ legal
iustīa sic vocat eā tho. i. 2. q. lx. artī. 30. z p̄ satis cito dī
vit iustīas q̄ simplr ē ad altez iuxta mētē p̄bī. v. ethico.
commutatīuam z distributīuam. z addit in distributīua
r̄q̄rit eq̄litas p̄porciōis n̄ q̄titatis i zmutatīa scōz aliq̄s
eq̄litas q̄titatī n̄ tū p̄porciōis. h. bz tho. ij. scōe. q. lxi.
artī. 2. Dissa. 2. qōe. 3. q̄rit an i deo distīgāt. iustīa z mīa
z i p̄ arg. allegat cassiodor. loc. addat i vaccat sup p̄fal
l. In oppm allegat aug. addat si dē vndecio d̄ ci. dī ca.
iij. Et ad arg. scōz pncipale rīdz richa. d̄ media villa in
p̄nti dīf. artī. 2. q. ij. q̄ mīa p̄notat aliud q̄ iustīa lz ista
sint it̄ se simplr ead. Quarto q̄rit an i p̄nīcōe maloz cō
currat ex pte dei p̄nīctis mīa cū iustīa. In p̄nci. solois
qōis p̄oīf opio tbo. p̄a pte summe. q. 22. artī. iij. z in p̄nti
dīf. artī. 2. i illa qōe. vtz i oī ope dei mīa z x̄itas p̄iūgāt
vbi dī q̄ sic. z fundamētū p̄oīf rīndēdo aut̄ ad scōz argū.
pncipale. dīc tbo. dīf. p̄nti artī. p̄. q. 3. pncipali q̄ si malus
p̄petuo vixisset p̄petuo peccasset. z iō p̄petuo p̄nīf. qz p̄
petuo peccauit i volūtate z ē rō ḡgonij li. xxxij. moralīū
sup illo x̄bo iob z d̄z addi qz p̄l. p̄it i libris n̄ hēt. xliij. est
mabit abyssum q̄t senescātū vbi greg. li. xxxij. moralīū
vltra mediū dīc sic iū iō cū fine dīq̄rūt qz cū fine vixerūt
voluisset s̄n fine viuer vt s̄n s̄n potuisset i iqtatib. p̄manē

c **I**reca dīf. xlvij. mouet duas qōes. p̄a ē. vtz vle iū
diciū sit futurū z i vltio arg. ad p̄tē vna allegat
ḡgon. vi. moralīū. xxxvi. sup illō iob z n̄ dī qd. d̄z aut̄ ad
dī. xxxvi. z iudiciū paupib. t̄buit. rursus i p̄n. solois. vbi
distīguit d̄ iudicō i 2. capīēdi iudiciū put. s. ē c̄ta apphē.
i intellectua. dīc z b. diffinitia cognī. de aliq̄ p̄t dīci iudi
ciū de q̄ditate illi. iuxta illō. Et mlti libri nichil p̄l. b̄nē

Debz aut suppleri i pmo ethico. ⁊ sunt vba yfido vn⁹ qsq
iudicat bene q cognoscit ⁊ hoz ē bon⁹ iudex. similiter aut
q circa oia erudit⁹ ē. In quarto aut argu. in quo inquit
si disceptacōerit vocalis ⁊ d loco iudiciū iqt q aliq dicūt
q in valle iofaphat. hoc dīc mḡr nichola⁹ de lira sup ticio
ioel ⁊ quartū ad thesalonien. pume eple. Et p⁹ dīc forte
eciā pūnciē ab aliquo q iudex descendet inferi⁹ in aere i
quo fuit intrāffiguracione tho. i pñti di. arti. 2⁹. q. scōa.

c Irca distnctionez. xl viij. querit duas qōes pma
est. Utrum cristus in forma hūana iudicabit. In
secundo argumto dī sic. pterea aug⁹ libro. iij. ⁊ non plus
cōter ponit. debet suppleri sup iohēm totius vero opis
sermone. 23. In pñcio solucionis questionis ponit opio
thome in pñti distnctōe. q. puma q in forma hūa secūdū
quod sibi competit dominium super homines iure redem
ptoris. addit q secundum diuinitatez non appetit cūb⁹
in iudicio. quia non posset appere sine gaudio. eadē distic
tione articulo pmo. qstione. 3.

Secunda vtrum in iudicio vel post iudicium cessabit
motus corporum celestiu. in principio primi articuli po
nit racionez philosophi. xij. methaphisice ad pbandum ē
nitatem motus ex fine motum inclinatu de qua post
modum dicit doctor. Hanc racionem aliqui non intelli
gentes eam sicut pñs eam facit. derident illum.

Post ponit opiniones theologorum q motus nō est ef
fus cum suis racionibus scz fratris richardi in presenti
distnctōe articulo. ij. q. ij. ⁊ tho. eadē dis. arti. 2⁹. q. scōa
i pedib⁹ suarū qōnū p parte quam tenent ⁊ in solutiōe
principali iuuat ⁊ henricus quolibeto quarto. qōne. xij.

c Irca dis. xlix. sunt. xvi. qōes pma ē. Utrq bītudo
psestiat in opacōe. vbi pmo notādū q ista pma
qstio cū scōa que est. vtrum beatitudo īmediatius pfiat
eēnāz ipi⁹ beati q potēciam. in multis libris simul coniu
guntur. Ideo vel sint sepate vel sint coniuncte nemo mi
retur quia eadem sententia est in eis rñdendo autem ad

terciarum confirmacionem quate rōis principalis ponit opinio godofredi.
quolibet. xi. q. iiii. et thom. i. pñti dis. q. 3. Dicunt ei quod in actu
duo sunt substantia actus et forma a qua habet perfectiōem ipsi secundum
substantiam. principium est naturalis potēcia. sed secundum formam principium
ei est habitus. Respondendo autem secundum quodam quod est. utrum bitudo immedi-
acius perficiat eēnciā ipsi beati quod potēcia. potest opinio habere.
quoli. xii. q. xii. quod bitudo principali perficit eēnciam anime quod
potēcia non est. Post doc. nō rñdedo motus hen. dicit ista
ecclia dētm exire a se est methaphor. sicut appet p phm in
politicis nichil plus. debet aut addi vii. politicorū c. v.
i quo venas phus qle naturā opz eē ciue vbi allegādo
dētm achiloli. dicit achilol. puenient amicis qrelas di-
sputat ad aimū. nō em ab aīs atblanteas ple rōes et i
2. capi. 3. vbi allegat aristophanē dicētē ex duobus ami-
cis vnū fieri. Qd. 3. est vtz bitudo p se pñstiat i phib
opatoib. simpl. In pñ. potest opinio fr̄is richardi i pñti
distictōe arti. i. q. vi. quod bitudo sit pñstiat i actu itellec
et volūtatis. qz pñstiat i pfecta vnione cū deo. cū deo q
ē i actu itellec et volūtatis. Scda opi. ē thom. i. pñti
dis. arti. i. q. i. i solucōe principali 2. qstiuēule quod bitudo
pñstiat i vnica opatōe. qz scdū phm i p. ethicorū bitudo p
ñstiat i optia opatōe. nē aū i possibile ē ples opacōes
esse optias simpli. Quarta qstio ē. vtz bitudo p se pñ-
stat in actu itellec v. volūtatis. In pñ. ponit opinio
th. i. pñti dis. arti. i. q. i. i solucōe principali scdē qstiuēule.
quod in actu itellec pñstiat eēnalz bitudo i actu volūta-
tis sicut nī quād pfectōe extrīseca/fundamētū ē in lra.
Quinta qstio ē. utrum bitudo pñstiat simpli i actu q est
fructio. In arg. in oppm allegat aug. pmo de doctrina
christiana. et ponit capi. sed quo nō dī dēscribi. vii. Sexta
qstio ē. utrum ad eēnā zbitudis ptineat securitas artictat
qstioz duplici arti iuxta pñcipiū pñi allegat aug. in
li. de ciui. dei dicētē quod nichil ē nīcōueniēci quod quod falsa
opinione aliquis sit beatus debet autem suppleri li. x.
capitulo. x. post allegat philosophū dum inquit bea-
titudinis perpetuitatem. et debet sic esse. pñmz pñerz
philosophus nō secūdu sicut patet xi. metha. pñmz. xi.

Soluēdo aut scōz dubiuz pmi arti. dīc doctor de 2° du
bio q̄lis sit ista ppetuitas p̄ q̄ n̄ sit ppetuitas t̄pis. q̄ n̄
alicui⁹ luccessum. Et sequit̄. dī q̄ nec est ppetuitas. iij
distinctōe. xlix. q. ij. 2^a. hec ē tho. p̄nti. dīl. q. ij. arti. 3°. in
solutōe p̄ncipali seu q̄stīūcula. 3. 2^a. q̄stīōis p̄ncipal̄
Rursus iuxta mediū solōistēy dubiū pmi arti. dū dīc
doctor. breuit̄ t̄n arg. illō licz sit enī dō doctoris peccat
ī forma ille quī dō doctor ē tho. dīl. p̄nti. q. i. ī solutōe p̄n
cipali. iij. q̄stīūcule sic arguētis dō beatitudie beatitudo
ē finis oīm desiderioz. Igit̄ īcludit p̄ se oīa desiderata
Et ē notandū diligent̄ q̄ ab ista. q. p̄ter ī libris v̄sqz ad
finē q̄nti ē magā dīa. dico ī v̄bis ī v̄boz ordie 7. q. p̄u
gio. In seq̄ti equidū distinctōe ī mltis libris. p̄a 7 scōa
q̄stīō marital̄ 7. iij. v. 7. vi. similz. Remanet t̄n sensus
idem 7 si forsan aliq̄n aliq̄ habeat snīa ī vno li^o. q̄ non
scribit ī alio. t̄n nichil p̄rie. Septīa q̄stīōe. vtz gaudiū
de obiecto beatifico sit de essēcia beatitudis. In p̄nci^o
solutōis dīc. R̄ndet. hic ē supplendū sic ostensum est in
p̄mo li^o. dīl. p̄ma. q. 3. ī solutōe. Ad p̄mū argu. 7 ī eadez
dīl. q. iij. ī solutōe. p̄mi arg. sic quidē dz eē. pus ē op̄io
thome dīl. xl viij. q̄nti arti. p̄mo. q. iij. 7 fr̄is richardi in
p̄nti dīl. arti. 3°. q. vi. q̄ delectacio ē de eēna beatitudis
q̄ beatitudo n̄ p̄t eē sine gaudio. Dimissa. viij. q. in. ix.
querit̄ vtrum hoīes velint dō necessitate 7 summe bea
titudinem. In 2°. arti. ponit̄ opinio henrici quoli. 3. q.
xvij. q̄ omnes appetitu libero summe 7 necessario ap
petunt beatitudinem in v̄li non īpticulari. Rursus re
spondendo ad arguētum īciūm p̄ncipale. ponitur
opinio fratris richardi distinctione p̄nti arti. 2°. q. v.
q̄ nō est meritum ī volicione finis in vnīuersali s̄z t̄n
ī p̄ticulari vbi contingit errare. Dimissa. x. questio
ne. In xi. queritur. vtrum scilicet homo ex puris na
turalibus possit consequi beatitudinem Respondendo
inquit doctor p̄ter dicitur de omnibus q̄ nō. Sed qui
dā doctor. frater richardus de media villa p̄nti dīl. artē

secundo principali. q. vi. argumto pmo assignat tale rōem
quia mod⁹ cogniti excedit naturā cognoscētis. ⁊ n̄ rei
cognite. Scda rō. ⁊. 3. e thome i pūti dist. arti. 2. q. vi
Et henrici quolibeto. 3. qōne. 3. ⁊. iij. q. vii. quia deus
uon est in cognoscēte p modum informantis/ quod tñ
ad cognicionem exigitur. Et respondendo ad secūda
rationem. doctor dicit si autem ponat obiectum/ pñs
p spēs. ⁊ spēs requiri ad cognicōem. tūc minor est fallā.
Nec rationes p quas alibi ōndit q spēs n̄ requiritur in
intellectu beati ad vidēdum deum pcludūt. hoc habet
henricus vbi supra. Duodecima qstioe dimissa in. xij.
querit. vtrum corpus hominis beati post resurrectōem
erit impassibile. Cōnādo causam i passibilitatis. pmo
ponit opūiones thome. lxij. distinctōe. iij. articulo 2.º.
questione pma dicit thomas. animā esse causam vt sic
erit pfecte subiecta deo: ita corpus sibi ben. q. ix. q. xvi
p potētem. sicut em duricies in ligno pibet aliquando
aliquam incisionem. quare n̄ poterit aliq dos phibere
aliquam passionem. ⁊ oēm. Ad scōm pncipale. dicit tho.
distinctōe. xliij. quarti arti. 2.º. q. pā i solucōe terciē ⁊
quarte questiuicūle pncipali. Et frater richardus pñti
distinctōe quarto pncipali qstione tēcia. q omēs sensus
beati sunt in actu suo. Questio xij. est. vtrum corpa
beatorum erunt agilia. Articulat questionem quinq
articulis. Et in quarto. dicit frater richardus distinc.
presentis quarto pncipali questione septima q i agi
litate est aliqua qualitas in corpore per quam redditur
habile/ vt moueatur ab ipsa anima. ⁊ aufert illa quali
tas. illa que modo impediunt ne corpus facilliter mo
ueatur ab ipsa anima.

Questio. xv. est. vtrum corpus gloriosum erit clarum
Ad vltimum pncipale respondet frater richardus
presentis distinctionis quarto pncipali questione sexta
quod claritas corporis cristi non potuit videri ab non
glorificato/ ppi i firmitate vis⁹ ⁊ excellēciā claritatis ei⁹

Thomas eodem articulo aliter respondet distinctio lxiiij.
quarti articuli. 2°. q. iij. principali in solucione principali
tercij argu. secunde questionuncule mote claritate et.
Questio. xvi. est. Utrum corp⁹ beati post resurrectio-
nem potest subtilitatis possit similiter esse cum alio corpore. Prepo-
nit opinio philosophorum dicentium quod per nullam virtutem nec
creatur nec increatur possunt duo corpora esse similiter. Secunda
opinio est doctoris deuoti secunda per distinctio-
nem pntis arti-
2°. principali. q. i. de dote subtilitatis quod due quantitates pos-
sunt considerari secundum esse mathematicum. et sic nequeunt esse
similiter. quia eadem efficeret quantitas aut secundum esse naturale.
et sic pnt. quod subiecto distinguit. Tercia opinio est fratris
richardi h⁹ distinctio-
um. arti. principali. q. v. opinio secunda
quod corp⁹ gloriosum virtute aliter forme libi inheretis potest
esse cum corpore non glorioso. Quarta opinio est petri de tha-
rantasia hui⁹ dis. probleu. iij. q. iij. causa quare duo cor-
pora non possunt esse similiter est grossities. Ideo cum datur quali-
tas opposita. scilicet dos. subtilitatis pnt esse similiter. Sequuntur
v. rationes thome de petrum. predicator de predicatorum. et est fundam-
tum hui⁹ quanti dis. xliij. arti. 2°. q. ij. in solucione principali se-
cunde questionuncule. Corp⁹ enim gloriosum est fixibile. igitur lo-
cum occupat et corp⁹ replet locum expellit naturaliter aliud
a loco. Ideo dicit ibi thomas. quod deus est prima causa seruans res in
esse per tamen facere ut dato quod materia vni⁹ corporis non sit
distincta a materia alteri⁹ corporis situm. Illa tamen duo cor-
pora sint similiter in eodem loco et situ. Sexta opinio est henrici
quodlibet ix. q. vltima soluendo primum arg. quod deus potest seruare per
sine posteriori. Ex quo igitur quantitas est per situ potest
esse duplex quantitas et vnus situs. Septima opinio est
godofredi quodlibet vi. q. v. quod corpus gloriosum est cum
non glorioso quia modus quantitatiuus per quem aliquid est
in loco loqualiter potest tolli ab illo cui⁹ est modus. Ad
secundum argu. principale respondet frater richardus pntis
dis. iij. principali. q. v. solucio. vi. arg. quod maior virtus requiritur
ut vnus corp⁹ sit in duobus locis quam quod vnus corpus in eodem loco

Distinctione. vi. huius quarti ponit duas auctes i ultimo principali de caratere. q. pma in pede questionis. Prima dyosi. Secunda damaceni ⁊ coiter in textu nō cōplentur. Prima autem sic debet haberi dyoni⁹ de eclesia ierari bā capitulo scōo. Ipso ventionibus vō aggru it ad principalia eoz que hic sūt misteria intēdere. ⁊ hoz caracterū ⁊ ymaginū occulta scrutari. Scōa auctas damaceni li. quarto ca. pmo. Per baptisma pncipias spūs sancti accipimus ⁊ principium alterius vite sic nobis regnatio ⁊ epistodia sigillum ⁊ illuminacio.

BIBLIOTHECA
VNI. INTEL.
GRACVIENSIS

